

**دستورالعمل تعیین هدایت هیدرولیک
خاک به روش‌های مختلف**

نشریه شماره ۳۲۲

وزارت نیرو
سازمان مدیریت منابع آب ایران
دفتر استانداردها و معیارهای فنی
<http://www.wrm.or.ir/standard>

معاونت امور فنی
دفتر امور فنی، تدوین معیارها
و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله
<http://tec.mporg.ir/>

جمهوری اسلامی ایران
سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور

دستورالعمل تعیین هدایت هیدرولیک خاک به روش‌های مختلف

نشریه شماره ۳۲۲

وزارت نیرو
شرکت مدیریت منابع آب ایران
دفتر استانداردها و معیارهای فنی

معاونت امور فنی
دفتر امور فنی، تدوین معیارها و
کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله

۱۳۸۴

انتشارات سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور ۸۴/۰۰/۱۱۸

فهرست برگه

سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور. دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله
دستورالعمل تعیین هدایت هیدرولیک خاک به روشهای مختلف / معاونت امور فنی،
دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله؛ وزارت نیرو، شرکت مدیریت منابع
آب ایران، دفتر استانداردها و معیارهای فنی. - تهران: سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، معاونت
امور اداری، مالی و منابع انسانی، مرکز مدارک علمی، موزه و انتشارات، ۱۳۸۴.
VIII ، ۱۱۱ ص: مصور. - (سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور. دفتر امور فنی، تدوین معیارها و
کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله؛ نشریه شماره ۳۲۲) (انتشارات سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور؛
۸۴/۰۰/۱۱۸)

ISBN 964-425-697-2

مربوط به بخشنامه شماره ۱۰۱/۱۳۲۲۸۴ مورخ ۱۳۸۴/۷/۳۰

۱. آبهای زیرزمینی - اندازه‌گیری - دستنامه‌ها. ۲. آبیاری - کانالها و نهرها - استانداردها. ۳.
پیرومتر - استانداردها. ۴. زهکشی زیرزمینی - دستنامه‌ها. الف. شرکت مدیریت منابع آب ایران. دفتر
استانداردها و معیارهای فنی. ب. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، مرکز مدارک علمی، موزه و
انتشارات. ج. عنوان. د. فروست.

۱۳۸۴ ش. ۳۲۲ / س ۲۴ / TA ۳۶۸

ISBN 964-425-697-2

شابک ۶۹۷-۲ - ۶۹۴-۴۲۵

دستورالعمل تعیین هدایت هیدرولیک خاک به روشهای مختلف

ناشر: سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، معاونت امور اداری، مالی و منابع انسانی، مرکز مدارک
علمی، موزه و انتشارات

چاپ اول، ۲۰۰۰ نسخه

قیمت: ۱۳۰۰۰ ریال

تاریخ انتشار: سال ۱۳۸۴

لیتوگرافی: صبا

چاپ و صحافی: الجواد

همه حقوق برای ناشر محفوظ است.

بسمه تعالی

ریاست جمهوری
سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور
رئیس سازمان

شماره:	۱۰۱/۱۳۲۳۸۴	بخشنامه به دستگاه‌های اجرایی، مهندسان مشاور و پیمانکاران
تاریخ:	۱۳۸۴/۷/۳۰	

موضوع:

دستورالعمل تعیین هدایت هیدرولیک خاک

به استناد آیین‌نامه استانداردهای اجرایی طرح‌های عمرانی، موضوع ماده ۲۳ قانون برنامه و بودجه و در چهارچوب نظام فنی و اجرایی طرح‌های عمرانی کشور (مصوبه شماره ۲۴۵۲۵/ت/۱۴۸۹۸ هـ مورخ ۱۳۷۵/۴/۴ هیأت محترم وزیران) به پیوست نشریه شماره ۳۲۲ دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله این سازمان، با عنوان «دستورالعمل تعیین هدایت هیدرولیک خاک» از نوع گروه سوم، ابلاغ می‌گردد.

دستگاه‌های اجرایی، مهندسان مشاور، پیمانکاران و عوامل دیگر می‌توانند از این نشریه به عنوان راهنما استفاده نمایند و در صورتی که روش‌ها، دستورالعمل‌ها و راهنماهای بهتری در اختیار داشته باشند، رعایت مفاد این نشریه الزامی نیست.

عوامل یاد شده باید نسخه‌ای از دستورالعمل‌ها، روش‌ها و یا راهنماهای جایگزین را برای دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله این سازمان، ارسال دارند.

فرهاد رهبر

معاون رئیس جمهور و رئیس سازمان

اصلاح مدارک فنی

خواننده گرامی :

دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور با استفاده از نظر کارشناسان برجسته مبادرت به تهیه این دستورالعمل نموده و آنرا برای استفاده به جامعه مهندسی کشور عرضه نموده است. با وجود تلاش فراوان، این اثر مصون از ایرادهایی نظیر غلطهای مفهومی، فنی، ابهام، ابهام و اشکالات موضوعی نیست.

از این رو، از شما خواننده گرامی صمیمانه تقاضا دارد در صورت مشاهده هرگونه ایراد و اشکال فنی مراتب را بصورت زیر گزارش فرمایید:

- ۱- شماره بند و صفحه موضوع مورد نظر را مشخص کنید.
 - ۲- ایراد مورد نظر را بصورت خلاصه بیان دارید.
 - ۳- در صورت امکان متن اصلاح شده را برای جایگزینی ارسال نمایید.
 - ۴- نشانی خود را برای تماس احتمالی ذکر فرمایید.
- کارشناسان این دفتر نظرهای دریافتی را به دقت مطالعه نموده و اقدام مقتضی را معمول خواهند داشت. پیشاپیش از همکاری و دقت نظر جنابعالی قدردانی می‌شود.

نشانی برای مکاتبه: تهران، خیابان شیخ بهائی، بالاتر از ملاصدرا، کوچه لادن، شماره ۲۴ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله
صندوق پستی ۴۵۴۸۱-۱۹۹۱۷
<http://tec.mporg.ir>

بسمه تعالی

پیشگفتار

استفاده از ضوابط، معیارها و استانداردها در مراحل تهیه (مطالعات امکان‌سنجی)، مطالعه و طراحی، اجرا، بهره‌برداری و نگهداری طرح‌های عمرانی به لحاظ توجیه فنی و اقتصادی طرح‌ها، کیفیت طراحی و اجرا (عمر مفید) و هزینه‌های نگهداری و بهره‌برداری از اهمیت ویژه برخوردار می‌باشد.

نظام فنی و اجرایی طرح‌های عمرانی کشور (مصوبه مورخ ۱۳۷۵/۴/۴ هیأت محترم وزیران) بکارگیری معیارها، استانداردها و ضوابط فنی در مراحل تهیه و اجرای طرح و نیز توجه لازم به هزینه‌های نگهداری و بهره‌برداری در قیمت تمام شده طرح‌ها را مورد تأکید جدی قرار داده است.

باتوجه به مراتب یاد شده و شرایط اقلیمی و محدودیت منابع آب در ایران، امور آب وزارت نیرو (طرح تهیه و تدوین ضوابط و معیارهای صنعت آب کشور) با همکاری معاونت امور فنی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور (دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله) براساس ماده ۲۳ قانون برنامه و بودجه اقدام به تهیه استانداردهای مهندسی آب نموده است. استانداردهای مهندسی آب با در نظر داشتن موارد زیر تهیه و تدوین شده است :

- استفاده از تخصص‌ها و تجربه‌های کارشناسان و صاحب‌نظران شاغل در بخش عمومی و خصوصی
- استفاده از منابع و مآخذ معتبر و استانداردهای بین‌المللی
- بهره‌گیری از تجارب دستگاه‌های اجرایی، سازمان‌ها، نهادها، واحدهای صنعتی، واحدهای مطالعه، طراحی و ساخت
- پرهیز از دوباره‌کاری‌ها و اتلاف منابع مالی و غیرمالی کشور
- توجه به اصول و موازین مورد عمل مؤسسه استانداردها و تحقیقات صنعتی ایران و سایر مؤسسات تهیه‌کننده استاندارد ضمن تشکر از کارشناسان محترم برای بررسی و اظهار نظر در مورد این استاندارد، امید است مجریان و دست‌اندرکاران بخش آب، با بکارگیری استانداردهای یاد شده، برای پیشرفت و خودکفایی این بخش از فعالیت‌های کشور تلاش نموده و صاحب‌نظران و متخصصان نیز با اظهار نظرهای سازنده در تکامل این استانداردها مشارکت کنند.

معاون امور فنی

تابستان ۱۳۸۴

ترکیب اعضاء تهیه کننده، کمیته و ناظران تخصصی

استاندارد «دستورالعمل تعیین ضریب هدایت هیدرولیکی خاک» از تلفیق چهار نشریه تحت عناوین دستورالعمل تعیین هدایت هیدرولیک خاک به روش چاهک معکوس (روش پورشه)، دستورالعمل تعیین هدایت هیدرولیک خاک به روش چاهک سطحی (S.W.P.T)، روش آزمایش و تعیین هدایت هیدرولیک خاک غیراشباع با استفاده از دستگاه نفوذسنج گلف، دستورالعمل تعیین ضریب هدایت هیدرولیکی قائم خاک و بازنویسی بخش‌هایی از آنها تهیه شده است.

نشریات قبلی در کمیته فنی زهکشی دفتر طرح تهیه ضوابط و معیارهای فنی صنعت آب کشور با ترکیب اعضاء به ترتیب حروف الفبا به شرح زیر تهیه شده بود :

فوق لیسانس مهندسی آبیاری و زهکشی	شرکت مهندسين مشاور آساران	آقای مجتبی اکرم
فوق لیسانس مهندسی آبیاری و زهکشی	کارشناس آزاد	آقای محمدرضا انتصاری
دکترای مهندسی منابع آب	دانشگاه آزاد واحد علوم تحقیقات و فناوری	آقای ابراهیم پذیرا
دکترای مهندسی منابع آب	دانشگاه تهران	آقای مجید خیاط خلقی
فوق لیسانس مهندسی آبیاری و زهکشی	شرکت مدیریت منابع آب	آقای مجتبی رضوی نبوی
فوق لیسانس مهندسی آبیاری و زهکشی	کارشناس آزاد	آقای محمدرضا شهریاری
فوق لیسانس مهندسی آبیاری و آبادانی	شرکت مهندسين مشاور پندام	آقای احمد لطفی
فوق لیسانس مهندسی آبیاری و زهکشی	شرکت مهندسين مشاور آب کاوش سرزمین	آقای محمداقبر نحوی

جناب آقای مهندس مجتبی اکرم مسئولیت بازمینی، بازنویسی و تلفیق نشریات قبلی و تهیه نشریه حاضر و جناب آقای دکتر ابراهیم پذیرا مسئولیت نظارت تخصصی را به عهده داشته‌اند.

اسامی اعضاء کمیته تخصصی آبیاری و زهکشی دفتر استانداردها و معیارهای فنی که بررسی و تأیید پیش نویس حاضر را به عهده داشته‌اند به ترتیب حروف الفباء عبارتند از :

فوق لیسانس مهندسی آبیاری و زهکشی	شرکت مهندسين مشاور آساران	آقای مجتبی اکرم
دکترای منابع آب	دانشگاه آزاد واحد علوم تحقیقات و فناوری	آقای ابراهیم پذیرا
فوق لیسانس هیدرولیک	شرکت مدیریت منابع آب	آقای اسماعیل جباری
فوق لیسانس مهندسی آبیاری و زهکشی	شرکت مدیریت منابع آب	آقای مجتبی رضوی نبوی
لیسانس مهندسی آبیاری و زهکشی	معاونت فنی و زیربنایی وزارت جهاد کشاورزی	آقای سیدرحیم سجادی
فوق لیسانس عمران و مهندسی آبیاری و زهکشی	شرکت مهندسين مشاور پندام	آقای محمد کاظم سیاهی
فوق لیسانس مهندسی آبیاری و زهکشی	شرکت مهندسين مشاور پژوهاب	آقای محمدحسن عبدالله شمشیرساز
لیسانس فیزیک	کارشناس آزاد	آقای محمدحسین شیروی
دکترای آبیاری و زهکشی	دانشگاه تربیت مدرس	آقای محمدجواد منعم

مسئولیت دبیری کمیته فنی زهکشی و کمیته تخصصی آبیاری و زهکشی به ترتیب به عهده آقای رضا احمدآبادی و خانم انسیه محرابی بوده است.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	مقدمه
۲	فصل اول - کلیات
۲	۱- هدف
۲	۲- دامنه کاربرد
۲	۳- کلیاتی در مورد انتخاب روش مناسب آزمایش
۳	۴- کلیات
۳	۵- مبانی نظری
۳	۱-۵ بار ثابت در جریان یک بعدی
۴	۲-۵ بار افتان در جریان یک بعدی
۵	۳-۵ بار افتان در شرایط واقعی
۸	۴-۵ حل پورشه (راه حل ثقلی)
۹	۵-۵ حل گلوور (راه حل فشاری)
۱۱	۶-۵ محدودیت‌های نظری
۱۳	۶- انتخاب موقعیت و تراکم نقاط
۱۳	۷- پیاده کردن نقاط روی زمین
۱۴	۸- لایه‌بندی خاک و تنظیم برنامه آزمایش
۱۵	۸-۱ انتخاب عمق چاهک
۱۵	۸-۱-۱ محدودیت‌های مربوط به نیمرخ خاک
۱۵	۸-۱-۲ محدودیت‌های مربوط به روش اندازه‌گیری
۱۵	۸-۲ انتخاب لایه اندازه‌گیری
۱۶	۸-۳ حفر چاهک آزمایش
۱۸	۸-۴ خراشیدن دیواره چاهک
۱۸	۸-۵ نصب لوله مشبک جدار
۱۹	۹- کیفیت آب
۲۰	۱۰- دمای آب
۲۰	۱۱- هدایت هیدرولیک در خاک دو و یا چند لایه

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۲۴	فصل دوم - لوازم و امکانات آزمایش
۲۴	۱- کلیات
۲۴	۲- لوازم و تجهیزات
۲۴	۱-۲ اگر
۲۴	۲-۲ لوازم اندازه‌گیری سطح آب
۲۶	۳-۲ خراش دهنده
۲۶	۴-۲ آبکش
۲۸	۵-۲ لوله مشبک
۲۸	۶-۲ سایر وسایل و لوازم عمومی
۲۸	۷-۲ وسایل و لوازم اختصاصی
۲۸	۱-۷-۲ روش آزمایشگاهی بار ثابت
۲۹	۲-۷-۲ روش آزمایشگاهی بار افتان
۳۱	۳-۷-۲ روش پیزومتری
۳۲	۴-۷-۲ روش چاهک معکوس یا پورشه
۳۲	۵-۷-۲ روش تزریق به چاهک سطحی
۳۳	۶-۷-۲ روش گلف
۳۹	فصل سوم - روش چاهک
۳۹	۱- کلیات
۳۹	۲- روش کار
۳۹	۱-۲ وضعیت سفره آب زیرزمینی
۴۰	۲-۲ وضعیت عمق آب زیرزمینی
۴۰	۳-۲ ارتفاع ستون آب در چاهک
۴۱	۴-۲ شستشوی چاهک
۴۱	۳- وسایل اندازه‌گیری
۴۱	۴- اندازه‌گیری
۴۴	۱-۴ تخلیه آب از چاهک
۴۵	۲-۴ استقرار شناور در چاهک

فهرست مطالب

<u>صفحه</u>	<u>عنوان</u>
۴۵	۳-۴ ثبت تغییرات سطح آب
۴۶	۴-۴ تهیه جدول و ترسیم منحنی سرعت خیز سطح آب
۴۸	۵- مثال
۵۵	۶- محاسبات
۵۵	۶-۱ محاسبه هدایت هیدرولیک
۵۵	۶-۲ خطاهای محتمل در اندازه‌گیری‌ها و محاسبات
۵۸	فصل چهارم - روش چاهک معکوس
۵۸	۱- کلیات
۵۸	۲- روش کار
۵۸	۲-۱ انتخاب موقعیت نقاط
۵۹	۲-۲ شناسایی لایه‌های خاک و تنظیم برنامه آزمایش
۶۰	۲-۳ حفر و تجهیز چاهک آزمایش
۶۰	۲-۴ خراشیدن دیواره چاهک
۶۱	۲-۵ نصب لوله جدار
۶۱	۲-۶ آب اندازی و انجام آزمایش
۶۱	۲-۶-۱ اشباع کردن خاک جدار و کف چاهک
۶۲	۲-۶-۲ اندازه‌گیری برای آزمایش
۶۵	۳- فرمول مورد استفاده
۶۶	۴- مثال
۶۷	۵- موارد خطا و تقریب در آزمایش چاهک معکوس
۶۷	۵-۱ تقریب‌های ذاتی
۶۸	۵-۲ خطاهای اندازه‌گیری
۷۰	فصل پنجم - روش تزریق به چاهک سطحی
۷۰	۱- کلیات
۷۰	۲- روش کار
۷۰	۲-۱ اندازه‌گیری برای آزمایش
۷۱	۲-۲ حجم آب مورد نیاز

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۷۳	۳- فرمول‌های مورد استفاده
۷۴	۴- ثبت اطلاعات
۷۸	۵- مثال
۸۰	فصل ششم - روش نفوذ سنج گلف
۸۰	۱- کلیات
۸۰	۲- روش کار
۸۰	۳- اندازه‌گیری برای آزمایش
۸۱	۴- ثبت اطلاعات
۸۱	۵- مثال
۸۷	فصل هفتم - روش پیزومتری
۸۷	۱- کلیات
۸۷	۲- پایه‌های نظری روش
۹۳	۳- ایجاد حفره در زیر لوله پیزومتر
۹۳	۴- اندازه‌گیری
۹۳	۴-۱ قرار گرفتن لوازم روی چاهک
۹۳	۴-۲ آبکشی از چاهک
۹۴	۴-۳ قراردادن شناور
۹۴	۴-۴ ثبت تغییرات سطح آب
۹۶	۵- فرمول‌های مورد استفاده
۹۶	۵-۱ محاسبه هدایت هیدرولیک در سفره آزاد
۹۶	۵-۲ محاسبه هدایت هیدرولیک در سفره تحت فشار
۹۶	۶- محدودیت‌های آزمایش و موارد خطا
۹۶	۶-۱ محدودیت‌های آزمایش
۹۷	۶-۲ منابع خطا
۹۷	۷- مثال
۹۷	۷-۱ مثال ۱
۹۹	۷-۲ مثال ۲
۹۹	۷-۳ مثال ۳

فهرست مطالب

<u>صفحه</u>	<u>عنوان</u>
۱۰۴	فصل هشتم - هدایت هیدرولیک اشباع قائم خاک
۱۰۴	۱- کلیات
۱۰۴	۲- روش‌های اندازه‌گیری
۱۰۴	۱-۲ روش‌های آزمایشگاهی
۱۰۴	۲-۲ روش‌های صحرایی
۱۰۴	۱-۲-۲ روش تیوب
۱۰۵	۲-۲-۲ روش استوانه
۱۱۳	منابع و مراجع

مقدمه

هدایت هیدرولیک افقی^۱، یکی از مهم‌ترین مشخصه‌های هیدرودینامیکی خاک است که در محاسبه فاصله‌های زهکشی زیرزمینی مورد نیاز بوده و در مطالعات زهکشی مورد توجه قرار می‌گیرد. روش‌های متعددی برای اندازه‌گیری صحرائی هدایت هیدرولیک اشباع خاک وجود دارد که اساس کلیه آنها بر اندازه‌گیری سرعت جریان افقی آب در خاک استوار است. بر حسب اینکه اندازه‌گیری سرعت جریان آب در خاک در زیر سطح ایستابی یا در بالای سطح ایستابی صورت گیرد، روش‌های تعیین هدایت هیدرولیک نیز متفاوت خواهد بود. برای اندازه‌گیری در شرایط زیر سطح ایستابی، دو روش، بیش از سایر روش‌ها متداول و معمول است که یکی به روش چاهک^۲ و دیگری به روش حفره زیر لوله یا روش پیزومتري^۳ موسوم است. وقتی آب در محیط اندازه‌گیری نباشد، روش‌های چاهک معکوس یا پورشه^۴، تزریق چاهک^۵ و روش موسوم به نفوذسنج گلف^۶ به کار برده می‌شود. هدایت هیدرولیک قائم^۷ نیز در زهکشی اهمیت داشته و برای اندازه‌گیری آن، از روش تیوب^۸ یا روش استوانه^۹ استفاده می‌شود.

هرچند مبانی علمی و روش‌های فنی اندازه‌گیری هدایت هیدرولیکی در حدود متعارف خود شناخته شده و در مآخذ مختلف توضیحاتی کلی در مورد آن داده شده است، ولی تجربه نشان داده که افراد مختلف متناسب با برداشت‌ها و استنباط‌هایی که از این مآخذ به دست می‌آورند، روش‌هایی را به کار می‌برند که بالقوه می‌تواند به نتیجه‌های متفاوتی از یکدیگر منجر شود. در چنین شرایطی، در عمل، قضاوت درباره نتیجه‌های به دست آمده از اندازه‌گیری، اشکال به وجود خواهد آورد. از این رو، تهیه یک دستورالعمل هماهنگ برای همه این روش‌ها ضروری تشخیص داده شده و در دستور کار کمیته آبیاری زهکشی طرح استاندارد مهندسی آب کشور قرار گرفت. بدین ترتیب، هدف اصلی از تهیه دستورالعمل تعیین هدایت هیدرولیک اشباع خاک، ایجاد یکنواختی در روش‌هایی است که در عمل، در مطالعات صحرائی زهکشی به کار گرفته می‌شود. علاوه بر این، با تشریح جزئیات بیشتری از روش‌های اجرا، که اغلب در مآخذ موجود کمتر مورد بحث قرار می‌گیرد، سعی خواهد شد که اطلاعات کافی در اختیار کارشناسان مربوط قرار داده شود تا از ایجاد استنباط‌های متفاوت از اصول علمی و فنی کار که به طور معمول عامل اساسی چندگانگی روش‌هاست، جلوگیری شود.

در این دستورالعمل، همه نشریاتی که پیش از این در مورد تعیین هدایت هیدرولیک اشباع خاک نوشته شده، تلفیق و به صورت یک دستورالعمل کلی ارائه می‌گردد.

1 - Horizontal Hydraulic Conductivity

2 - Auger Hole Method

3 - Pipe Cavity Test Method (Piezometer Method)

4 - Inversed Auger Hole Method (Porchet Method)

5 - Shallow Well Pump in Test Method

6 - Guelph Permeameter Method

7 - Vertical Hydraulic Conductivity

8 - Tube Method

9 - Ring Method

فصل اول - کلیات

۱- هدف

هدف از انجام آزمایش‌های تعیین هدایت هیدرولیک اشباع خاک، مشخص کردن یکی از مهم‌ترین پارامترهای حرکت آب در خاک، یعنی هدایت هیدرولیک اشباع خاک است.

۲- دامنه کاربرد

کاربرد این نشریه محدود به اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع خاک در محل (نه در آزمایشگاه) است. در اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک افقی خاک روش‌های چاهک و پیزومتر برای زیر سطح ایستابی و چاهک معکوس یا پورشه، تزریق به چاهک و نفوذسنج گلف برای بالای سطح ایستابی مورد توجه قرار گرفته‌اند. در اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک قائم خاک نیز روش تیوپ و استوانه مورد بحث واقع شده‌اند.

۳- کلیاتی در مورد انتخاب روش مناسب آزمایش

آزمایش‌های تعیین هدایت هیدرولیک اشباع خاک را می‌توان در محیط‌های زیر انجام داد:

- آزمایشگاه،

- در محل^۱، زیر سطح ایستابی، و

- در محل، بالای سطح ایستابی.

در روش‌های آزمایشگاهی، به‌طور معمول حجم نمونه‌ها به نسبت کوچک است، بنابراین وجود ناهمگونی مختصری در نمونه، موجب تغییراتی شدید در نتیجه می‌شود. به عنوان مثال، وجود یک سنگ درشت یا وجود یک کرم راهه، تغییر قابل توجهی را در نتیجه کار ایجاد می‌کند. علاوه بر این، برداشتن نمونه دست نخورده^۲ واقعی بسیار دشوار است؛ به ویژه این که در زهکشی، از آنجا که هدایت هیدرولیک اشباع افقی خاک اهمیت بیشتری دارد، بهتر است نمونه دست نخورده به طور افقی برداشته شود. این موضوع خود به دشواری کار می‌افزاید.

در روش‌های صحرایی یا در محل، موقعیت سطح ایستابی و عمق مورد نظر برای اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع خاک، عامل مهمی در تعیین روش آزمایش به شمار می‌رود. چنانچه سطح ایستابی بالا باشد، و در حقیقت در هنگام مطالعه مشکل زهکشی وجود داشته باشد، روش‌های تعیین هدایت هیدرولیک اشباع خاک در زیر سطح ایستابی مورد توجه قرار می‌گیرند. از جمله این روش‌ها می‌توان به روش چاهک^۳ و روش پیزومتر^۴ اشاره کرد.

در برخی مناطق، ممکن است در حال حاضر مشکلاتی از نظر زهکشی وجود نداشته باشد، اما انتظار رود که پس از گذشت مدتی، این مشکلات بروز نماید. به عبارت دیگر، ممکن است ابتدا سطح ایستابی یا لایه محدود کننده خاک در عمق قابل ملاحظه‌ای از سطح زمین واقع شده و قبل از اجرای عملیات آبیاری، هیچ‌گونه عامل محدودکننده‌ای برای رشد گیاه به شمار نرود؛ اما پس از آبیاری و بخصوص چنانچه در اثر پایین بودن راندمان آبیاری و یا آبشویی نمک، آب اضافی به زمین داده شود، سطح ایستابی به تدریج بالا آمده و پس از مدتی به منطقه ریشه برسد. باید دانست که رسیدن سطح ایستابی به منطقه ریشه، ممکن است به چند سال وقت احتیاج داشته باشد.

1 - In - Situ

2 - Undisturbed Sample

3 - Auger Hole Method

4 - Pipe Cavity Test Method (Piezometer Method)

در بیشتر موارد، به علت لزوم در نظر گرفتن زمان طولانی برای مطالعات، تأمین اعتبار و شناخت پتانسیل‌های زهکشی در زمان بروز مشکل زه آب، به صلاح است که از ابتدا پارامترهای تعیین فاصله‌های زهکشی از جمله هدایت هیدرولیک خاک مشخص شود. در این حالت‌ها، روش‌های بالایی سطح ایستابی مورد توجه قرار می‌گیرند. از جمله این روش‌ها، می‌توان به روش چاهک معکوس یا پورشه، روش تزریق به چاهک و روش نفوذسنج گلف اشاره کرد.

۴- کلیات

به حجم آبی که در واحد زمان از خاکی با سطح مقطع واحد و با شیب هیدرولیک واحد عبور کند، هدایت هیدرولیک اشباع خاک گفته می‌شود. به عبارت دیگر، هدایت هیدرولیک به وسیله قانون داری به شرح زیر تعریف می‌شود:

$$Q = - KiA \quad (1-1)$$

که در آن:

$$Q = \text{بده عبور یافته از نمونه (مترمکعب بر ثانیه)} [L^3.T^{-1}] ،$$

$$K = \text{هدایت هیدرولیک (متر بر ثانیه)} [L.T^{-1}] ،$$

$$i = \text{شیب هیدرولیک} [L.L^{-1}] ، \text{ و}$$

$$A = \text{سطح مقطع نمونه (متر مربع)} [L^2] .$$

آزمایش‌های هدایت هیدرولیک اشباع خاک‌ها، به‌طور کلی در محیط اشباع صورت می‌گیرد و فرآیند حرکت آب در خاک، تابع این است که بار آبی روی نمونه خاک موردنظر، در هنگام آزمایش ثابت باشد و یا اینکه همواره و به‌تدریج تغییر کند. در حالت اول، از بار ثابت^۱ سخن به میان می‌آید؛ در حالی که در حالت دوم بار آبی به‌طور دائم کم می‌شود که به آن بار افتان^۲ می‌گویند. در عمل، برخی از روش‌های اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع خاک‌ها، از روش اول یعنی بار ثابت پیروی می‌کنند. روش آزمایشگاهی بار ثابت، روش چاهک، روش پیژومتر و روش تزریق به چاهک سطحی از این جمله به شمار می‌روند. برخی دیگر از روش‌های اندازه‌گیری، از روش دوم یعنی بار افتان پیروی می‌کنند. روش آزمایشگاهی بار افتان، روش چاهک معکوس (روش پورشه) و روش گلف از جمله این روش‌ها هستند.

۵- مبانی نظری

۱-۵ بار ثابت در جریان یک بعدی

در روش بار ثابت یا بار پایا، همان‌طور که از نام آن بر می‌آید، ارتفاع آب روی نمونه خاک ثابت باقی می‌ماند. هدایت هیدرولیک اشباع خاک از قانون داری به دست می‌آید:

$$Q = K.A. \frac{H}{L}$$

(۲-۱)

omoorepeyman.ir

1 - Constant Head
2 - Falling Head

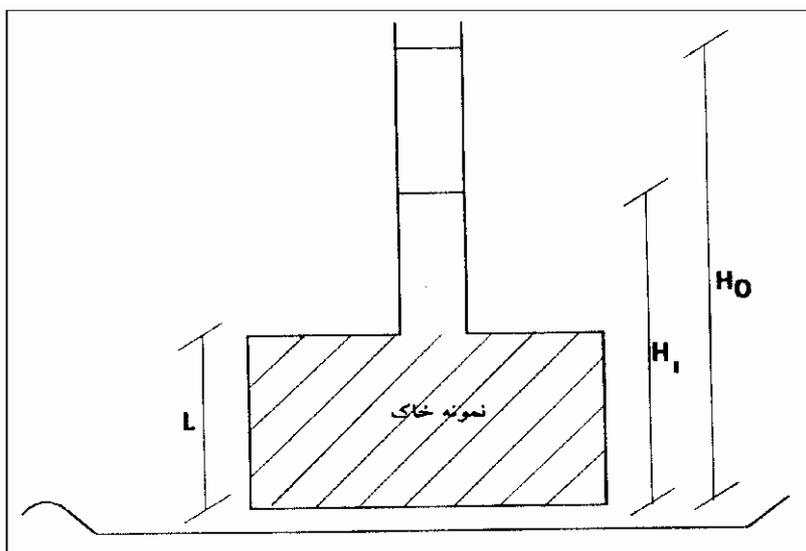
که در آن :

L = طول نمونه (متر) $[L]$ ،

H = بار آبی یا فاصله ارتفاعی بین دو سطح ثابت آب در بالا و پایین نمونه (متر) $[L]$ ، و

۲-۵ بار افتان در جریان یک بعدی

در این روش، بار آبی به تدریج کاهش می‌یابد. در روش بار افتان نیز، همانند روش بار ثابت، قانون داریسی حکمفرماست.

شکل ۱-۱- پارامترهای بار افتان

بنا براین از طرفی داریم:

$$Q = K \frac{H}{L} \cdot A_1 \quad (۴-۱)$$

و از طرف دیگر:

$$Q = \frac{dH}{dt} \cdot A_2 \quad (۵-۱)$$

omoorepeyman.ir

که در آنها :

$A_1 =$ سطح مقطع نمونه خاک (متر مربع) $[L^2]$ ، و

$A_2 =$ سطح مقطع استوانه‌ای که آب در درون آن از H_0 به H_1 افت می‌کند (متر مربع) $[L^2]$.

از تساوی دو رابطه بالا داریم :

$$K \frac{H}{L} A_1 = \frac{dH}{dt} A_2 \quad (6-1)$$

و یا :

$$\frac{dH}{H} = \frac{KA_1}{LA_2} dt \quad (7-1)$$

اگر در لحظه t_0 ، بار آبی H_0 و در لحظه t_1 ، بار آبی H_1 فرض شود، داریم :

$$\int_{H_0}^{H_1} \frac{dH}{H} = \frac{KA_1}{LA_2} \int_{t_0}^{t_1} dt \quad (8-1)$$

و یا :

$$K = \frac{LA_2}{A_1(t_1 - t_0)} \ln \frac{H_0}{H_1} \quad (9-1)$$

مشخص است که اگر سطح مقطع نمونه خاک و لوله آب برابر باشند، رابطه بالا به رابطه ساده زیر تبدیل می‌شود:

$$K = \frac{L}{t_1 - t_0} \ln \frac{H_0}{H_1} \quad (10-1)$$

۳-۵ بار افتان در شرایط واقعی

آنچه تاکنون گفته شد، مربوط به جریان یک بعدی حرکت آب از نمونه خاک است که در آن، آب تحت تأثیر نیروی ثقل به پایین حرکت می‌کند. در شرایط واقعی، آب نه تنها تحت اثر نیروی ثقل است، بلکه تحت اثر نیروی فشاری یا مکشی به اطراف نیز پراکنده شده و انتقال می‌یابد. بنابراین مسئله را باید در شرایط مشکل‌تری حل کرد.

جریان خروجی از یک چاهک سطحی را می‌توان حاصل دو نیروی فشار و ثقل دانست که بر جدار و کف چاهک وارد می‌شود (شکل ۱-۲). نیروی فشار در دو جهت اعمال می‌شود. فشار در جهت شعاعی (V_{rp}) بر جدار چاهک و فشار در جهت قائم (V_{zp}) بر کف چاهک. علاوه بر این، نیروی ثقل نیز فشاری به کف چاهک وارد می‌آورد (V_g).

برای حل مسئله فرض می‌شود که :

- جریان ماندگار^۱ است،

- محیط متخلخل صلب، همگن^۲ و هم‌روند^۳ است، و

omoorepeyman.ir

1 - Steady
2 - Homogeneous
3 - Isotrope

- جریان نیمه محدود است. به عبارت دیگر، جریان از طرف چاهک محدود و از سوی دیگر تا بی‌نهایت ادامه دارد. به این ترتیب، می‌توان مولفه‌های فشار در جهت‌های شعاعی (V_{rp}) یا قائم (V_{zp}) و همچنین مولفه نیروی ثقل (V_g) را به صورت زیر نوشت:

$$\bar{V}_{rp} = -K_{fs} \frac{\delta\psi_p}{\delta r} \Big|_{r=a}^{\hat{r}} \quad (11-1)$$

$$\bar{V}_{zp} = -K_{fs} \frac{\delta\psi_p}{\delta z} \Big|_{z=0}^{\hat{k}} \quad (12-1)$$

$$\bar{V}_g = -K_{fs} \frac{\delta\psi_z}{\delta z} \Big|_{z=0}^{\hat{k}} \quad (13-1)$$

در این روابط، r و z مطابق شکل (۲-۱) و \hat{r} و \hat{k} به ترتیب بردارهای واحد در جهت‌های مثبت r و z هستند. ψ_p بار فشاری آب موجود در خلل و فرج خاک و ψ_z بار ثقلی آب نسبت به کف چاهک و K_{fs} هدایت هیدرولیک اشباع خاک در شرایط مزرعه است.

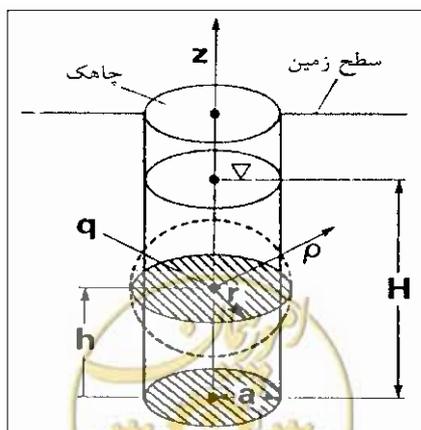
جریان خروجی از چاهک عبارت است از:

$$Q_t = \int_{A_w} \bar{V}_{rp} \cdot d\bar{A}_w + \int_{A_b} \bar{V}_{zp} \cdot d\bar{A}_b + \int_{A_b} \bar{V}_g \cdot d\bar{A}_b \quad (14-1)$$

که در آن:

$d\bar{A}_w$ = مساحت جزیی دیواره چاهک، و

$d\bar{A}_b$ = مساحت جزیی کف چاهک است.

شکل ۲-۱- جریان خروجی از یک چاهک بالای سطح ایستابی در حالت ماندگار

این مقادیر عبارتند از:

$$d\bar{A}_w = 2\pi a dz(\hat{r}) \quad (15-1)$$

$$d\bar{A}_b = 2\pi r dr(-\hat{k}) \quad (16-1)$$

که در آن، a شعاع چاهک است.

با قرار دادن روابط (۱۱-۱)، (۱۲-۱)، (۱۳-۱)، (۱۵-۱) و (۱۶-۱) در معادله (۱۴-۱) داریم:

$$Q_t = \pi K_{fs} \left[-2a \int_0^H \frac{\delta\psi_p}{\delta r} \Big|_{r=a} dz + 2 \int_0^a \frac{\delta\psi_p}{\delta z} \Big|_{z=0} r dr + a^2 \right] \quad (17-1)$$

که در آن، H ارتفاع ثابت آب در چاهک است (شکل ۲-۱).

برای حل رابطه (۱۷-۱) می‌توان از متغیرهای بدون بعد زیر استفاده کرد:

$$r^* = \frac{r}{a}; \quad z^* = \frac{z}{H}; \quad \psi_p^* = \frac{\psi_p}{H} \quad (18-1)$$

و رابطه (۱۷-۱) را برای K_{fs} حل کرد. در این صورت:

$$K_{fs} = \frac{-Q_t}{2\pi H^2 \left[-\int_0^1 \frac{\delta\psi_p^*}{\delta r^*} \Big|_{r^*=1} dz^* + \left(\frac{a}{H}\right)^2 \int_0^1 \frac{\delta\psi_p^*}{\delta z^*} \Big|_{z^*=0} r^* dr^* + \frac{1}{2} \left(\frac{a}{H}\right)^2 \right]} \quad (19-1)$$

انتگرال منخرج کسر (۱۱-۱) به آسانی قابل حل نیست. این معادله را می‌توان با تغییر متغیر (۲۰-۱) به فرم ساده‌تر (۲۱-۱)

در آورد.

$$C = \frac{1}{\left[-\int_0^1 \frac{\delta\psi_p^*}{\delta r^*} \Big|_{r^*=1} dz^* + \left(\frac{a}{H}\right)^2 \int_0^1 \frac{\delta\psi_p^*}{\delta z^*} \Big|_{z^*=0} r^* dr^* \right]} \quad (20-1)$$

$$K_{fs} = \frac{CQ_t}{2\pi H^2 \left[1 + \frac{c}{2} \left(\frac{a}{H}\right)^2 \right]} \quad (21-1)$$

می‌توان مقادیر C را برای نسبت‌های H/a که اغلب در صحرا به کار می‌رود، به صورت جدول و یا نمودار درآورد. در شرایطی که جریان ثقیلی در مقایسه با جریان فشاری، کوچک و قابل چشم‌پوشی باشد، رابطه (۲۱-۱) به صورت ساده شده زیر در می‌آید:

$$K_{fs} = \frac{CQ_t}{2\pi H^2} \quad (22-1)$$

حل تحلیلی و کامل رابطه (۱۹-۱) تا کنون عرضه نشده ولی دو راه حل تقریبی ارائه گردیده که در زیر یادآوری می‌شود: هر دو این راه حل‌ها بر مبنای فرضیات ماندگار بودن جریان و وجود محیط متخلخل صلب همگن و هم‌روند استوار بوده و جریان نیز در آنها نیمه محدود در نظر گرفته شده است.

۴-۵ حل پورشه (راه حل ثقیلی)

پورشه بر مبنای فرضیات (۱۸-۱) راه حلی تحلیلی ولی تقریبی ارائه کرده است. وی در معادله (۱۹-۱)، گرادیان‌ها را به صورت تابع فرض نکرده و آنها را برابر واحد قرار می‌دهد. یعنی:

$$\frac{\delta\psi_p^*}{\delta r^*} = 1; \quad \frac{\delta\psi_p^*}{\delta z^*} = 1 \quad (23-1)$$

در نتیجه، رابطه (۲۱-۱) به صورت زیر در می‌آید:

$$C = \frac{1}{\left[\left(\frac{a}{H}\right) + \frac{1}{2} \left(\frac{a}{H}\right)^2 \right]} \quad (24-1)$$

فرضیات (۲۳-۱) همانند آن است که گفته شود جریان‌های شعاعی و قائم از چاهک، تحت تأثیر نیروی ثقل صورت می‌گیرد. با قرار دادن رابطه (۲۴-۱) در رابطه (۲۲-۱) داریم:

$$K_{fs} = \frac{Q_t}{2\pi aH + \pi a^2} \quad (25-1)$$

در حقیقت، پورشه جریان خروجی را ثابت و به‌طور تقریب برابر با جریان آب از جداره‌ها و کف چاهک بدون این که چاهک از آب پر شده باشد، می‌داند و از بار فشاری ناشی از وجود آب در چاهک صرف‌نظر می‌کند.

۵-۵ حل گلوور^۱ (راه حل فشاری)

این راه حل نیز، بر مبنای فرضیات (۱۸-۱) راه حلی تحلیلی ولی تقریبی است. وی با استفاده از معادله کلی لاپلاس در مختصات کروی و با فرض خروج آب از چاهک به درون محیطی متخلخل، یکنواخت و همروند در یک جریان ماندگار، به حل مسئله می‌پردازد. معادله لاپلاس به شکل زیر است:

$$\nabla^2 \psi_p = \frac{1}{\rho^2} \left[\frac{d(\rho^2 \psi'_p)}{d\rho} \right] \quad (۲۶-۱)$$

که در آن:

$$\rho = \text{شعاع از مبدأ، و } \psi'_p = \frac{d\psi_p}{d\rho} \text{ است.}$$

رابطه لاپلاس (۲۶-۱)، با استفاده از شرایط مرزی زیر قابل حل است:

$$\psi_p \rightarrow 0 \text{ در } P = \infty \text{ و } \psi_p = \psi_{pa} \text{ در } P = a \text{ داریم} \quad (۲۷-۱)$$

در نتیجه

$$\psi_p = \frac{q}{4\pi k_{fs} \rho} \quad (۲۸-۱)$$

که در آن، q توان منبع تک نقطه‌ای جریان فشاری^۲ است.

رابطه (۲۸-۱) توزیع بار فشاری را در یک محدوده با مختصات کروی در اطراف منبع تک نقطه‌ای نشان می‌دهد. با تبدیل

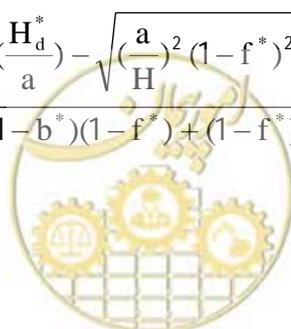
آن به مختصات استوانه‌ای، ضمن در نظر داشتن تغییر متغیر $\rho = \sqrt{r^2 + (z-h)^2}$ خواهیم داشت:

$$\psi_p = \frac{q}{4\pi k_{fs}} \cdot \frac{1}{\sqrt{r^2 + (z-h)^2}} \quad (۲۹-۱)$$

$$h^* = \frac{h}{H}; \quad b^* = \frac{b}{H}; \quad d^* = \frac{d}{H}; \quad f^* = \frac{f}{H} \quad (۳۰-۱)$$

از حل دیفرانسیلی رابطه (۲۸-۱) و قرار دادن آن در معادله (۱۹-۱) خواهیم داشت:

$$C = \frac{(1-b^*) \left[\sinh^{-1} \left(\frac{H(1-f^*)}{a} \right) - \sinh^{-1} \left(\frac{Hd^*}{a} \right) - \sqrt{\left(\frac{a}{H} \right)^2 (1-f^*)^2} + \sqrt{\left(\frac{a}{H} \right)^2 + (d^*)^2} \right]}{2(1-b^*)[(1-b^*)-d^*] - 2(1-b^*)(1-f^*) + (1-f^*)^2 + (d^*)^2} \quad (۳۱-۱)$$

1 - Glover

2 - Strength of Point Source of Pressure Flow

که در آن، d ، b و f موقعیت نقاط تغذیه کننده و تغذیه شونده براساس شکل (۳-۱) است. b و f از سطح آب به سمت پایین و d از کف چاهک به سمت بالا اندازه گیری می شوند.

گلوور با فرض $b^* = d^* = f^* = 0$ و با استفاده از رابطه (۳۱-۱) و یا به طور مستقیم، از حل رابطه لاپلاس (معادله ۲۶-۱) مقدار C را به دست آورد:

$$C = \sinh^{-1}\left(\frac{H}{a}\right) - \sqrt{\left(\frac{a}{H}\right)^2 + 1} + \frac{a}{H} \quad (32-1)$$

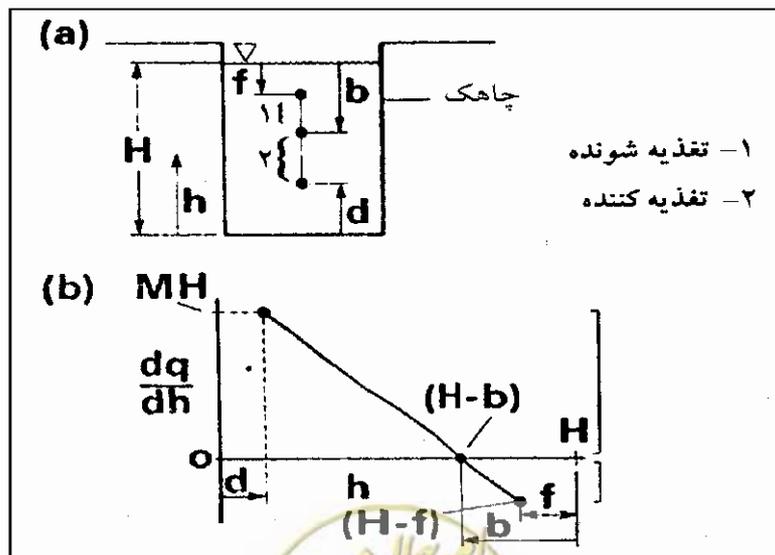
اگر $H \gg a$ و یا a/H بسیار کوچک فرض شود، رابطه (۳۲-۱) را می توان به شکل ساده زیر خلاصه کرد:

$$C = \sinh^{-1}\left(\frac{H}{a}\right) - 1 \quad (33-1)$$

با جاگذاری مقدار $\sinh^{-1}\left(\frac{H}{a}\right)$ و قرار دادن آن در رابطه (۲۱-۱) خواهیم داشت:

$$K_{fs} = \frac{\ln\left[\left(\frac{h}{a}\right) + \sqrt{\left(\frac{h}{a}\right)^2 + 1}\right] - 1}{2\pi h^2} \cdot Q \quad (34-1)$$

رابطه (۳۴-۱)، معادله معروف «روش تزریق به چاهک» است.

شکل ۳-۱- تخمین جریان ثابت خروجی از چاهک

جونز (۱۹۵۱) جریان فشاری را برای حالت خاصی که در آن لایه محدود کننده در عمق کمی زیر کف چاهک واقع شده باشد حل کرد. وی مقدار C را به شکل زیر ارائه داد:

$$C = \frac{6 \ln\left(\frac{H}{a}\right)}{3 + 2\left(\frac{s}{H}\right)} \quad (۳۵-۱)$$

که در آن، S فاصله کف چاهک تا لایه محدود کننده است. این رابطه، تا هنگامی اعتبار دارد که $0 \leq S \leq 2H$ باشد. رابطه (۳۴-۱) در حالتی معتبر است که $S > 2h$ باشد.

اگر $S + H = T_u$ فرض شود، با استفاده از رابطه (۲۲-۱) داریم:

$$K_{fs} = \frac{3 \ln\left(\frac{H}{a}\right)}{H(H + 2T_u)} Q \quad (۳۶-۱)$$

که محدوده اعتبار آن $3h > T_u > h$ است.

۵-۶ محدودیت‌های نظری

همان‌طور که گفته شد، تاکنون راه حل تحلیلی و کامل رابطه (۱۹-۱) ارائه نشده است. برای حل این رابطه، گلوور فرضیات چندی به شرح زیر صورت داده که ضروری است همواره مورد توجه قرار گیرد:

- جریان ماندگار است،
- محیط خاک متخلخل و صلب است و در حین آزمایش تغییر شکل نمی‌دهد،
- خاک همگن است،
- خاک هم روند است،
- ارتفاع آب در چاهک مقداری ثابت است،
- جریان ثقلی نسبت به جریان فشاری کوچک و قابل چشم‌پوشی است،
- f, d, b (شکل ۱-۳) نسبت به H بیش از حد کوچکند ($b^* = d^* = f^* = 0$)، و
- H نسبت به a بسیار بزرگ است.

به این ترتیب، مشاهده می‌شود که به‌طور کلی محدودیت‌های نظری زیادی وجود دارد. بنابراین باید انتظار داشت که با انحراف شرایط واقعی از مفروضات بالا، نتیجه‌های به‌دست آمده تفاوت داشته باشد.

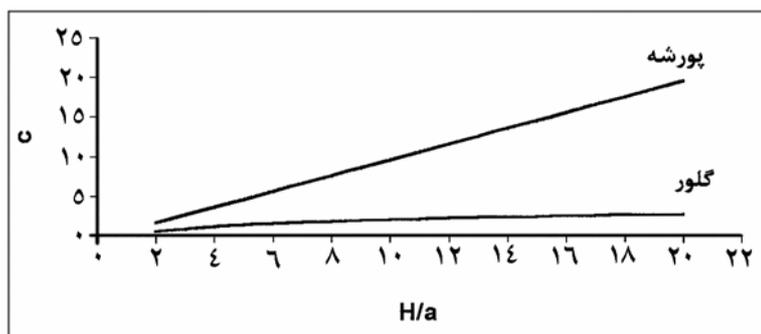
شکل (۴-۱) رابطه بین C و H/a را نشان می‌دهد. به‌طوری‌که مشاهده می‌شود، نتیجه‌های به‌دست آمده بسیار متفاوت است. این تفاوت، به‌طور کلی از فرضیاتی برای حل معادلات به دو روش انجام گرفته، ناشی شده است. در روش پورشه، فرض شده که گرادیان فشار، برابر واحد بوده و جریان خروجی فقط از فشار ثقل پدید می‌آید، در حالی‌که در روش گلوور، جریان خروجی در اثر فشار به‌وجود می‌آید.

جدول ۱-۱- مقادیر C برای نسبت‌های مختلف H/a به روش‌های پورشه و گلوور

H/a	پورشه (رابطه ۱-۲۵)	گلوور (رابطه ۱-۳۲)	گلوور (رابطه ۱-۳۳)
۱۰	۹/۵۲۴	۲/۰۹۳	۱/۹۹۸
۵	۴/۵۴۶	۱/۴۹۳	۱/۳۱۲

به این ترتیب، انتظار می‌رود که هدایت هیدرولیک محاسبه شده با استفاده از روش پورشه در $H/a = ۱۰$ حدود $۴/۵$ تا $۴/۸$ برابر روش تزریق به چاهک، و در $H/a = ۵$ حدود $۳/۰$ تا $۳/۵$ برابر نتیجه به دست آمده از روش اخیر باشد. این موضوع، چالش بزرگی را در استفاده از روش‌های مختلف، برای اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک پدید آورده است. این، در حالی است که حتی در روش پورشه نیز فرض شده که جریان‌های شعاعی و قائم فقط تحت تأثیر نیروی ثقل عمل می‌کنند و از فشار وارده به جدار چاهک صرف‌نظر شده‌است. بنابراین باید انتظار داشت که حتی این روش نیز، مقدار هدایت هیدرولیک را کمتر از مقدار واقعی آن برآورد کند.

H/a	پورشه (۱-۲۴)	گلوور (۱-۳۲)	گلوور (۱-۳۳)
۲	۱/۶۰	۰/۱۲	۰/۴۴
۳	۲/۵۷	۰/۶۲	۰/۸۲
۴	۳/۵۶	۰/۹۵	۱/۰۹
۵	۴/۵۵	۱/۲۰	۱/۳۱
۶	۵/۵۴	۱/۴۰	۱/۴۹
۷	۶/۵۳	۱/۵۷	۱/۶۴
۸	۷/۵۳	۱/۷۱	۱/۷۸
۹	۸/۵۳	۱/۸۳	۱/۸۹
۱۰	۹/۵۲	۱/۹۴	۲/۰۰
۱۱	۱۰/۵۲	۲/۰۴	۲/۰۹
۱۲	۱۱/۵۲	۲/۱۴	۲/۱۸
۱۳	۱۲/۵۲	۲/۲۲	۲/۲۶
۱۴	۱۳/۵۲	۲/۳۰	۲/۳۳
۱۵	۱۴/۵۲	۲/۳۷	۲/۴۰
۱۶	۱۵/۵۲	۲/۴۳	۲/۴۷
۱۷	۱۶/۵۱	۲/۵۰	۲/۵۳
۱۸	۱۷/۵۱	۲/۵۶	۲/۵۸
۱۹	۱۸/۵۱	۲/۶۱	۲/۶۴
۲۰	۱۹/۵۱	۲/۶۶	۲/۶۹

شکل ۱-۴- رابطه بین H/a و C

۶- انتخاب موقعیت و تراکم نقاط

به‌طور کلی، پیشنهاد می‌شود که اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع خاک در مجاورت نقاطی صورت گیرد که از قبل برای تشخیص لایه‌بندی خاک در آن نقاط، چاهک حفر شده است. از این رو، تعداد نقاط اندازه‌گیری اغلب برابر با تعداد نقاط مشاهده‌ای مربوط به لایه‌بندی است، مگر اینکه به دلایل مشخص، تراکم نقاط اندازه‌گیری کمتر یا بیشتر انتخاب شود.

تراکم و آرایش نقاط مشاهده‌ای و اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک، بر حسب شرایط و خصوصیات خاک‌های منطقه و روند رسوب‌گذاری آن متفاوت بوده و در هر حال، به‌گونه‌ای انتخاب می‌شود که با استفاده از نتیجه‌های به‌دست آمده بتوان ارتباط قابل قبولی بین خصوصیات لایه‌ها و مشخصات هیدرودینامیک خاک به دست آورد.

آرایش نقاط مشاهده‌ای و اندازه‌گیری، اغلب به صورت شبکه‌ای چهارگوش منظم (مربع یا مستطیل) است. چگونگی استقرار شبکه می‌تواند بر حسب شکل و خصوصیات هندسی محدوده مورد مطالعه متفاوت باشد. (نک. پیش‌نویس استاندارد ۱۰۸- الف).

به‌طور معمول، در طرح‌های بزرگ و نسبتاً بزرگ شبکه زهکشی، بیشترین ابعاد شبکه نقاط مشاهده‌ای و اندازه‌گیری در مطالعات شناسایی ۲×۲ کیلومتر (دست کم یک نقطه برای هر ۴۰۰ هکتار)، در مطالعات مرحله اول ۱×۱ کیلومتر (دست کم یک نقطه برای ۱۰۰ هکتار) و در مطالعات مرحله دوم ۰/۵ × ۰/۵ کیلومتر (دست کم یک نقطه برای هر ۲۵ هکتار) در نظر گرفته و پیشنهاد می‌شود که در هر مرحله از مطالعات محل نقاط جدید در نصف فاصله بین نقاط بررسی شده در مرحله قبل قرار گیرد.

همان‌گونه که پیشتر توضیح داده شد، معیار اصلی در انتخاب تراکم نقاط مشاهده‌ای یا اندازه‌گیری در یک منطقه خاص، به‌دست آوردن اطلاعات کافی برای تشخیص چگونگی ارتباط میان خصوصیات خاک‌های آن منطقه است. بدین منظور، در مناطقی که دارای خاک‌های آبرفتی نامتجانس بوده و الگوی رسوب‌گذاری آبرفت در هم و پیچیده باشد، فاصله‌های نقاط مشاهده‌ای کمتر انتخاب می‌شود، به طوری که در بررسی‌های نهایی گاهی ممکن است مطالعه تا حد تراکم یک نقطه برای هر چهار هکتار نیز ضرورت پیدا کند. برعکس، در مناطقی که خاک‌ها متجانس بوده یا روند رسوب‌گذاری منظم باشد، می‌توان فاصله‌های نقاط را بیشتر انتخاب کرد.

برای اجرای کار در مرحله دوم، می‌توان پس از بررسی نتیجه‌های به‌دست آمده از مطالعات مرحله اول و ارزیابی ارتباط‌های موجود بین خصوصیات هیدرودینامیک خاک‌ها، بخش‌هایی از منطقه را که در آن چنین ارتباطی ضعیف است و یا به‌طور اصولی، بدون ارتباط است، مشخص نمود و سپس مشاهدات تکمیلی را فقط در همین قسمت‌ها گسترش داد. لازمه انتخاب چنین روشی، بررسی همه جانبه و مطمئن شدن از درستی و قابلیت تعمیم اطلاعاتی است که به دست می‌آید؛ در غیر این صورت، کاهش تراکم نقاط مطالعاتی قابل پیشنهاد نخواهد بود. اگر به هر دلیل، در نظر باشد که روش‌های آزمایشگاهی به کار بسته شود، تعداد آزمایش‌ها را در هر مرحله باید به مراتب افزایش داد.

۷- پیاده کردن نقاط روی زمین

پیشنهاد می‌شود که محل اجرای آزمایش، از قبل به وسیله شخص مجرب روی زمین مشخص شود. بدین ترتیب در وقت گروه اندازه‌گیری و در نتیجه در هزینه کار صرفه‌جویی خواهد شد.

استفاده از G.P.S دستی برای پیاده کردن نقاط روی زمین، می‌تواند به‌خوبی پاسخگو باشد و استفاده از این وسیله با تأکید پیشنهاد می‌شود. علاوه بر این، نقشه‌های توپوگرافی یا مسطحاتی که در آنها عوارض سطحی زمین با جزئیات کافی نشان داده شده باشد و یا عکس‌های هوایی و ماهواره‌ای با مقیاس مناسب، می‌توانند کمک بسیار مؤثری برای پیاده کردن نقاط اندازه‌گیری روی زمین باشند. مشخص است که بر حسب مرحله و دقت مطالعات، باید از نقشه‌ها یا عکس‌های هوایی و ماهواره‌ای مناسب نیز استفاده نمود. در بعضی شرایط، به ویژه در مناطقی که عوارض سطحی کافی نیست یا نقشه‌های مناسب وجود ندارد، استفاده از وسایل نقشه‌برداری برای مشخص کردن نقاط ضروری خواهد بود. در هر حال، چنانچه استفاده از عکس‌های هوایی امکان‌پذیر باشد، برای سرعت بخشیدن در کار و صرفه‌جویی در هزینه، پیشنهاد می‌شود که مشخص کردن نقاط با استفاده از آن انجام گیرد. اگر استفاده از عکس‌های هوایی یا ماهواره‌ای را شخص مجربی انجام دهد، اغلب برای این‌گونه مطالعات از دقت کافی برخوردار خواهد بود.

محل آزمایش روی زمین، باید بگونه‌ای انتخاب شود که دست کم از نظر فیزیوگرافی، بیشترین انطباق را با زمین‌های اطراف خود داشته باشد و نتیجه به‌دست آمده بتواند به عنوان نماینده هدایت هیدرولیک آن زمین‌ها مورد استفاده قرار گیرد. به عنوان مثال، چنانچه در ضمن مشخص کردن شبکه نقاط، نقطه‌ای در مجاورت یک نهر، یک مسیل، یک برجستگی و یا فرورفتگی موضعی قرار گرفت، باید نقطه اندازه‌گیری را در فاصله مناسبی از آن و در جایی که موقعیت عادی داشته باشد انتخاب نمود. بدیهی است در صورتی که نقطه انتخاب شده روی زمین نسبت به موضع اولیه آن روی نقشه جابه‌جایی داشته باشد، باید متناسب با آن، اصلاحات لازم روی نقشه به عمل آید، به طوری که سرانجام نقشه شبکه نقاط اندازه‌گیری تا حد کافی با محل واقعی نقاط آزمایش شده تطبیق نماید.

۸- لایه‌بندی خاک و تنظیم برنامه آزمایش

در هر نقطه مطالعاتی، ابتدا بررسی‌های تشخیص لایه‌های خاک انجام می‌شود و پس از آن، برای اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک، اقدامات لازم به عمل خواهد آمد. در این صورت، این امکان وجود خواهد داشت که با در دست داشتن اطلاعات پایه از وضعیت لایه‌بندی خاک و عمق آب زیر زمینی، می‌توان نسبت به تعیین مشخصات چاهک اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک و از جمله عمق چاهک و لایه‌هایی از خاک که باید هدایت هیدرولیک آنها اندازه‌گیری شود، بررسی و برنامه‌ریزی کرد. چنانچه اطلاعات لایه‌بندی از قبل وجود نداشته باشد، باید قبل از برنامه‌ریزی اجرای آزمایش، چاهکی تا عمق مناسب (حدود ۵ تا ۶ متر) حفر و لایه‌بندی خاک، عمق آب زیرزمینی و نیز در صورت نیاز عمق برخورد با لایه محدود کننده را مشخص نمود [۱۲]. با در دست داشتن اطلاعات اولیه بالا، برنامه آزمایش صحرائی تدوین می‌گردد. در نتیجه، عمق چاهک مشخص خواهد شد. همچنین با استفاده از همین اطلاعات می‌توان مشکلات احتمالی را که ممکن است در هنگام اجرای عملیات با آنها برخورد شود (مثل ریزشی بودن دیواره چاهک) پیش‌بینی و توجه گروه اندازه‌گیری را به آنها جلب نمود. آنچه در زیر بیان می‌شود، ضوابط عمومی مربوط به اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع خاک است. بدیهی است که در هر نوع آزمایش، باید ضوابط اختصاصی مربوط به هر روش نیز مورد توجه قرار گیرد؛ این ضوابط در فصل‌های مربوط به هر روش اندازه‌گیری یادآوری شده است.

۱-۸ انتخاب عمق چاهک

به طور کلی، عمق چاهک بگونه‌ای انتخاب می‌شود که اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک را در بیشترین ضخامت نیمرخ (تا حد امکان تا عمق لایه محدود کننده) امکان‌پذیر سازد. اگر لایه محدود کننده تا عمق حدود ۵ تا ۶ متر وجود نداشته باشد، بیشترین عمق اندازه‌گیری با این روش با توجه به دیگر پارامترها مانند: ارتفاع ستون آب تا این عمق محدود می‌شود. در انتخاب عمق چاهک، باید عوامل متعددی مورد توجه قرار گیرد که بعضی از آنها به خصوصیات نیمرخ خاک و بعضی دیگر به محدودیت‌های روش اندازه‌گیری مربوط می‌شود.

۱-۱-۸ محدودیت‌های مربوط به نیمرخ خاک

- عمق لایه محدود کننده: در بررسی‌های زهکشی، فقط هدایت هیدرولیک اشباع خاک بالای لایه محدود کننده مورد نظر قرار می‌گیرد. در مواردی که کف چاهک در لایه محدود کننده فرو رفته باشد (حداکثر تا ۲۰ سانتی‌متر) بهتر است در محاسبات، کف چاهک را بر سطح لایه محدود کننده منطبق فرض نمود.

- لایه‌بندی نیمرخ خاک: در خاک‌هایی که نیمرخ خاک آنها از لایه‌هایی با خصوصیات آبگذری متفاوت تشکیل شده باشد، ممکن است ضرورت ایجاد نماید که هدایت هیدرولیک هر یک از لایه‌ها اندازه‌گیری شود. در این صورت، عمق چاهک‌های اندازه‌گیری، تابعی از ضخامت و موقعیت لایه‌های خاک خواهد بود. در این حالت، می‌توان یا اندازه‌گیری را در چاهک‌های مجاور ولی با عمق مختلف انجام داد و یا از روش‌هایی که برای این منظور مناسب‌تر است مانند روش پیزومتری در زیر سطح ایستابی استفاده کرد.

۲-۱-۸ محدودیت‌های مربوط به روش اندازه‌گیری

- ارتفاع ستون آب درون چاهک
از آنجا که در زهکشی، نقش هدایت هیدرولیک اشباع افقی خاک بیشتر است، باید نسبت عمق آب در چاهک به شعاع آن به اندازه کافی بزرگ باشد؛ در غیر این صورت، سهم آبگذری قائم خاک از کف افزایش می‌یابد و ممکن است مقدار اندازه‌گیری شده را نتوان هدایت هیدرولیک اشباع افقی خاک به حساب آورد.

۲-۸ انتخاب لایه اندازه‌گیری

در خاک‌هایی با پروفیل مطبق، گاه ضرورت ایجاد می‌نماید که هدایت هیدرولیک اشباع لایه‌های مختلف را اندازه‌گیری نمود. در مطالعات صحرائی، طرح‌های زهکشی، اندازه‌گیری‌های هدایت هیدرولیک اشباع لایه‌های مختلف نیمرخ خاک، زمانی قابل پیشنهاد است که این لایه‌ها به شکل مشخص و بارزی با یکدیگر تفاوت داشته باشند. وقتی تفاوت در مشخصات، در لایه‌های خاک ناچیز یا در حدی است که انتظار نمی‌رود اختلاف در مقادیر اندازه‌گیری شده هدایت هیدرولیک آنها از حدود خطاهای معمول در اندازه‌گیری تجاوز نماید، تلاش برای تعیین هدایت هیدرولیک هر یک از آنها نیز قابل پیشنهاد نخواهد بود. با توجه به مطالب گفته شده، عمق چاهک اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اغلب تا ۳ متر از سطح زمین انتخاب می‌شود. در صورتی که در

نظر باشد هدایت هیدرولیک اشباع لایه‌های خاک در عمق‌های بیشتر اندازه‌گیری شود، پیش‌بینی امکانات ویژه به‌خصوص تأمین آب کافی را در روش‌های بالای سطح ایستابی باید فراهم نمود.

۳-۸ حفر چاهک آزمایش

یکی از حساس‌ترین مراحل کار، حفر چاهک آزمایش و آماده کردن آن برای اندازه‌گیری است. در این رابطه، توجه به نکات زیر ضروری است:

چاهک باید بگونه‌ای حفر شود که تا حد ممکن، حداقل به هم خوردگی در جدار آن به وجود آید. این امر در خاک‌هایی که به هر دلیل ناپایدار باشد و به ویژه به علت کمی چسبندگی بین ذرات، احتمال ریزش جداره در آنها وجود داشته باشد، از اهمیت بیشتری برخوردار است.

باید دقت نمود که چاهک به صورت قائم حفر شود. در چاهک‌هایی که انحراف دارند، به علت تماس شناور با بدنه چاهک و چسبیدن به آن، اندازه‌گیری با اشکال رو به رو خواهد شد.

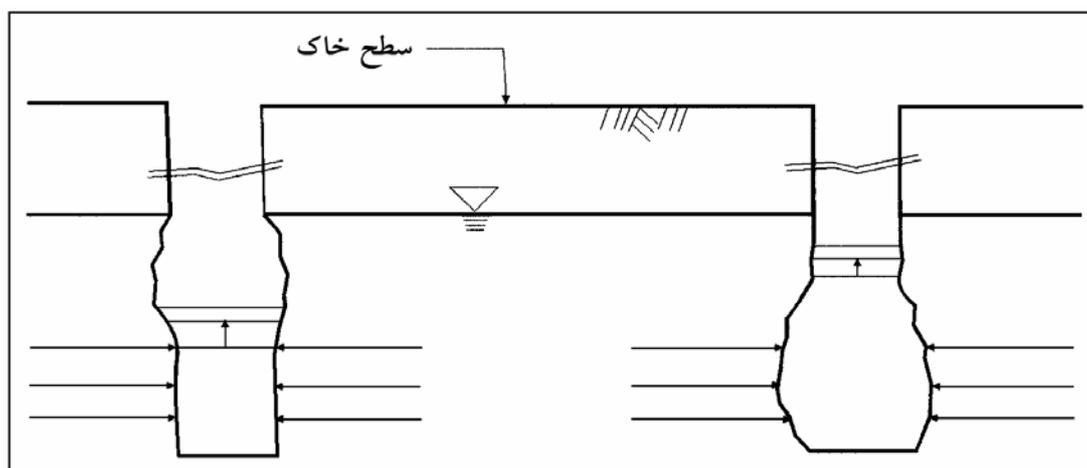
در هنگام حفر چاهک آزمایش، لایه‌بندی خاک باید دوباره کنترل و واریسی شود تا از انطباق لایه‌بندی خاک چاهک با آنچه از بررسی‌های لایه‌بندی به دست آمده و مبنای برنامه‌ریزی قرار گرفته است، اطمینان به‌دست آید. لازم به یادآوری است که در دشت‌های آبرفتی و به ویژه در دشت‌های سیلابی، تغییر لایه‌بندی خاک، حتی در فاصله‌های کم، غیر محتمل نیست.

پیشنهاد می‌شود که هنگام حفر چاهک، مخزن اگر بیش از اندازه پر نشده و به آرامی بالا کشیده شود. پر شدن بیش از اندازه مخزن و بالا کشیدن سریع اگر، به ویژه اگر خاک چسبنده باشد، باعث می‌شود که در زمان بالا کشیدن اگر، در فضای زیرین مخزن خلاء نسبی به وجود آید. این مورد، علاوه بر اینکه کار فیزیکی بالا کشیدن اگر را مشکل می‌سازد، باعث ریزش لایه‌های مستعد نیز خواهد شد. همچنین با بالا کشیدن ناگهانی اگر، ممکن است مقداری از آب چاهک که در بالای مته قرار گرفته نیز به بالا کشیده شود که در این صورت، موجب ایجاد گرادیان شدید هیدرولیک در داخل چاهک شده و به ریزش بدنه چاهک کمک می‌نماید.

ریزش جدار چاهک در زیر سطح آب که باعث افزایش قطر چاهک می‌گردد، خصوصیات هیدرولیک آن را دگرگون می‌سازد و متناسب با آن، نتیجه آزمایش را تحت تأثیر قرار می‌دهد. این تغییر قطر، به‌ویژه اگر در قسمت بالای نیمرخ و در مجاورت سطح آب باشد (جایی که تغییرات سطح آب در آنجا اندازه‌گیری می‌شود) به شدت نتیجه‌های آزمایش را تغییر می‌دهد و از دقت و اعتبار آن می‌کاهد.

به‌طور معمول، گشاد شدن قسمت‌های تحتانی جدار چاهک باعث می‌شود که سطح نفوذ آب افزایش پیدا کرده و جریان بیشتری وارد چاهک شده یا از آن خارج شود. در این صورت، به عنوان مثال در روش‌های زیر سطح ایستابی، سطح آب درون چاهک در مرحله برگشت، با سرعت بیشتری بالا می‌آید (شکل ۵-۱-الف). بر عکس، گشاد شدن جدار چاهک در مجاورت سطح آب، باعث می‌شود که سرعت خیزش سطح آب کمتر اندازه‌گیری شود (شکل ۵-۱-ب). علاوه بر این، افزایش قطر چاهک در قسمت اخیر، باعث می‌شود که عمق افت اولیه سطح آب در هنگام تخلیه، کمتر از حدودی باشد که از تقسیم حجم آب تخلیه شده بر سطح مقطع چاهک به‌دست می‌آید. وقوع چنین پدیده‌ای، این تصور غلط را به وجود خواهد آورد که آب

چاهک در فاصله بین بیرون کشیدن آب و شروع اندازه‌گیری، برگشت سریع داشته است. به این دلیل با جدیت پیشنهاد می‌شود که هنگام آزمایش، مقدار آب تخلیه شده از چاهک به صورت حجمی اندازه‌گیری شود و با افت اولیه سطح آب در درون چاهک مقایسه گردد.

ب- سرعت خیز آب کمتر اندازه‌گیری می‌شود و عمق افت سطح آب کمتر از چاهکی است که در آن ریزش صورت نگرفته باشد.

الف- سطح نفوذ بیشتر می‌شود. جریان بیشتری وارد چاهک شده و سرعت خیز آب بیش از چاهکی است که در آن ریزش صورت نگرفته است.

شکل ۱-۵- تغییرات قطر چاهک به سبب ریزش جدار در آزمایش‌های زیر سطح ایستابی

پیشنهاد می‌شود در خاک‌هایی که درصد رس آنها زیاد است یا متراکم هستند، حفاری چاهک در دو مرحله صورت گیرد. در مرحله اول، با مته‌ای کمی باریک‌تر از قطر انتخاب شده، چاهک را تا عمق مناسب حفر کرده و سپس آن را تا قطر مورد نظر به وسیله مته مناسب گشاد می‌کنند. در این صورت، فشردگی جداره چاهک بسیار کمتر شده و نتیجه بهتری از آزمایش به دست خواهد آمد. رعایت این نکته بدون اینکه کار اضافی قابل ملاحظه‌ای را به تیم آزمایش کننده تحمیل کند، ضامن دقت بیشتر آزمایش خواهد بود.

در خاک‌هایی که هنگام حفاری و آزمایش از پایداری کافی برخوردار باشند و ریزش نکنند، می‌توان چاهک را بدون پوشش جداره حفاری کرد. البته اگر احتمال ریزش جدار وجود داشته باشد پوشش جدار چاهک به وسیله لوله مشبک ضروری خواهد بود. در بعضی شرایط، نصب لوله جدار پس از حفاری کافی است؛ این حالت مواردی را در بر می‌گیرد که جدار چاهک برای حفاری از پایداری کافی برخوردار باشد ولی در اثر جریان آب یا فقط به مرور زمان (به علت ناپایداری) ریزش کند.

در شرایطی دیگر که خاک حتی برای حفاری نیز پایدار نیست و ریزش می‌کند. در این موارد، باید حفاری همزمان با لوله‌گذاری صورت گیرد. برای این منظور، لوله مشبک جدار طوری انتخاب می‌شود که قطر آن برابر یا فقط کمی بیشتر از مته باشد به طوری که مته بتواند در آن حرکت کند. با هر بار حفاری توسط مته و تخلیه خاک‌های حفاری شده، لوله جدار با فشار در چاهک فرو برده می‌شود.

۴-۸ خراشیدن دیواره چاهک

هنگام حفاری، در اثر عملکرد مته به ویژه در خاک‌های سنگین و با چسبندگی زیاد، قشر صاف و فشرده شده‌ای در سطح آن به وجود می‌آید که اغلب باعث بسته شدن منفذها و مجاری عبور آب خواهد شد. همچنین وقتی که مته بیش از اندازه پر گردد، باعث اندود شدن جدار چاهک با قشری از مواد حفاری شده خواهد شد. برای برطرف کردن این مشکل، باید سعی کرد که با رعایت نکات اشاره شده در بحث حفر چاهک آزمایش (بند ۴-۳)، عوامل ایجادکننده آن را کاهش داد. علاوه بر آن باید بعد از حفاری، با استفاده از خراش‌دهنده، این قشر فشرده شده را شکست و منفذهای عبور آب را در دیواره چاهک بازگشایی نمود. برای این منظور، باید خراش‌دهنده با فشار ملایم و به آهستگی روی دیواره چاهک و در سراسر عمق آن در زیر سطح آب کشیده شود. در اجرای این کار، توجه به نکات زیر پیشنهاد می‌شود:

- خراش بیش از اندازه دیواره چاهک یا وارد آوردن فشار نامتناسب به دیواره آن، ممکن است باعث افزایش قطر چاهک گردد و در نتیجه دقت آزمایش را کاهش دهد.
- خراش‌دهنده، در هنگام استفاده تمیز باشد. در غیر این صورت، مواد چسبنده به آن ممکن است مانع از عمل میخ‌ها شود.
- قطر خراش‌دهنده، به اندازه کافی کوچک‌تر از قطر چاهک باشد، تا ضمن کار به آسانی مورد استفاده قرار گیرد و ضرورتی به اعمال فشار زیاد برای بالا و پایین بردن آن در درون چاهک پیش نیاید.
- هنگام کار در زیر سطح ایستابی، سعی شود که کمترین تلاطم در آب درون چاهک به وجود آید. بی‌دقتی در هنگام استفاده از خراش‌دهنده ممکن است باعث ریزش جدار چاهک شود.

۵-۸ نصب لوله مشبک جدار

ضرورت نصب لوله مشبک جدار، به خصوصیات خاک و مشخصات چاهک آزمایش بستگی دارد. همان‌طور که پیش از این اشاره شد، اگر از پایداری خاک اطمینان به‌دست آید و شرایط چاهک طوری باشد که دیواره آن طی مراحل حفاری و آزمایش استوار بماند، نیازی به نصب لوله محافظ جدار وجود ندارد. در روش‌های بالای سطح ایستابی، به‌علت طولانی بودن زمان آزمایش، استفاده از لوله جدار پیشنهاد می‌شود ولی در شرایط زیر، استفاده از لوله جدار در هنگام حفاری یا به‌سرعت پس از پایان آن ضروری است:

- خاک‌هایی که بافت سبک و یا متوسط دارند،
- خاک‌هایی که دارای درصد بالایی سیلت هستند،
- چاهک‌هایی که انجام دادن مراحل مختلف حفر و آزمایش در آن تا چندروز به طول می‌انجامد،

- خاک‌هایی که به علت سدیمی بودن شدید و یا دلایل دیگر نا پایدار هستند، و
 - در روش‌های بالای سطح ایستابی، در خاک‌هایی که هدایت هیدرولیک کم دارند و به ناچار باید برای تسهیل جریان به داخل چاهک شیب هیدرولیکی زیادی را در آنها به وجود آورد.
- لوله جدار را می‌توان از مصالح فلزی یا پلاستیکی ساخت. مصالح فلزی، به دلیل نازک‌تر بودن ضخامت و امکان ایجاد منفذهای ریزتر در آن ترجیح داده می‌شود. مواد پلاستیک سخت را نیز برای این منظور می‌توان به کاربرد. لوله‌های PVC جدارنازک برای این منظور مناسب است. این لوله‌ها نسبتاً ارزان و مشبک کردن آنها نیز به سادگی میسر است.
- لوله مشبک از هر نوع که باشد، باید بتواند به آسانی آب را از خود عبور داده و با این حال، مانع حرکت ذرات خاک درون چاهک شود. برای این منظور، منفذهای لوله جدار تا حد امکان باید ریز باشد. به‌طور معمول، سوراخ‌ها یا شکاف‌هایی به قطر ۱ تا ۲ میلی‌متر مناسب است ولی منفذهایی با قطر یا عرض ۱ میلی‌متر، در جلوگیری از عبور ذرات ریزتر موثرتر و از این نظر استفاده از آن اطمینان بخش‌تر است.
- تعداد منفذهای لوله جدار باید به اندازه‌ای باشد که افت هیدرولیک زیادی برای عبور آب به وجود نیابد. در شرایط عملی، می‌توان با ایجاد منفذها یا شکاف‌هایی به قطر ۱ تا ۲ میلی‌متر در فاصله‌های حدود ۱/۵ تا ۲ سانتی‌متر روی لوله‌هایی به قطر ۸ تا ۱۰ سانتی‌متر، لوله‌های جدار مناسبی را تدارک دید.

۹- کیفیت آب

کیفیت آب نقش بسیار مهمی در اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع خاک دارد. اثر کیفیت آب بر هدایت هیدرولیک اشباع خاک، به علت تغییراتی است که نمک‌ها در ساختمان خاک می‌دهند.

در آزمایش‌های زیر سطح ایستابی، کیفیت آب را نمی‌توان به دلخواه تغییر داد. بنابراین، آزمایش را باید با آب موجود در خاک انجام داد و به خاطر داشت که در آینده، به علت تغییر کیفیت آب زیر زمینی سفره اول، ممکن است هدایت هیدرولیک اشباع خاک تغییر کند. بنابراین باید با پیش‌بینی تغییرات بعدی، مقادیر هدایت هیدرولیک اندازه‌گیری شده را تعدیل کرد.

در روش‌های بالای سطح ایستابی، ترکیب شیمیایی آبی که به کار می‌رود، باید تا جای ممکن به ترکیب شیمیایی آب درون خاک نزدیک باشد. شاید یکی از راه‌های ممکن، برداشت آب از چاهک‌های مناطق مجاور باشد. به هیچ وجه، استفاده از آب مقطر یا آب یونیزه شده پیشنهاد نمی‌گردد. چنانچه بتوان با افزایش مواد شیمیایی، آبی با کیفیت مشابه آب خاک ساخت، اشکالی به وجود نمی‌آید ولی این کار دشوار است. Dirksen Klute در سال ۱۹۸۶ پیشنهاد کرده که در این مواقع، از آب حاوی گچ $0/005$ مول که با محلولی متوقف کننده فعالیت بیولوژیکی (مانند Thymol یا Phenol) آمیخته شده باشد، استفاده شود ولی از آنجا که فعالیت بیولوژیکی نیز در روند حرکت آب در خاک نقش دارد، شاید این اقدام کار درستی به حساب نیاید.

در هر حال، کیفیت آب نقش به‌سزایی در اندازه‌گیری داشته و باید از آبی استفاده کرد که کیفیت آن به آب درون خاک تا حد ممکن نزدیک‌تر باشد. در مناطق زهدار ایران مانند خوزستان، که کیفیت آب آبیاری و آب درون خاک به شدت تفاوت دارد، از آب آبیاری نیز نمی‌توان استفاده کرد. در این مناطق، شاید ترکیبی از آب آبیاری و آب چاه‌های نیمه عمیق یا سطحی بتواند تا

حدی پاسخگوی نیاز باشد. آب مورد استفاده باید بدون هرگونه آلودگی فیزیکی مانند خاشاک و رسوب باشد. ذرات رس و سیلت نتیجه‌های اندازه‌گیری را به شدت تحت تأثیر قرار می‌دهند.

۱۰- دمای آب

دمای آب مورد استفاده نیز نقش مهمی در نتیجه آزمایش دارد. با بالا رفتن دما، از لزوجت^۱ آب کاسته می‌شود و حرکت آب در درون خاک آسان می‌شود. Young در سال ۱۹۹۱ نشان داد که بالا رفتن دما به ازای هر ۱ درجه سانتی‌گراد، هدایت هیدرولیک خاک را به میزان ۳ درصد افزایش می‌دهد.

بهترین هنگام اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع خاک، زمانی است که دما به تقریب، برابر دمای متوسط سالانه باشد، اما تشخیص و انجام این کار آسان نیست زیرا از طرفی دمای هوا مورد نظر نیست بلکه دمای خاک در اعماق ۲ تا چند متری مورد توجه است و از طرف دیگر انجام اندازه‌گیری‌ها در زمان خاص کار را مشکل کرده و به درازا می‌کشد. در هر حال، پیشنهاد می‌شود که اندازه‌گیری‌ها در دماهای خیلی کم و درجه حرارت‌های خیلی زیاد انجام نشود. برای تعدیل هدایت هیدرولیک از یک دما به دمای دیگر، از رابطه زیر استفاده می‌شود.

$$K_1 \mu_1 = K_2 \mu_2 \quad (۳۷-۱)$$

که در آن K_1 و μ_1 به ترتیب هدایت هیدرولیک و لزوجت آب در درجه حرارت t_1 ، و K_2 و μ_2 همین پارامترها در دمای t_2 هستند. به منظور انجام تعدیل در هدایت هیدرولیک اشباع خاک، به طور معمول دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد که در آن ضریب لزوجت برابر حدود ۱ سانتی‌پواز است استفاده می‌شود ولی بهتر است که دمای مرجع، درجه حرارت متوسط سالانه خاک در عمق حدود ۲ متری باشد. جدول ۱-۲، ضریب لزوجت آب را در دماهای مختلف نشان می‌دهد.

۱۱- هدایت هیدرولیک در خاک دو و یا چند لایه

وقتی پروفیل خاک محل اندازه‌گیری، از دو لایه با آبگذری متفاوت تشکیل شده و اندازه‌گیری‌ها نیز برای تعیین مقادیر هدایت هیدرولیک در دو لایه صورت گرفته باشد، می‌توان با در دست داشتن K در مجموع دو لایه و K_1 در لایه اول، با استفاده از رابطه زیر مقادیر K_2 را به دست آورد:

$$K_2 = \frac{KD - K_1 D_1}{D_2} \quad (۳۸-۱)$$

omoorepeyman.ir

که در آن:

D_1 = ضخامت لایه اول (سانتی‌متر)،

1 - Viscosity

K_1 = هدایت هیدرولیک اندازه‌گیری شده برای لایه اول (متر بر روز)،

K = هدایت هیدرولیک اندازه‌گیری شده در آزمایش دوم (مجموع لایه‌های اول و دوم) (متر بر روز)،

D = ضخامت لایه اندازه‌گیری شده در آزمایش دوم ($D = D_1 + D_2$) (سانتی‌متر)،

D_2 = ضخامت لایه دوم پروفیل (لایه زیرین) (سانتی‌متر)، و

K_2 = هدایت هیدرولیک لایه دوم (متر بر روز).

وقتی پروفیل خاک از چند لایه تشکیل شده باشد، با استفاده از روش بالا می‌توان مقادیر K را برای هریک از لایه‌های دیگر نیز محاسبه نمود (شکل ۱-۶). برای این کار، برای هریک از لایه‌های موردنظر، باید اندازه‌گیری‌های صحرائی صورت گرفته و نتیجه‌های آن را به‌دست آورد. فرمول عمومی محاسبه K_n به شرح زیر است:

$$K_n = \frac{KD - (K_{n-1} \cdot D_{n-1})}{D_n} = \frac{KD - \sum_{i=1}^{n-1} K_i D_i}{D_n} \quad (۱-۳۹)$$

که در آن :

K_{n-1} = هدایت هیدرولیک لایه‌های مختلف خاک از سطح ایستابی تا ابتدای لایه آخر (متر بر روز)،

D_{n-1} = ضخامت لایه از سطح ایستابی تا ابتدای لایه آخر (سانتی‌متر)،

D_n = ضخامت لایه آخر (سانتی‌متر)، و

K_n = هدایت هیدرولیک لایه آخر (متر بر روز).

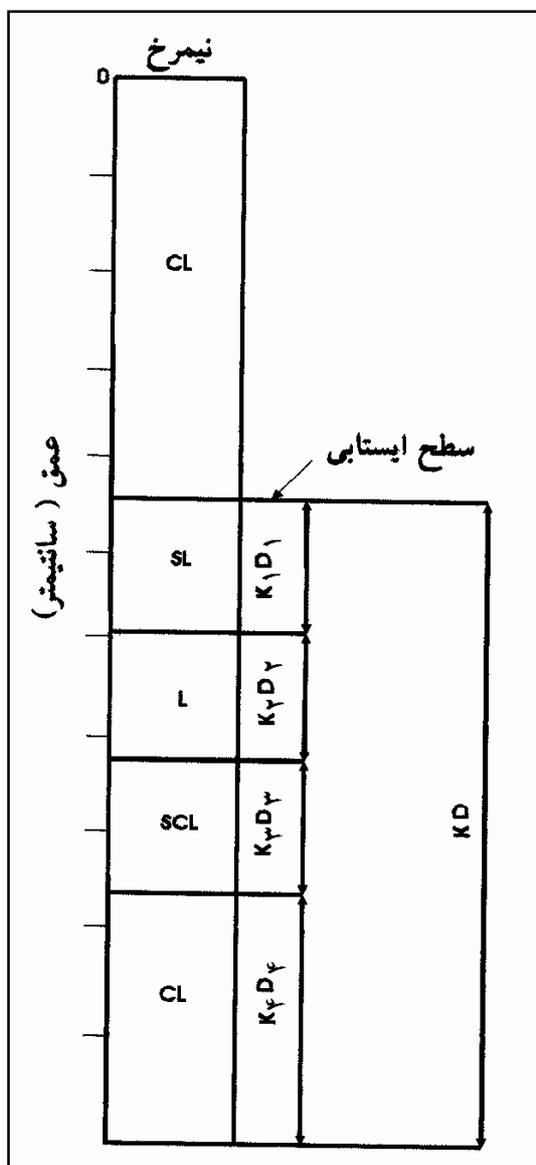
omoorepeyman.ir

جدول ۱-۲- لزوجت آب در درجه حرارت های مختلف

°C	۰	۰/۱	۰/۲	۰/۳	۰/۴	۰/۵	۰/۶	۰/۷	۰/۸	۰/۹
۱۰	۱/۳۰۱۲	۱/۲۹۷۶	۱/۲۹۴۰	۱/۲۹۰۳	۱/۲۸۶۷	۱/۲۸۳۱	۱/۲۷۹۵	۱/۲۷۵۹	۱/۲۷۲۲	۱/۲۶۸۶
۱۱	۱/۲۶۵۰	۱/۲۶۱۵	۱/۲۵۸۰	۱/۲۵۴۵	۱/۲۵۱۰	۱/۲۴۷۶	۱/۲۴۴۱	۱/۲۴۰۶	۱/۲۳۷۱	۱/۲۳۳۶
۱۲	۱/۲۳۰۱	۱/۲۲۶۸	۱/۲۲۳۴	۱/۲۲۰۱	۱/۲۱۶۸	۱/۲۱۳۵	۱/۲۱۰۱	۱/۲۰۶۸	۱/۲۰۳۵	۱/۲۰۰۱
۱۳	۱/۱۹۶۸	۱/۱۹۳۸	۱/۱۹۰۵	۱/۱۸۷۳	۱/۱۸۴۱	۱/۱۸۱۰	۱/۱۷۷۷	۱/۱۷۴۶	۱/۱۷۱۴	۱/۱۶۸۳
۱۴	۱/۱۶۵۱	۱/۱۶۲۱	۱/۱۵۹۰	۱/۱۵۶۰	۱/۱۵۲۹	۱/۱۴۹۹	۱/۱۴۶۹	۱/۱۴۳۸	۱/۱۴۰۸	۱/۱۳۷۷
۱۵	۱/۱۳۴۷	۱/۱۳۱۸	۱/۱۲۸۹	۱/۱۲۶۰	۱/۱۲۳۱	۱/۱۲۰۲	۱/۱۱۷۲	۱/۱۱۴۳	۱/۱۱۱۴	۱/۱۰۸۵
۱۶	۱/۱۰۵۶	۱/۱۰۲۸	۱/۰۹۹۹	۱/۰۹۷۱	۱/۰۹۴۳	۱/۰۹۱۵	۱/۰۸۸۷	۱/۰۸۵۹	۱/۰۸۰۳	۱/۰۸۰۲
۱۷	۱/۰۷۷۴	۱/۰۷۴۷	۱/۰۷۲۰	۱/۰۶۹۳	۱/۰۶۶۷	۱/۰۶۴۰	۱/۰۶۱۳	۱/۰۵۸۶	۱/۰۵۶۰	۱/۰۵۳۳
۱۸	۱/۰۵۰۷	۱/۰۴۸۰	۱/۰۴۵۴	۱/۰۴۲۹	۱/۰۴۰۳	۱/۰۳۷۷	۱/۰۳۵۱	۱/۰۳۲۵	۱/۰۳۰۰	۱/۰۲۷۴
۱۹	۱/۰۲۴۸	۱/۰۲۲۳	۱/۰۱۹۸	۱/۰۱۷۴	۱/۰۱۴۹	۱/۰۱۲۴	۱/۰۰۹۹	۱/۰۰۷۴	۱/۰۰۵۰	۱/۰۰۲۵
۲۰	۱/۰۰۰۰	۰/۹۹۷۶	۰/۹۹۵۲	۰/۹۹۲۸	۰/۹۹۰۴	۰/۹۸۸۱	۰/۹۸۵۷	۰/۹۸۳۳	۰/۹۸۰۹	۰/۹۷۸۵
۲۱	۰/۹۷۶۱	۰/۹۷۳۸	۰/۹۷۱۵	۰/۹۶۹۲	۰/۹۶۶۹	۰/۹۶۴۶	۰/۹۶۲۳	۰/۹۶۰۰	۰/۹۵۷۷	۰/۹۵۵۴
۲۲	۰/۹۵۳۱	۰/۹۵۰۹	۰/۹۴۸۷	۰/۹۴۶۵	۰/۹۴۴۳	۰/۹۴۲۱	۰/۹۳۹۹	۰/۹۳۷۷	۰/۹۳۵۵	۰/۹۳۳۳
۲۳	۰/۹۳۱۱	۰/۹۲۹۰	۰/۹۲۶۸	۰/۹۲۴۷	۰/۹۲۲۵	۰/۹۲۰۴	۰/۹۱۸۳	۰/۹۱۶۱	۰/۹۱۴۰	۰/۹۱۱۸
۲۴	۰/۹۰۹۷	۰/۹۰۷۷	۰/۹۰۵۶	۰/۹۰۳۶	۰/۹۰۱۵	۰/۸۹۹۵	۰/۸۹۷۵	۰/۸۹۵۴	۰/۸۹۳۴	۰/۸۹۱۳
۲۵	۰/۸۸۹۳	۰/۸۸۷۳	۰/۸۸۵۳	۰/۸۸۳۳	۰/۸۸۱۳	۰/۸۷۹۴	۰/۸۷۷۴	۰/۸۷۵۴	۰/۸۷۳۴	۰/۸۷۱۴
۲۶	۰/۸۶۹۴	۰/۸۶۷۵	۰/۸۶۵۶	۰/۸۶۳۶	۰/۸۶۱۷	۰/۸۵۹۸	۰/۸۵۷۹	۰/۸۵۶۰	۰/۸۵۴۰	۰/۸۵۲۱
۲۷	۰/۸۵۰۲	۰/۸۴۸۴	۰/۸۴۶۵	۰/۸۴۴۷	۰/۸۴۲۶	۰/۸۴۱۰	۰/۸۳۹۲	۰/۸۳۷۳	۰/۸۳۵۵	۰/۸۳۳۶
۲۸	۰/۸۳۱۸	۰/۸۳۰۰	۰/۸۲۸۲	۰/۸۲۶۴	۰/۸۲۴۶	۰/۸۲۲۹	۰/۸۲۱۱	۰/۸۱۹۳	۰/۸۱۷۵	۰/۸۱۵۷
۲۹	۰/۸۱۳۹	۰/۸۱۲۲	۰/۸۱۰۵	۰/۸۰۸۷	۰/۸۰۷۰	۰/۸۰۵۳	۰/۸۰۳۶	۰/۸۰۱۹	۰/۸۰۰۱	۰/۷۹۸۴
۳۰	۰/۷۹۶۷	۰/۷۹۵۰	۰/۷۹۳۴	۰/۷۹۱۷	۰/۷۹۰۱	۰/۷۸۸۴	۰/۷۸۶۷	۰/۷۸۵۱	۰/۷۸۳۴	۰/۷۸۱۸
۳۱	۰/۷۸۰۱	۰/۷۷۸۵	۰/۷۷۶۹	۰/۷۷۵۳	۰/۷۷۳۷	۰/۷۷۲۱	۰/۷۷۰۵	۰/۷۶۸۹	۰/۷۶۷۳	۰/۷۶۵۷
۳۲	۰/۷۶۴۱	۰/۷۶۲۶	۰/۷۶۱۰	۰/۷۵۹۵	۰/۷۵۷۹	۰/۷۵۶۴	۰/۷۵۴۸	۰/۷۵۳۳	۰/۷۵۱۷	۰/۷۵۰۲
۳۳	۰/۷۴۸۶	۰/۷۴۷۱	۰/۷۴۵۶	۰/۷۴۴۰	۰/۷۴۲۵	۰/۷۴۱۰	۰/۷۳۹۵	۰/۷۳۸۰	۰/۷۳۶۴	۰/۷۳۴۹
۳۴	۰/۷۳۳۴	۰/۷۳۲۰	۰/۷۳۰۵	۰/۷۲۹۱	۰/۷۲۷۶	۰/۷۲۶۲	۰/۷۲۴۷	۰/۷۲۳۳	۰/۷۲۱۸	۰/۷۲۰۴
۳۵	۰/۷۱۸۹	۰/۷۱۷۵	۰/۷۱۶۱	۰/۷۱۴۷	۰/۷۱۳۳	۰/۷۱۲۰	۰/۷۱۰۶	۰/۷۰۹۲	۰/۷۰۷۸	۰/۷۰۶۴

مثال : ضریب لزوجت آب در دمای ۱۰ درجه سانتی گراد ۱/۳۰۱۲ و در ۱۰/۵ درجه سانتی گراد ۱/۲۸۳۱ سانتی پواز است.

لازم به یادآوری است که محاسبه هدایت هیدرولیک لایه‌های مختلف یک پروفیل خاک با این روش به‌طور عمده، و به ویژه وقتی ضخامت لایه‌ها نسبتاً کم است، از دقت مطلوبی برخوردار نخواهد بود و در صورت نیاز به دانستن هدایت هیدرولیک هر یک از لایه‌ها، ترجیح داده می‌شود از روش پیزومتری استفاده گردد.

شکل ۱-۶- نیمرخ یک خاک چند لایه

omoorepeyman.ir

فصل دوم - لوازم و امکانات آزمایش

۱ - کلیات

امکانات لازم برای آزمایش‌های صحرایی تعیین هدایت هیدرولیک اشباع خاک را می‌توان به دو بخش لوازم و تجهیزات، و نیروی انسانی تقسیم کرد. بسیاری از تجهیزات موردنیاز می‌تواند در روش‌های مختلف به کار برده شوند، ولی برخی از آنها فقط در یک یا دو نوع از روش‌های خاص کاربرد دارند. در این فصل، سعی می‌شود که ابتدا تجهیزات عمومی‌تر و سپس لوازم و تجهیزات اختصاصی مورد بحث قرار گیرند.

۲ - لوازم و تجهیزات

۱-۲ آگر^۱

برحسب شرایط رطوبتی و بافت خاک، می‌توان از انواع آگرهای مناسب استفاده کرد [۱۲]. مشخص است که تا حد امکان باید از آگرهایی استفاده شود که حداقل اختلال و بهم‌خوردگی را در دیواره چاهک‌ها به وجود آورد. آگرهای مشهور به آگر آمریکایی، برای خاک‌های خشک مناسب‌تر است. برای آزمایش‌های هدایت هیدرولیک اشباع خاک، اغلب از آگرهایی به قطر ۷ تا ۱۰ سانتی‌متر استفاده می‌شود. در برخی از خاک‌ها، به ویژه خاک‌های خشک و سخت، استفاده از چنین آگرهایی به‌طور کلی دشوار بوده و فشردگی قابل ملاحظه‌ای در دیواره چاهک به وجود می‌آورد. بنابراین پیشنهاد می‌شود که حفاری، ابتدا با آگری با قطر کمتر انجام شود و سپس چاهک با مته مناسب فراخ گردد.

در روش پیژومتر یا حفره زیر لوله، که در آن، قطر پیژومتر به‌طور عمومی حدود ۲۵ تا ۵۰ میلی‌متر است، باید از آگرهای ویژه‌ای استفاده شود که قطر آن به تقریب معادل قطر داخلی لوله پیژومتر باشد. اغلب برای این کار، از آگر مارپیچی کاملاً تیز استفاده می‌شود. در صحرا، به‌طور کلی باید انواع آگرها، میله‌های اضافی و انواع آچارهای لوله‌گیر در دسترس باشد.

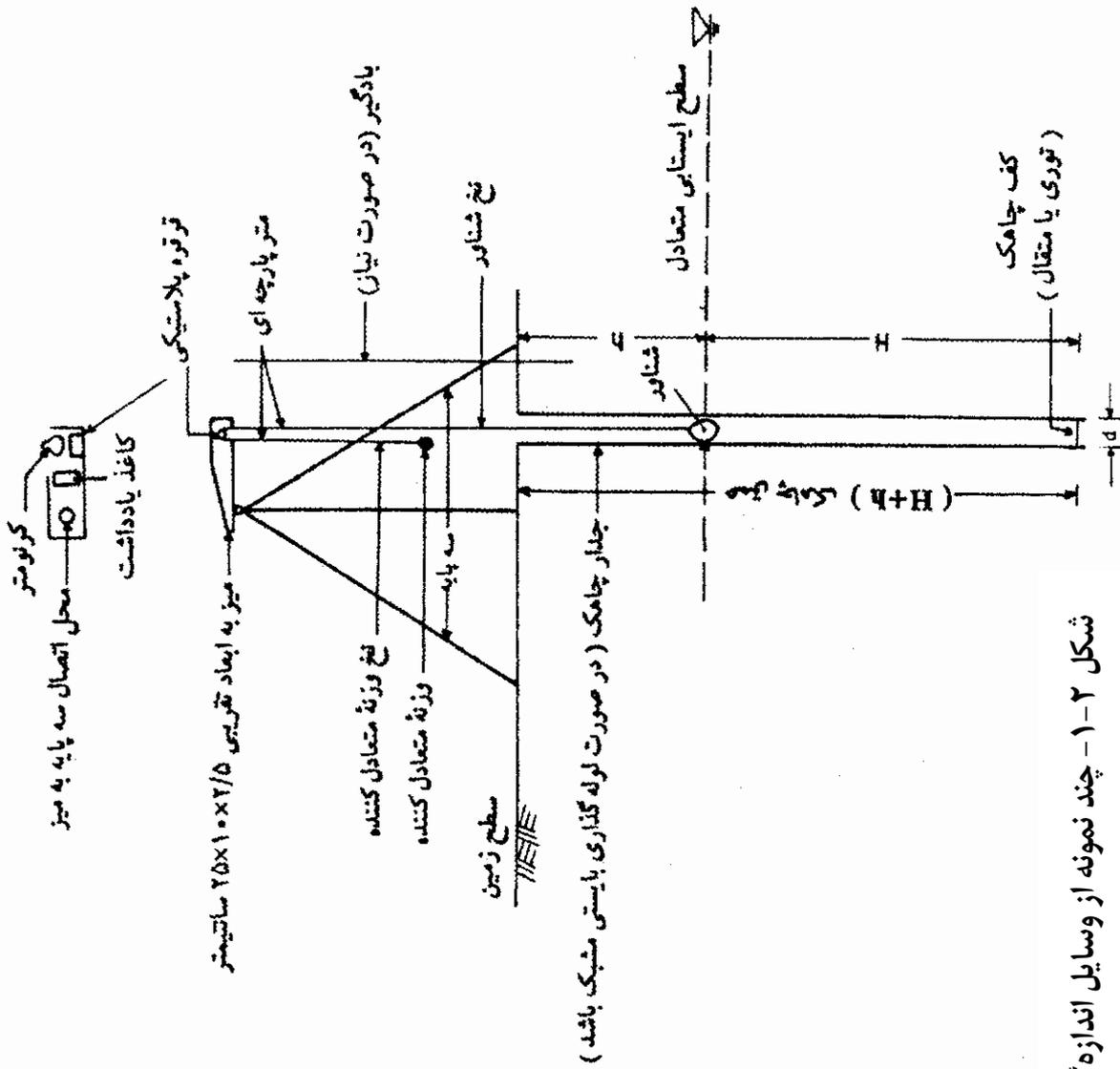
۲-۲ لوازم اندازه‌گیری سطح آب

ابزار و لوازم مختلفی برای اندازه‌گیری تغییرات سطح آب وجود دارد. شکل (۱-۲) نمونه‌هایی از این وسایل را نشان می‌دهد. یکی از بهترین ابزارهایی که به ظاهر توسط NRCS^۲ ابداع شده و به نسبت زیادی مورد استفاده قرار می‌گیرد، از یک سه پایه و میز (که روی میز آن، یک کاغذ میلی‌متری پهن شده) و شاخصی که نشاندهنده موقعیت سطح ایستابی است، تشکیل شده که در زمان‌های مختلف، محل سطح ایستابی را مشخص می‌کند. از مزایای این ابزار، می‌توان به فراهم بودن امکان مراجعه بعدی برای کنترل مشاهدات صحرایی اشاره کرد.

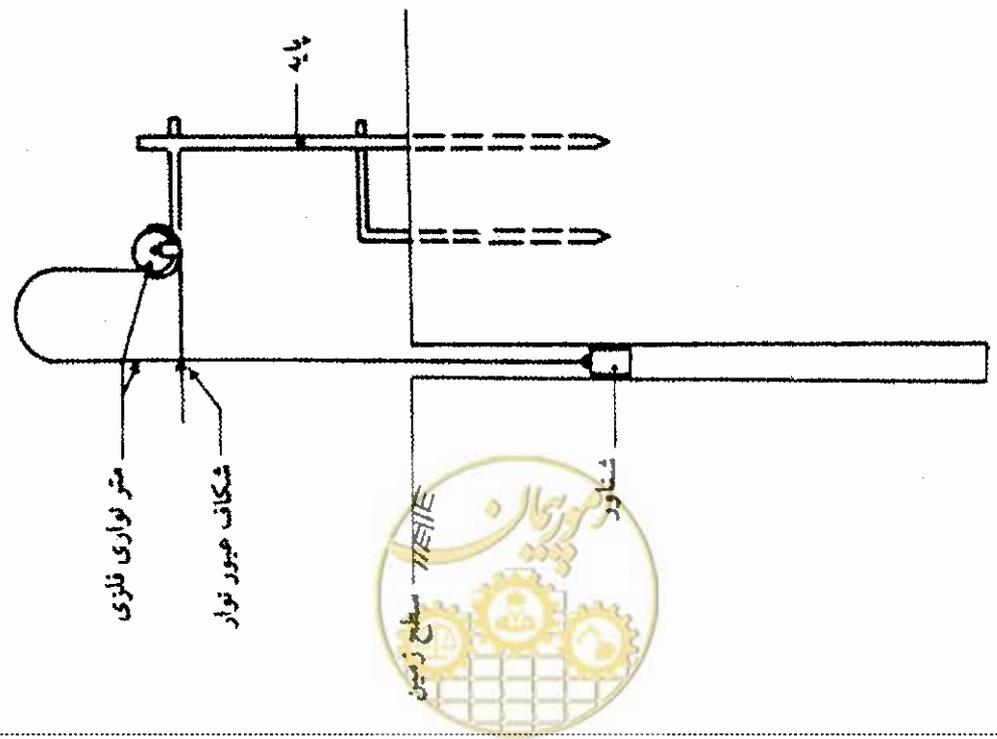

1 - Auger

2 - Natural Resource Conservation Service

شکل ۲-۱ - چند نمونه از وسایل اندازه گیری سطح آب

این ابزار، از یک تخته و سه پایه نقشه برداری تشکیل شده است. روی تخته، یک نوار کاغذ میلی متری چسبانده می شود. عرض این نوار، به طور معمول حدود ۱۵ سانتی متر است به شکلی که بتوان سه سری از داده های سه تکرار مختلف آزمایش را روی آن ثبت کرد. یک نخ محکم، مانند نخ ماهیگیری، روی نوار میلی متری به شکلی قرار می گیرد که یک سر آن به شناور و سر دیگر آن به وزنه تعادل متصل باشد. طول نخ طوری تنظیم می شود که وزنه تعادل، با بیشترین نوسان سطح ایستابی در طول آزمایش، به زمین یا میز برخورد نکند. در دو سوی وسط تخته، دو قرقره پلاستیکی و یا بلبرینگ قرار داده می شود که نخ، روی آن قرار گیرد. سعی می شود که اصطکاک قرقره ها در کمترین مقدار ممکن باشد تا تغییرات سطح آب به خوبی به عقربک منتقل شود. عقربک، اغلب یک تکه چوب نوک تیز باریک (مانند چوب کبریت) است که با چسب به نخ محکم می شود. شناور، به طور معمول از یک تکه چوب یا یک استوانه پلاستیکی به ارتفاع حدود ۵ سانتی متر تشکیل می شود. برای کاهش اصطکاک شناور با دیواره چاهک، پیشنهاد می شود که شناور دوکی شکل باشد. وزن وزنه تعادل، با توجه به وزن شناور و اصطکاک نخ، طوری تنظیم می شود که در مقابل کوچک ترین حرکت شناور واکنش نشان دهد. همه این وسایل، روی یک سه پایه نقشه برداری نصب می شود. اگر آزمایش در منطقه ای انجام شود که در آن جریان باد برقرار باشد، بهتر است در نزدیکی محل چاهک، از یک صفحه پلاستیکی یا بادگیر استفاده شود.

۳-۲ خراش دهنده

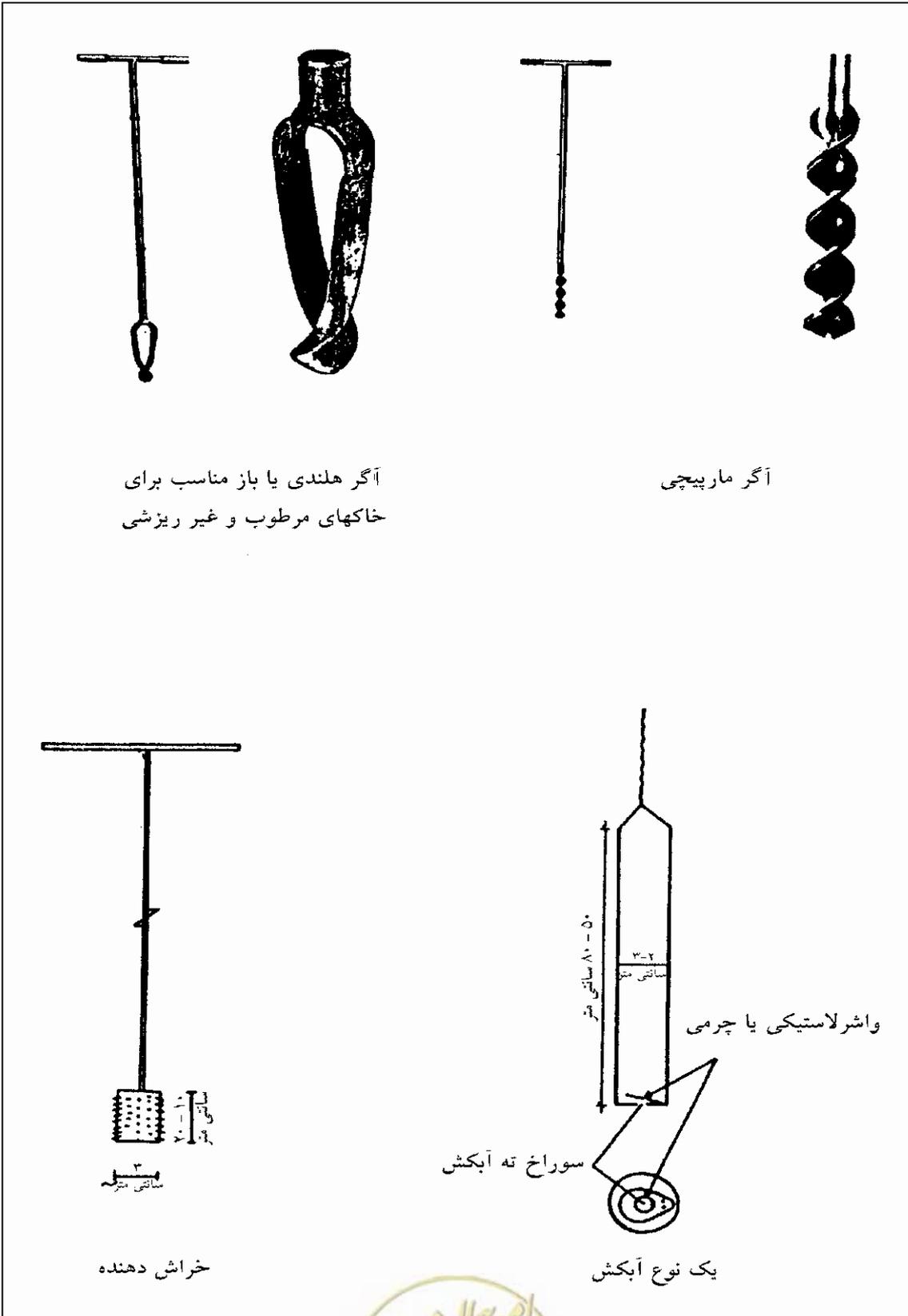
خراش دهنده^۱، استوانه ای است به ارتفاع ۱۰ تا ۲۰ سانتی متر که اغلب از چوب ساخته شده و به وسیله مهره ای که روی آن تعبیه شده، به دسته های اگر متصل می گردد. این استوانه به میخ های متعددی مجهز است که در سرتاسر سطح جانبی آن پراکنده شده اند. پس از حفر چاهک، به منظور حذف گل و لای چسبیده شده به جدار یا برای پاک کردن قشر خاکی که در اثر حفاری به شکل متراکم روی جدار چاهک باقی مانده است، از خراش دهنده استفاده می شود. قطر خراش دهنده (نسبت به نوک میخ ها از دو طرف استوانه) باید حدود ۱ سانتی متر از قطر چاهک کوچک تر باشد. تعداد میخ های روی استوانه، نباید آن قدر زیاد باشد که پاک کردن گل و لای از بین آنها، مشکل ساز شود. فاصله میخ ها از یکدیگر، حدود ۱/۵ تا ۲ سانتی متر است (شکل ۲-۲).

۴-۲ آبکش

آبکش^۲، لوله ای فلزی یا پلاستیکی است که اغلب از انواع فولادهای ضد زنگ یا P.V.C سخت ساخته می شود. آبکش در کف به دریچه یک طرفه و در بالادست به یک دسته مجهز است که به وسیله آن به لوله های حفاری یا طناب متصل می شود. دریچه یک طرفه تحتانی آبکش باید تا حد ممکن آب بندی شده باشد (شکل ۲-۲). آبکش هایی که دریچه آنها بزرگ تر است، برای تخلیه لجن و گل و لای، و آنهایی که مجهز به دریچه های یک طرفه کوچک تر باشند، برای تخلیه آب مناسب تر هستند.

1 - Scratcher
2 - Bailer

آگر هلندی یا باز مناسب برای خاکهای مرطوب و غیر ریزشی

آگر ماریچی

خرایش دهنده

یک نوع آبکش

شکل ۲-۲- برخی وسایل و تجهیزات آزمایش های صحرائی

۵-۲ لوله مشبک

لوله مشبک^۱ برای حفاظت جدار چاهک بوده و می‌تواند از فلز یا پلاستیک ساخته شود. نوع فلزی به سبب نازک‌تر بودن و امکان ایجاد منفذهای ریزتر در آن بهتر است. لوله‌های پلاستیکی سخت نیز برای این منظور به کار برده می‌شود. لوله‌های پی‌وی‌سی جدار نازک برای این منظور مناسب است. این لوله‌ها نسبتاً ارزان بوده و مشبک کردن آنها نیز به سادگی میسر است. لوله مشبک از هر نوع که باشد، علاوه بر این که باید امکان خروج آب از چاهک و نفوذ آن به درون خاک را فراهم آورد، از حرکت ذرات خاک و ورود آن به داخل لوله نیز جلوگیری کند. برای این منظور پیشنهاد می‌شود که منفذهای لوله تا حد امکان ریز ولی به تعداد زیاد باشد. به طور معمول، سوراخ‌هایی با قطر ۱ تا ۲ میلی‌متر مناسب است. تعداد منفذ لوله باید به اندازه‌ای باشد که برای عبور آب، افت هیدرولیک زیاد به وجود نیاید (حدود ۱۰ درصد سطح جانبی لوله). در عمل، می‌توان با ایجاد منفذهای ۱ تا ۲ میلی‌متری در فاصله‌های حدود ۱/۵-۱ سانتی‌متر و یا شکاف‌هایی به عرض حدود ۲-۱ میلی‌متر و به طول حدود ۱۰ سانتی‌متر به فاصله ۳-۲/۵ سانتی‌متر از یکدیگر، لوله جدار مناسبی را تهیه نمود. بدیهی است که هرچه تعداد منفذها بیشتر و اندازه آنها کوچک‌تر باشد، از کارایی و دقت بیشتری برخوردارند.

۶-۲ سایر وسایل و لوازم عمومی

سایر وسایلی که به طور عمومی در همه روش‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد عبارتند از:

- کروномتر یا ساعت مچی دیجیتالی با دقت اندازه‌گیری یک ثانیه،
- متقال یا توری فلزی برای نصب در کف چاهک به منظور کاهش خطر به هم خوردگی کف،
- آینه برای مشاهده وضعیت درون چاهک، شامل وضعیت بدنه، کف و موقعیت سطح ایستابی، و
- آچارهای لوله گیر دسته بلند.

۷-۲ وسایل و لوازم اختصاصی

همان‌طور که گفته شد، ممکن است در هر یک از آزمایش‌ها، از ابزار و لوازم مخصوصی استفاده شود که در سایر روش‌ها کاربرد نداشته باشد. در زیر، توضیحاتی در مورد لوازم اختصاصی هر یک از روش‌ها ارائه می‌شود:

۱-۷-۲ روش آزمایشگاهی بار ثابت

شکل (۳-۲) وسایل اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک به روش آزمایشگاهی بار ثابت را نشان می‌دهد. این وسیله از اجزای زیر تشکیل شده‌اند:

omoorepeyman.ir

۲-۱-۷-۱ بطری ماریوت

این بطری، به‌طور معمول حجمی بین ۳ تا ۱۰ لیتر دارد. لوله هوادهی از میان درپوش لاستیکی آن عبور می‌کند. ارتفاع این لوله شیشه‌ای قابل تنظیم است و در حقیقت بار آبی به‌وسیله آن تنظیم می‌شود.

۲-۱-۷-۲ ظرف نمونه

ظرف نمونه، از یک استوانه تشکیل شده است. قسمت پایین آن با شبکه ریز فلزی یا پلاستیکی پوشیده شده، به شکلی که آب از آن عبور کند. صفحه مشبک به یک قیف منتهی می‌شود.

۲-۱-۷-۳ ظرف جمع‌آوری آب

این ظرف، در زیر قیف قرار می‌گیرد. حجم آن به آبگذری خاک بستگی دارد. در هر حال، باید دهانه ظرف باریک باشد تا تبخیر قابل ملاحظه‌ای از آن صورت نگیرد.

۲-۱-۷-۴ ظرف جلوگیری کننده از ضربات موجی آب

به منظور حفظ تداوم و آرامش جریان، به‌طور معمول، ظرف دیگری بین بطری ماریوت و نمونه خاک قرار داده می‌شود.

۲-۱-۷-۵ چهارپایه

وسایل کار به‌طور معمول روی دو چهار پایه با ارتفاع مناسب قرار داده می‌شود.

۲-۷-۲ روش آزمایشگاهی بارافتان

شکل (۲-۴) وسایل اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع خاک به روش آزمایشگاهی بارافتان را نشان می‌دهد. این وسایل از اجزای زیر تشکیل شده است:

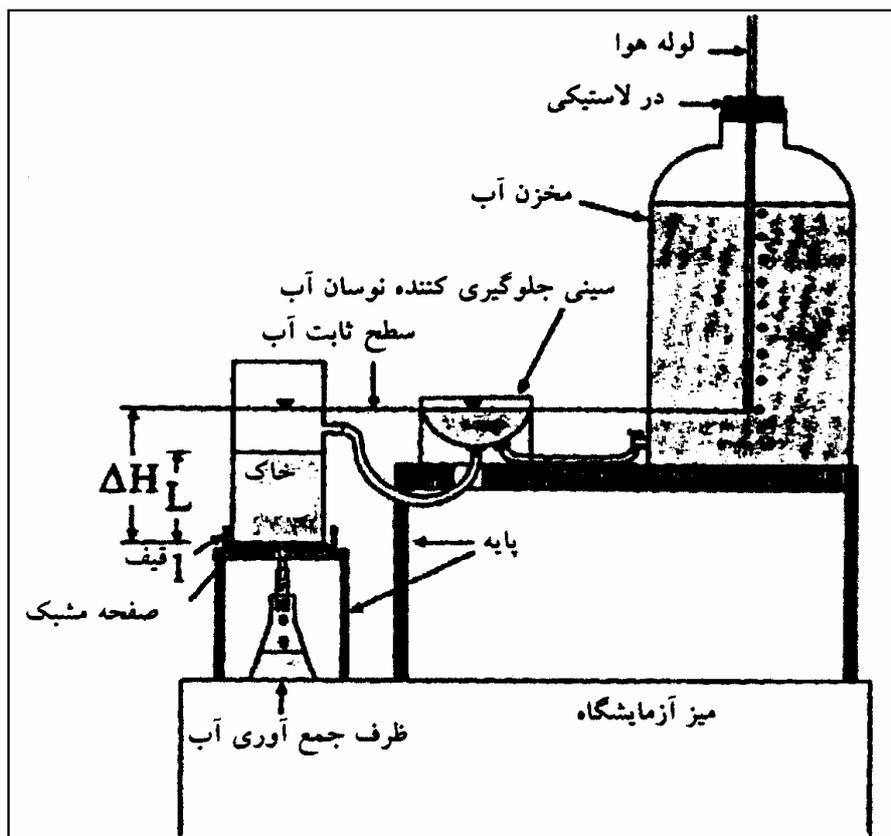
۲-۲-۷-۱ بورت

برای انجام آزمایش، اغلب از بورت استفاده می‌شود. سطح مقطع بورت حدود ۱ سانتی‌متر مربع است که باید قبل از انجام آزمایش، با اندازه‌گیری به‌طور دقیق مشخص شود.

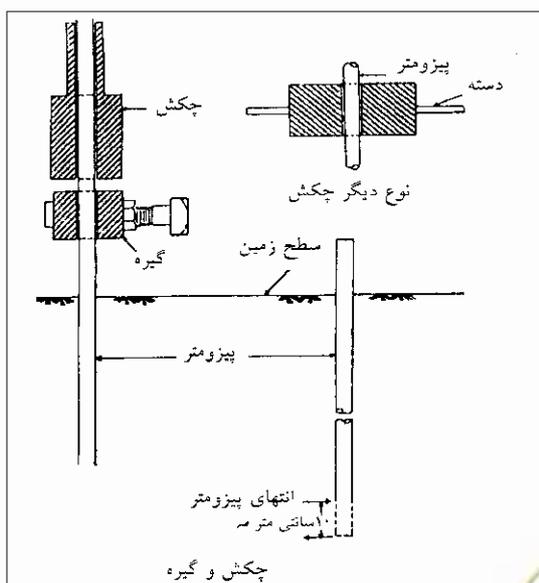
۲-۲-۷-۲ سه پایه

بورت به‌وسیله یک سه پایه متداول در آزمایشگاه‌های شیمی محکم می‌شود.

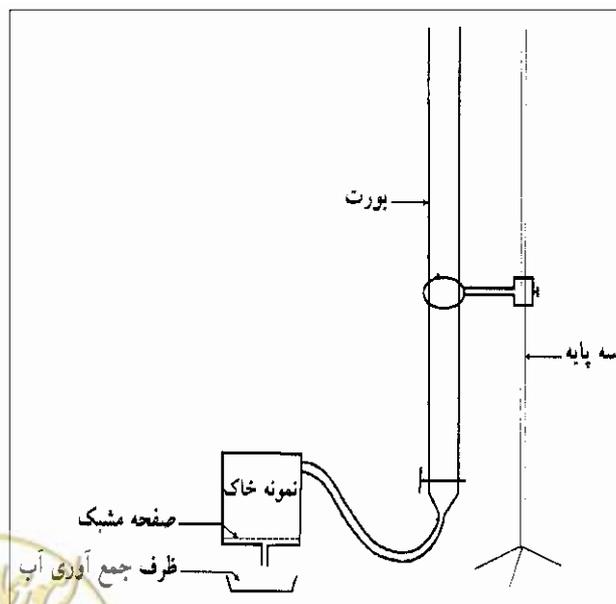

شکل ۲-۳- وسایل اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک به روش بار ثابت

شکل ۲-۵- چکش و گیره

شکل ۲-۴- وسایل اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک به روش بارافتان

۲-۷-۳ ظرف نمونه خاک

این ظرف، مانند ظرف مورد استفاده در روش بار ثابت است.

۲-۷-۴ ظرف جمع‌آوری آب

از حجم آب خروجی، اندازه‌گیری به عمل نمی‌آید. بنابراین از این ظرف، فقط برای تمیز نگه‌داشتن محیط استفاده می‌شود.

۲-۷-۳ روش پیرومتری

۲-۷-۳-۱ چکش و گیره

به منظور راندن لوله به درون خاک، از چکشی به وزن حدود ۱۵ کیلوگرم (شکل ۲-۵) استفاده می‌شود. چکش‌هایی که درون آنها از سرب پر شده باشد، وزنی حدود ۱۵ کیلوگرم خواهند داشت. بالا بردن و رها کردن چکش، ضرباتی را از طریق گیره به لوله پیرومتر وارد می‌کند و موجب رانده‌شدن آن به درون خاک می‌شود. گیره، تشکیل شده است از یک استوانه یا مکعب مستطیل محکم، که محل اتصال آن به لوله پیرومتر دندانه‌دار شده تا گیرایی گیره به لوله افزایش یابد.

۲-۷-۳-۲ لوله فولادی

برای انجام آزمایش پیرومتری، از لوله فولادی با ضخامت زیاد استفاده می‌شود، به شکلی که فشار ناشی از گیره، مقطع لوله را از حالت دایره‌ای خارج نکند. قطر لوله، بسته به نظر کارشناس متفاوت است و اغلب قطر داخلی آن، بین ۲۵ تا ۵۰ میلی‌متر انتخاب می‌شود.

۲-۷-۳-۳ جک

برای ایجاد حفره با ابعاد مشخص در زیر لوله، به طور معمول لوله پیرومتر برای آزمایش، تا انتهای عمق موردنظر رانده شده و سپس با کمک جکی که به گیره متصل است، به مقدار مورد نظر بالا کشیده می‌شود. به این ترتیب می‌توان اطمینان بیشتری به اندازه طول حفره در زیر لوله داشت.

۲-۷-۳-۴ توری

به منظور حفاظت حفره زیر لوله در مقابل ریزش، به ویژه در خاک‌هایی که از پایداری کافی برخوردار نیست، از یک توری فلزی استفاده می‌شود. توری، از جنس فلزی نسبتاً محکمی انتخاب می‌شود. طول آن، اغلب کمی بیش از طول حفره مورد نظر است، به طوری که قسمت بالایی آن در داخل لوله پیرومتر باقی بماند و به آن استحکام بیشتری بدهد. قطر توری، درست برابر قطر داخل لوله است. در دورتا دور انتهای توری، زائده‌ای به سمت داخل به عرض حدود ۵ میلی‌متر نصب می‌شود تا بتوان به کمک میله‌ای، توری را در داخل پیرومتر هدایت کرد و آن را در محل مناسب قرارداد.

۱-۴-۷-۲ وسایل اشباع کردن خاک

به منظور اشباع کردن خاک قبل از انجام آزمایش پورشه، از وسایلی استفاده می‌شود که در روش تزریق به چاهک سطحی مورد استفاده قرار می‌گیرد. شرح این وسایل با جزییات کافی، در روش گفته شده، به‌طور کامل بیان شده است. این وسیله از یک مخزن حجیم، چند شیر قطع و وصل آب، یک شیر اتوماتیک، فیلتر و ... تشکیل شده است. شکل (۶-۲) وسایل و ابزار انجام این آزمایش را نشان می‌دهد.

۵-۷-۲ روش تزریق به چاهک سطحی

۱-۵-۷-۲ منبع آب و وسایل کنترل سطح آب درون چاهک

وسایل اصلی آزمایش در شکل (۶-۲) نشان داده شده است. برای ثابت نگه‌داشتن سطح آب، می‌توان از وسایل مختلف مانند کاربراتور اتومبیل یا سیستمی شبیه شناور کولر آبی استفاده کرد. این شناور به شیر اتوماتیک که در داخل جعبه محافظ نصب شده، متصل بوده و جریان را از مخزن مدرج به درون چاهک کنترل می‌کند. لازم به یادآوری است که شیر کنترل جریان آب، باید به اندازه‌ای بزرگ باشد که بتواند آب مورد نیاز را طوری تأمین نماید که سطح آب در داخل چاهک همواره در حد تقریباً ثابت باقی بماند (با تغییرات حداکثر ۱/۵ سانتی‌متر کمتر یا بیشتر از حد ثابت). وسایل مورد نیاز برای آزمایش به شرح زیر است:

- مخزن مدرج به ارتفاع حدود ۱/۵ متر و قطر حدود ۳۰ تا ۴۵ سانتی‌متر که از ورق آهنی به ضخامت حدود ۱ میلی‌متر ساخته شده است،
- مخزن آب اضافی به ظرفیت حداقل ۱ متر مکعب،
- سکوی چوبی برای دور نگه‌داشتن مخزن مدرج از زمین و جلوگیری از زنگ‌زدگی آن،
- شناور از جنس چوب یا یونولیت همراه بامبله اتصال (برنجی یا آلومینیومی) به شیر اتوماتیک،
- شیر اتوماتیک به منظور کنترل جریان ورودی به داخل چاهک،
- فیلتر که می‌تواند از مواد مختلفی انتخاب شود. استفاده از اسفنج ظرفشویی نیز کارآیی لازم را دارد. فیلتر می‌تواند در داخل یک سه‌راهی چدنی که به یک درپوش برای تعویض فیلتر مجهز است قرار گیرد،
- درپوش به منظور جلوگیری از ورود حیوانات کوچک و ذرات خارجی به داخل چاهک. این درپوش همچنین برای قائم نگه‌داشتن میله شناور و تنظیم کار شناور موثر است. ابعاد درپوش می‌تواند در حدود ۳۰×۳۰ سانتی‌متر و با ضخامت حدود ۳ میلی‌متر باشد که یک سوراخ در مرکز (برای عبور میله شناور) و دو سوراخ دیگر در کنار آن، (یکی برای عبور لوله لاستیکی و دیگری برای اندازه‌گیری سطح آب و درجه حرارت آب در چاهک) تعبیه شده است،
- لوله لاستیکی قابل انعطاف به قطر داخلی حدود ۱ تا ۱/۵ سانتی‌متر برای اتصال مخزن به شیر اتوماتیک و همچنین ریزش آب به داخل چاهک،

- جعبه محافظ که می‌تواند به ابعاد $15 \times 15 \times 100$ سانتی‌متر از جنس ورق آهن ساخته شود که سه راهی چدنی و شیر اتوماتیک نیز در داخل آن قرار می‌گیرد. به هر حال، این قسمت نقشی در انجام آزمایش ندارد ولی انجام آن را آسان می‌کند،
- شیر فلکه برای قطع و وصل جریان از تانک مدرج،
- نوار فلزی (۳متری)،
- دماسنجی که بتوان آن را در داخل چاهک به پایین فرستاده و درجه حرارت آب داخل چاهک را اندازه‌گیری نمود، و
- لوله مشبک .

۲-۷-۶ روش گلف

نفوذسنج گلف دستگاهی است که قبل از این توسط کارخانه سازنده، با مشخصات معین ساخته شده و توسط کاربران مورد استفاده قرار می‌گیرد.

دو نوع نفوذسنج تجارتي گلف وجود دارد: نوع اول برای خاک‌های با آبگذری بالا طراحی شده و نوع دوم برای خاک‌های با هدایت هیدرولیک کم. ابعاد تقریبی اجزای مختلف هر دونوع، در جدول (۲-۱) آورده شده است.

شکل‌های شماره (۲-۷) و (۲-۸) اجزای مربوط به هر نوع را نشان می‌دهد. براساس شکل‌های گفته شده، این دستگاه شامل قسمت‌هایی است به این قرار :

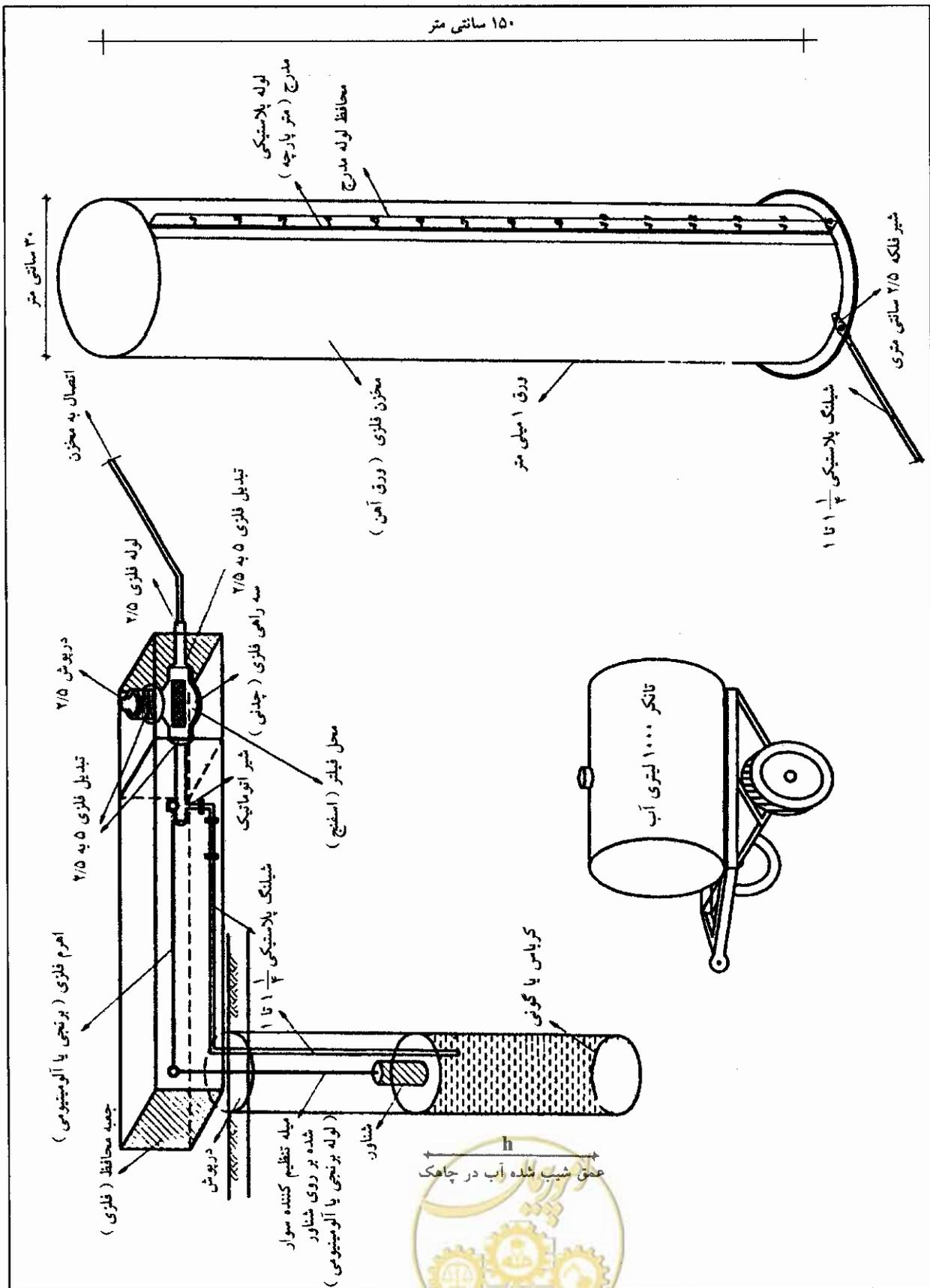
۲-۷-۶-۱ لوله ورود هوا^۱

این لوله باریک شیشه‌ای، از بالایی‌ترین قسمت دستگاه (در پوش پلاستیکی فوقانی) تا پایانی‌ترین قسمت آن (ورودی کلاهک مشبک ناحیه خروج آب از دستگاه) امتداد یافته است. لوله هوا به علت طول زیاد، دو تکه و یا بیشتر در نظر گرفته می‌شود. این قسمت‌ها توسط یک قطعه شلنگ پلاستیکی به یکدیگر متصل می‌شوند. این لوله، عامل رساندن هوا از خارج دستگاه به قسمت پایین لوله تخلیه آب دستگاه^۲ می‌باشد. در این صورت با ورود هوا به قسمت بالای مخزن آب دستگاه^۳، امکان تخلیه آب از انتهای دستگاه به داخل چاهک فراهم خواهد شد.

برای آب‌بندی دستگاه و جلوگیری از ورود هوا از حد فاصل لوله هوا و درپوش مخزن^۴، از حلقه‌های O شکل^۵ استفاده شده است. بدین ترتیب می‌توان به راحتی لوله هوا را بالا و پایین برده تا امکان تغییر سطح آب در چاهک (H) و تنظیم عمق آب مورد نظر فراهم گردد.

- 1 - Air Inlet Tube
- 2 - Outlet Tube
- 3 - Reservoir Tube
- 4 - Removable Cap
- 5 - O - Ring

شکل ۲-۶- وسایل مورد نیاز برای اندازه گیری هدایت هیدرولیک خاک به روش تزریق به چاهک

۲-۶-۷-۲ درپوش قابل برداشت فوقانی

با برداشت این درپوش، امکان پرکردن مخزن دستگاه از آب فراهم می‌شود. در برخی از انواع نفوذسنج‌های گلف، روی این درپوش، روزنه مناسبی تعبیه شده که توسط یک پیچ پلاستیکی، قابل باز و بسته شدن است. با استفاده از این روزنه و کاربرد یک قیف کوچک، می‌توان مخزن دستگاه را از آب پر کرد.

۲-۶-۷-۳ مخزن آب

در هر دو نوع دستگاه نفوذسنج گلف، دو شرط اصلی باید رعایت شود. از سویی، حجم مخزن باید به اندازه کافی زیاد باشد تا قبل از خالی شدن آب آن، بتوان به بده ثابت (Q) دست یافت و بدین ترتیب بتوان در فاصله‌های زمانی مشخص، روند افت سطح آب را ملاحظه و یادداشت کرد؛ از سوی دیگر، قطر مخزن نباید به اندازه‌ای بزرگ باشد که دقت لازم در هنگام قرائت میزان افت سطح آب مخزن و همچنین محاسبه Q تأمین نگردد.

۲-۶-۷-۴ قسمت مدرج^۱

مخزن دستگاه، مدرج شده است، به طوری که افت سطح آب داخل مخزن در هنگام آزمایش قابل قرائت باشد.

۲-۶-۷-۵ لوله تخلیه^۲

این لوله، که از میان آن لوله هوا عبور کرده است، رابط بین مخزن آب و قسمت تخلیه^۳ دستگاه می‌باشد.

۲-۶-۷-۶ سه پایه^۴

کل دستگاه توسط سه پایه‌ای به صورت قائم روی چاهک قرار می‌گیرد. در صورتی که عمق چاهک بیش از نصف طول نفوذسنج گلف باشد (در مواردی که اندازه‌گیری در اعماق زیاد مورد نظر باشد)، دیگر وجود این سه پایه لزومی نداشته و می‌توان دستگاه را به‌طور مستقیم به شکل مناسبی روی چاهک ثابت نمود.

۲-۶-۷-۷ قسمت مشبک^۵

این قسمت، در واقع خروجی دستگاه به شمار رفته و آب از روزنه‌هایی که به همین منظور در نظر گرفته شده از دستگاه خارج و وارد چاهک می‌شود.

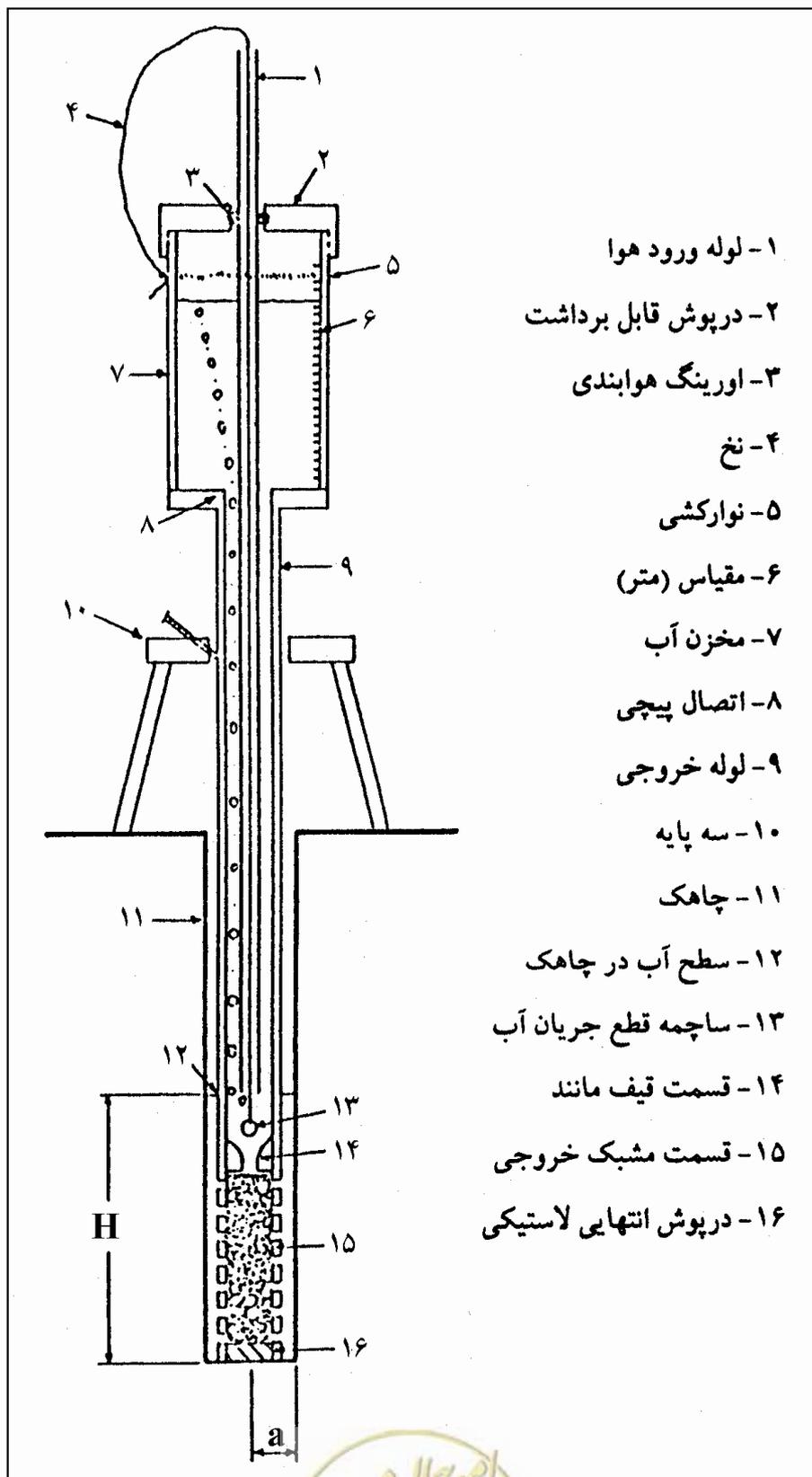
- 1 - Measuring Scale
- 2 - Outlet Tube
- 3 - Outlet Port
- 4 - Tripod Assembly
- 5 - Permeameter Tip

جدول ۱-۲- ابعاد تقریبی اجزای مختلف نفوذسنج گلف

نوع دوم			نوع اول			اجزای دستگاه
طول (cm)	ضخامت دیواره (cm)	قطر داخلی (cm)	طول (cm)	ضخامت دیواره (cm)	قطر داخلی (cm)	
۱۸۵	۰/۳۲	۰/۳۲	۱۸۰-۱۹۰	۰/۱۶	۰/۶۴	لوله ورود هوا
-	-	-	۴۰-۷۰	۰/۳۲	۵/۷۲-۱۰/۸۰	لوله مخزن
۱۷۵	۰/۳۲	۱/۹۱	۱۰۰-۱۴۰	۰/۳۲	۲/۷۰	لوله خروجی
۱۷۵	۰/۱۶	۰/۳۲	-	-	-	لوله جانبی
قطر منفذهای خروجی ۰/۳۲ سانتی متر - طول ۶-۲ سانتی متر حجم سرنگ ۲۰۰ سانتی متر مکعب						قسمت خروجی مشبک نفوذسنج

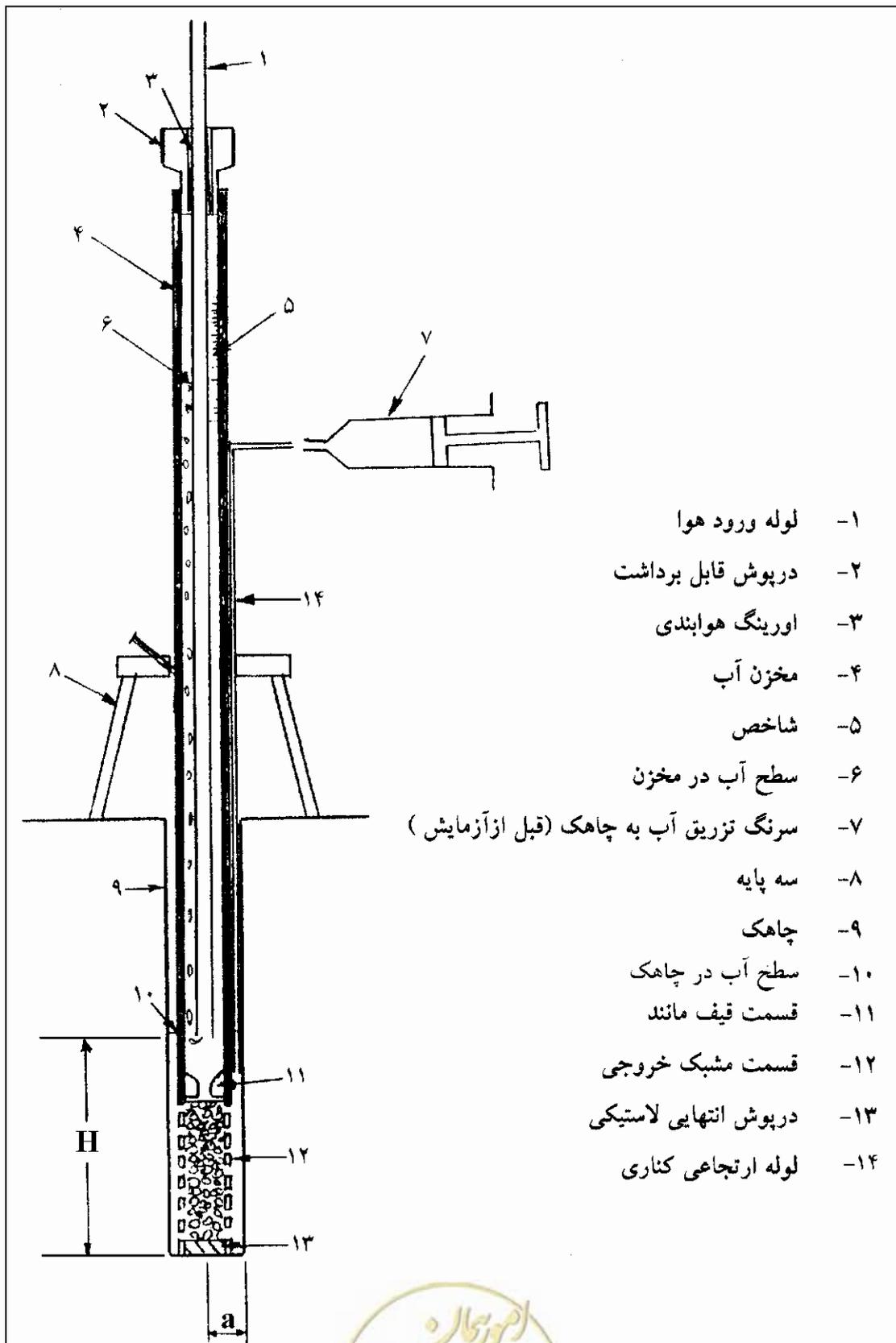
omoorepeyman.ir

- ۱- لوله ورود هوا
- ۲- درپوش قابل برداشت
- ۳- اورینگ هوابندی
- ۴- نخ
- ۵- نوارکشی
- ۶- مقیاس (متر)
- ۷- مخزن آب
- ۸- اتصال پیچی
- ۹- لوله خروجی
- ۱۰- سه پایه
- ۱۱- چاهک
- ۱۲- سطح آب در چاهک
- ۱۳- ساچمه قطع جریان آب
- ۱۴- قسمت قیف مانند
- ۱۵- قسمت مشبک خروجی
- ۱۶- درپوش انتهایی لاستیکی

شکل ۲-۷- نفوذسنج بار ثابت نوع اول (CHWP)

- ۱- لوله ورود هوا
- ۲- درپوش قابل برداشت
- ۳- اورینگ هوابندی
- ۴- مخزن آب
- ۵- شاخص
- ۶- سطح آب در مخزن
- ۷- سرنگ تزریق آب به چاهک (قبل از آزمایش)
- ۸- سه پایه
- ۹- چاهک
- ۱۰- سطح آب در چاهک
- ۱۱- قسمت قیف مانند
- ۱۲- قسمت مشبک خروجی
- ۱۳- درپوش انتهایی لاستیکی
- ۱۴- لوله ارتجاعی کناری

شکل ۲-۸- نفوذسنج بار ثابت نوع دوم (CHWP)

۱ - کلیات

هدف از انجام آزمایش، تعیین هدایت هیدرولیک به روش چاهک و به دست آوردن هدایت هیدرولیک اشباع خاک در زیر سطح ایستابی در محل است. این روش، متداول ترین شیوه اندازه گیری هدایت هیدرولیک اشباع خاک به شمار رفته و در مناطقی که سطح آب بالا و در زمان مطالعه، دارای مشکل زهکشی است، با اطمینان کافی قابلیت کاربرد داشته و در این حالت، قابل اعتمادترین روش اندازه گیری به شمار می رود.

۲ - روش کار

برنامه ریزی اولیه برای انجام آزمایش به شیوه ای است که در فصل اول به آن اشاره شد. با این حال باید به موارد زیر نیز توجه شود:

۱-۲ وضعیت سفره آب زیرزمینی

آزمایش چاهک، در صورتی اعتبار دارد که سفره آب زیرزمینی به صورت آزاد باشد. به طور کلی، سفره زیرزمینی در شرایطی تحت فشار است که در زیر لایه ای کم تراوا یا به نسبت ناتراوا محبوس شده باشد. در چنین شرایطی، اگر ضمن حفاری، با گذر از یک لایه کم تراوا، عمق آب زیرزمینی در چاهک نسبت به عمق اولیه برخورد با آن به سرعت و یا به طور قابل ملاحظه ای بالا بیاید، باید نسبت به وجود فشار در سفره، مظنون بوده و در صورت نیاز، با تحقیقات بیشتر و نصب پیژومترهای مرکب نسبت به مشخص کردن وضعیت سفره اقدام نمود. به همین دلیل در مشاهدات صحرایی، تشخیص عمق برخورد با آب زیرزمینی از اهمیت ویژه ای برخوردار است و باید با دقت و ظرافت کافی نسبت به آن توجه کرد.

در بررسی و تجزیه و تحلیل وضعیت آب زیرزمینی، حالت های زیر را می توان مدنظر قرار داد:

الف - هرگاه سطح سفره آب زیرزمینی در یک لایه سنگین با آبگذری نسبتاً کم قرار داشته باشد، ضمن حفاری، ممکن است با رسیدن به سطح سفره و علی رغم اینکه نمونه های خاک حفاری شده، رطوبت اشباع را نشان دهد، به علت آبگذری کم لایه، آب آزاد در کف چاهک مشاهده نشود و با پیشروی حفاری، آب زیرزمینی در عمق پایین تری ظاهر گردد. در چنین شرایطی، سطح نهایی و متعادل شده آب در چاهک بالاتر از سطح برخورد به آب گزارش خواهد شد (به طور معمول ۱۰ تا ۲۰ سانتی متر و گاهی حتی تا ۰/۵ متر) که با احتمال، ممکن است به معنای وجود فشار در سفره تفسیر گردد، در حالی که اساساً فشاری در آن وجود ندارد.

ب - ممکن است ضمن حفاری، به فاصله کمی قبل از رسیدن به سفره آبدار اصلی، به یک سفره معلق و محدود برخورد شده باشد که در این حالت، عمق نهایی و متعادل شده آب در چاهک پایین تر از عمق اولیه برخورد به آب گزارش خواهد شد. طبیعی است که در چنین شرایطی، پس از مشاهده رطوبت اشباع سفره معلق، باید در زیر آن یک لایه

کم تراوا وجود داشته باشد. در این شرایط، اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک در زیر یا در درون لایه کم تراوا ضروری نخواهد بود.

ج- در یک حالت پیچیده‌تر ولی محتمل، ممکن است در زیر یک سفره معلق، یک سفره تحت فشار وجود داشته باشد، به طوری که عمق نهایی و متعادل شده آب زیرزمینی تا حدودی برابر عمق اولیه برخورد به آب زیرزمینی در سفره معلق باشد. در این صورت، اگر ضمن حفاری، به تغییرات رطوبت خاک توجه کافی نشود، وجود فشار در سفره زیرین تشخیص داده نخواهد شد. بدیهی است اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک در درون لایه کم تراوا یا زیر آن، ضروری نخواهد بود.

همه نکات بالا ضرورت توجه و اهمیت دقت در بررسی‌های لایه‌بندی و تغییرات رطوبت خاک را به عنوان راهنمایی برای تفسیر خصوصیات هیدرولوژیک خاک و چگونگی وضعیت سفره آب زیرزمینی مشخص می‌سازد.

۲-۲ وضعیت عمق آب زیرزمینی

یکی از عوامل موثر در انتخاب عمق چاهک اندازه‌گیری، عمق آب زیرزمینی است. عمق چاهک طوری انتخاب می‌شود که ارتفاع ستون آب درون آن، امکان برداشت و تخلیه آب را به مقدار لازم میسر سازد.

در شرایطی که عمق برخورد با آب زیرزمینی زیاد و بیش از حدود ۴ متر باشد، هر چند اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک با این روش همچنان امکان‌پذیر است، ولی در عمل با محدودیت‌هایی روبه‌رو خواهد بود. در این‌گونه چاهک‌ها، در موقع آزمایش، زمان مورد نیاز برای برداشت و تخلیه آب و سپس مستقر کردن شناور نسبتاً طولانی است و ایجاب می‌نماید که مجموعه عملیات بالا با سرعت بیشتری انجام گیرد؛ در غیر این صورت، ممکن است قبل از این‌که قرائت‌های لازم به عمل آید، زمان آزمایش از حدود مجاز خود بگذرد. وقوع این وضعیت، به ویژه در خاک‌هایی که آب‌گذری زیادی دارند بسیار محتمل است. در این شرایط، باید به‌ترتیبی عمل کرد که زمان تلف شده، بین برداشت و تخلیه آب تا شروع اندازه‌گیری‌ها به حداقل ممکن کاهش یابد. در دسترس بودن تجهیزاتی که به کمک آنها بتوان بدون خارج ساختن شناور از چاهک، از آن آب برداشت کرد، این اشکالات را تا حدود زیادی مرتفع خواهد ساخت. بدیهی است که اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک در لایه‌های خشک بالایی، باید به روش‌های دیگر صورت گیرد.

۳-۲ ارتفاع ستون آب در چاهک

همان‌طور که اشاره شد، حداقل ارتفاع آب درون چاهک باید طوری باشد که برداشت آب را در حد لازم و کافی امکان‌پذیر سازد. این مقدار در خاک‌های سنگین با آب‌گذری کم، بیشتر و در خاک‌های سبک با آب‌گذری زیاد، کمتر است. در شرایط متعارف، حداقل ارتفاع ستون آب در درون چاهک حدود ۰/۶ متر است.

از طرف دیگر، وقتی عمق چاهک اندازه‌گیری در زیر سطح آب زیرزمینی زیاد باشد، اندازه‌گیری با محدودیت‌هایی روبه‌رو می‌شود. بدین معنی که به ضرورت حفظ تناسب بین عمق آب درون چاهک و مقدار آب تخلیه شده، باید حجم بیشتری از آب را تخلیه نمود که خود مستلزم در دست داشتن آبکش‌های بزرگ‌تر و یا استفاده از تلمبه است. در چنین مواردی، به‌علت وسیع

بودن سطح تراوش، سرعت برگشت آب نسبتاً زیاد است (به‌ویژه اگر آبگذری خاک نیز زیاد باشد) و ایجاب می‌نماید که مراحل مختلف اندازه‌گیری - از شروع تخلیه آب تا پایان اندازه‌گیری‌ها - با سرعت زیادی صورت گیرد. در غیر این صورت، احتمال زیادی وجود دارد که انجام اندازه‌گیری‌ها در محدوده زمانی مجاز خود میسر نشده و دقت اندازه‌گیری کاهش یابد.

۴-۲ شستشوی چاهک

بعد از پایان عملیات حفر چاهک و خراشیدن دیواره آن در صورت ضرورت، شستشوی آن به منظور تخلیه باقی‌مانده‌ها و زواید حفاری و بازگشودن خلل و فرج دیواره چاهک صورت می‌گیرد. این کار، به‌طور معمول با چند مرتبه آبکشی توسط آبکش انجام می‌پذیرد. در اجرای این قسمت از کار، توجه به نکات زیر قابل پیشنهاد است:

۱-۴-۲ آبکش مورد استفاده باید از نوعی باشد که آب و گل بتواند به آسانی از ته آن وارد مخزن آبکش شود. در غیر این صورت، شستشوی کف چاهک و تخلیه زواید حفاری که اغلب در ته آن جمع می‌شود میسر نخواهد بود. برای زدودن گل از ته چاهک، باید آبکش توسط دسته اگر با فشار ملایم به ته چاهک فرو برده شود. استفاده از ریسمان به جای دسته اگر، کارآیی آبکش را برای بیرون کشیدن گل کاهش می‌دهد.

۲-۴-۲ اگر چاهک بدون لوله مشبک جدار باشد، عملیات آبکشی برای شستشوی آن باید با احتیاط و به آرامی صورت پذیرد. در غیر این صورت، خطر ریزش دیواره چاهک وجود خواهد داشت.

۳-۴-۲ چنانچه قبل از شروع عملیات شستشو، چاهک به لوله مشبک جدار مجهز شود و خطر ریزش دیواره برطرف شده باشد، بهتر است عملیات آبکشی با ایجاد تلاطم در آب درون چاهک و به صورت سریع انجام پذیرد تا شستشو به شکل بهتری صورت گیرد. بیرون کشیدن سریع آبکش از چاهک باعث ایجاد مکش و گرادیان ناگهانی و سبب کنده شدن سریع ذرات چسبیده به دیواره چاهک می‌شود.

۴-۴-۲ عملیات شستشو تا زمانی ادامه می‌یابد که آب بیرون کشیده شده از چاهک، تاحد امکان صاف و بدون گل و لای باشد.

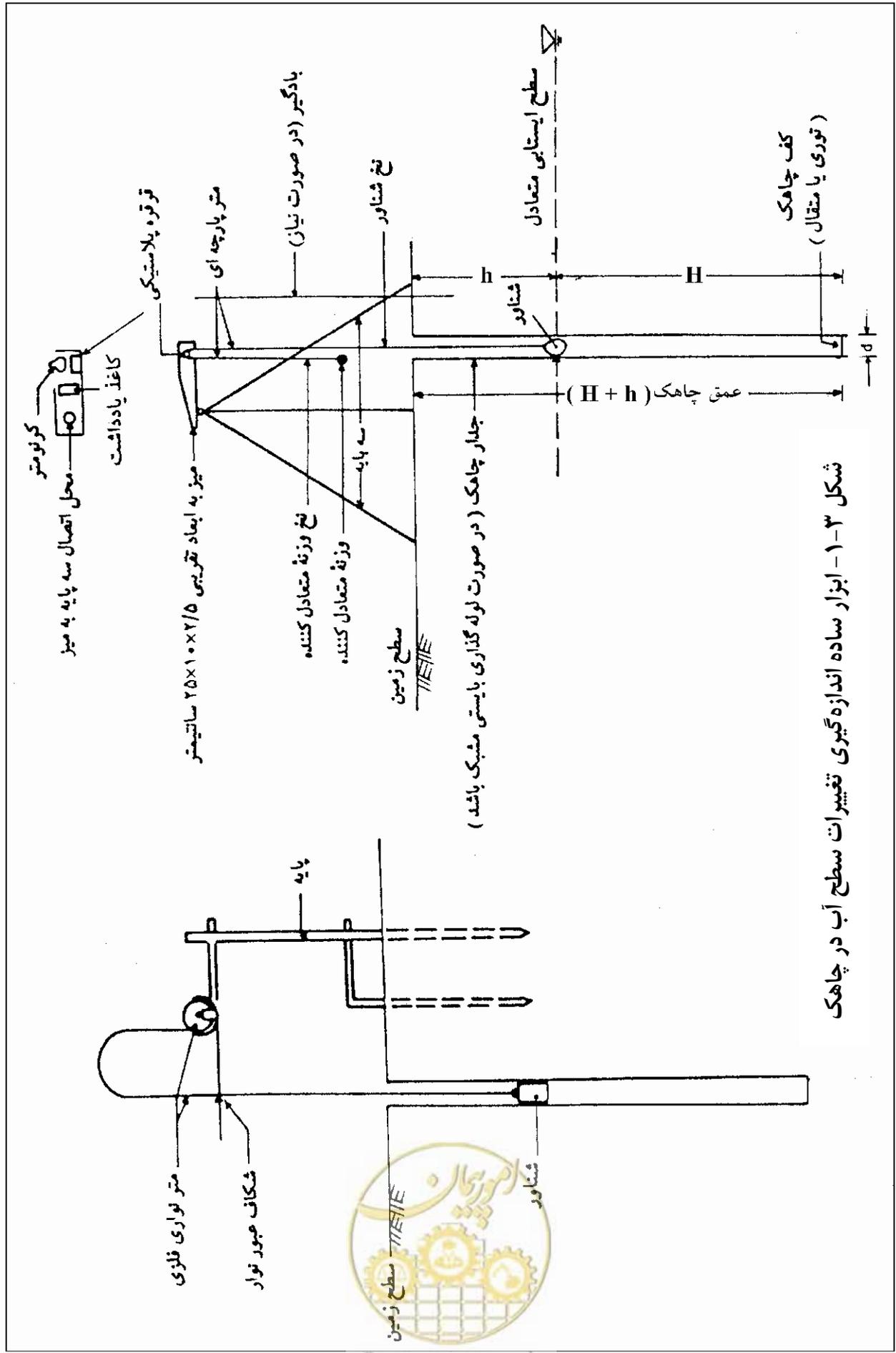
۳- وسایل اندازه‌گیری

وسایل اندازه‌گیری این روش، در فصل اول بیان شده است. در شکل (۳-۱) دو مجموعه از وسایل اندازه‌گیری نشان داده شده است. در ایران، اغلب روشی استفاده می‌شود که از سال‌ها پیش توسط سازمان سابق حفاظت خاک آمریکا (SCS) مورد استفاده است. شکل (۳-۲) این وسایل را که اندک تغییراتی نسبت به روش SCS دارد نشان می‌دهد. از ویژگی‌های مهم استفاده از این ابزار، امکان دسترسی دوباره به ملاحظات است که در هنگام آزمایش ثبت شده است.

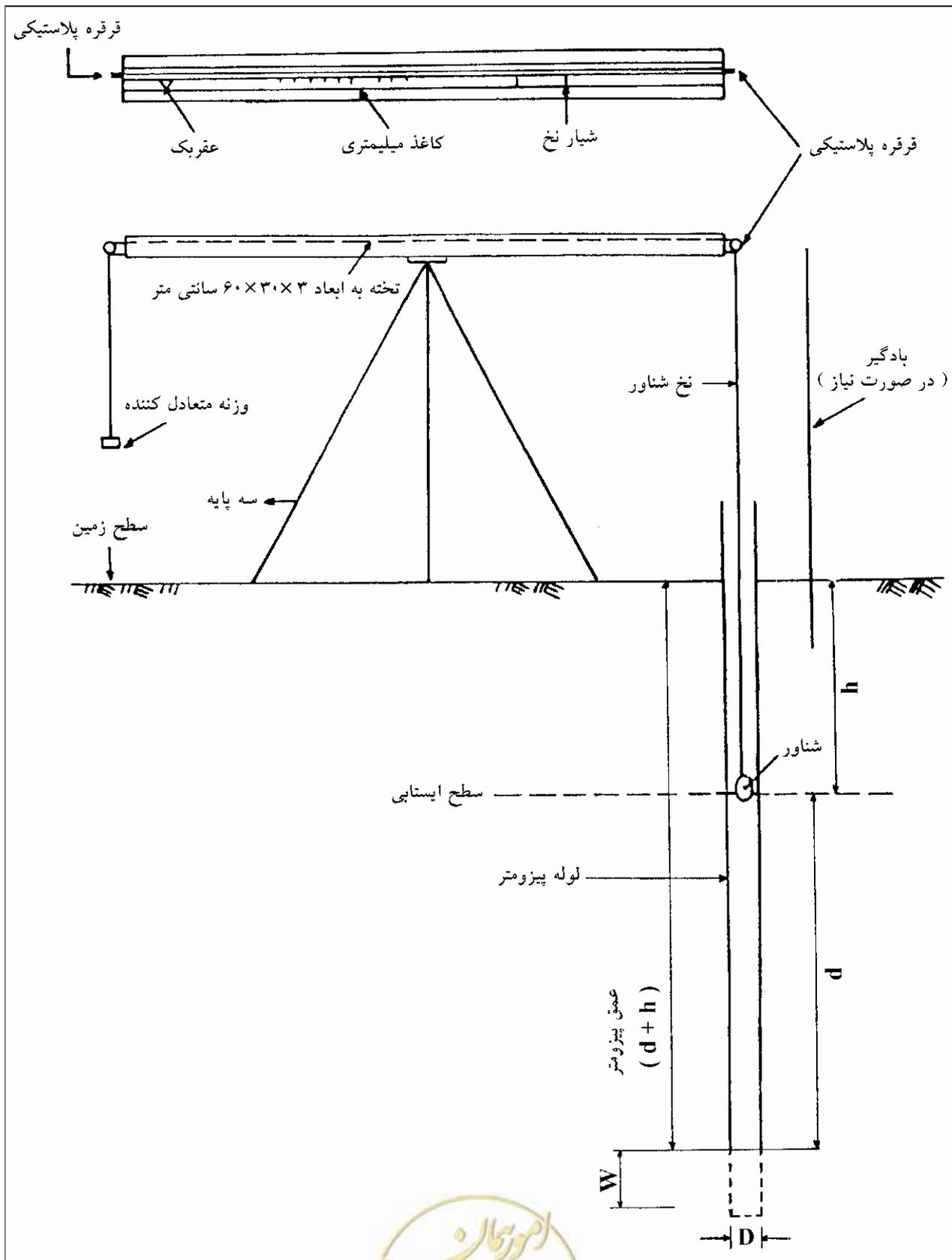
۴- اندازه‌گیری

پس از حفر و آماده‌سازی چاهک، زمانی که سطح آب زیرزمینی در آن به وضعیت تعادلی خود رسید، می‌توان اندازه‌گیری را آغاز کرد.

شکل ۳-۱- ابزار ساده اندازه گیری تغییرات سطح آب در چاهک

شکل ۳-۲- تخته و سه پایه برای اندازه گیری

در این مرحله، اساس کار مبتنی بر تعیین سرعت ورود جریان آب به چاهک، در شرایطی است که گرادیان هیدرولیک برابر با واحد باشد. برای این منظور، مقداری از آب درون چاهک تخلیه می‌شود تا سطح آب پایین افتاده و در نتیجه گرادیان هیدرولیکی که بین سطح آب زیرزمینی و سطح آب چاهک به وجود می‌آید، جریان آب به سمت چاهک برقرار شود. هدایت هیدرولیک، با شدت جریان ورودی به چاهک (که با سرعت بالا آمدن آب در آن مشخص می‌شود) مرتبط است و با در نظر گرفتن مشخصات چاهک می‌توان به کمک فرمول‌های موجود، مقدار آن را محاسبه کرد.

مجموعه عملیاتی که در مرحله اندازه‌گیری صورت می‌گیرد، نسبتاً ظریف و حساس است، و اجرای آن باید از دقت و سرعت کافی برخوردار باشد. این عملیات، خود مشتمل بر سه مرحله است که عبارتند از :

- بیرون کشیدن آب از چاهک،
- استقرار شناور یا هر وسیله دیگری که برای تعیین سرعت برگشت آب به کار می‌رود، و
- ثبت تغییرات سرعت برگشت آب .

۱-۴ تخلیه آب از چاهک

قبل از اقدام به تخلیه آب، ابتدا باید ابزار و لوازمی را که برای اندازه‌گیری سرعت برگشت آب به کار برده می‌شود، روی چاهک نصب و برای انجام دادن کار، تنظیم و آماده نمود؛ به طوری که بتوان به سرعت پس از تخلیه آب، اندازه‌گیری را شروع کرد. یکی از اقدامات اساسی در این مرحله، ثبت یا علامت‌گذاری عمق سطح اولیه آب زیرزمینی (سطح تعادلی) است برای تخلیه آب چاهک می‌توان از تلمبه یا آبکش استفاده کرد. استفاده از تلمبه مناسب می‌تواند در اجرای کار، راحتی و دقت بیشتری را به وجود آورد و بنابراین استفاده از آن برای این منظور ترجیح داده می‌شود. پیشنهاد می‌شود که در اجرای این مرحله از کار، به نکات زیر توجه گردد:

۱-۱-۴ تا حد امکان باید کوشش کرد تا مقدار آبی که باید از چاهک تخلیه شود یکباره برداشت گردد. در بعضی مآخذ، برداشت دو یا سه آبکش آب از چاهک مطرح شده است. این روش وقتی قابل تجویز است که عمق سطح ایستابی و هدایت هیدرولیک اشباع خاک کم باشند. در غیر این صورت، اجرای چنین روشی باعث می‌شود که سطح آب زیرزمینی در پیرامون چاهک نوسانات زیاد، غیر قابل کنترل و نامشخص داشته باشد و علاوه بر این که خطر ریزش جدار را افزایش می‌دهد، ممکن است موجب بروز خطا در نتیجه آزمایش نیز گردد. در اختیار داشتن چند آبکش با ظرفیت‌های مختلف و استفاده از آبکش مناسب می‌تواند امکان تخلیه یکباره آب را از چاهک فراهم آورد.

۲-۱-۴ تا حد امکان سعی شود که آبکش به آرامی (بهتر است در اثر وزن خود) در آب چاهک فرو برده شود. اعمال فشار اضافی در فروبردن آبکش در چاهک، سبب می‌شود که آب درون چاهک نسبت به سطح تعادلی خود بالاتر آمده و در بخش غیر اشباع در بالای این سطح نفوذ کند و گرادیان مصنوعی به وجود آورد. وقتی بافت خاک در بالای سطح ایستابی سبک، یا دارای درز و ترک باشد، رعایت این نکته از حساسیت بیشتری برخوردار خواهد بود.

۳-۱-۴ بیرون کشیدن آبکش باید با هماهنگی سرپرست گروه و به دستور و اشاره وی صورت گیرد و همزمان با بیرون کشیدن آبکش، کرنومتر نیز باید به کار انداخته شود و اندازه‌گیری زمان آغاز گردد.

۴-۱-۴ از آنجا که جریان به طرف چاهک از لحظه‌ای که آبکش از آب درون چاهک بیرون کشیده می‌شود برقرار می‌گردد، سرعت عمل در بیرون کشیدن آبکش، باعث کاهش وقت تلف شده (از شروع برقراری جریان تا شروع اندازه‌گیری) خواهد شد.

۵-۱-۴ پیشنهاد می‌شود که مقدار آب برداشتی از چاهک، به روش حجمی اندازه‌گیری شده و مقدار آن در فرم صحرایی (فرم شماره ۱) ثبت گردد. انجام این کار، امکان محاسبه و تعیین دقیق‌تر عمق ستون آب تخلیه شده (γ_0) را که یکی از عوامل موثر و مورد نیاز در اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک است به دست می‌دهد. علاوه بر این، داشتن حجم آب تخلیه شده، امکان کنترل تغییرات احتمالی در قطر چاهک را نیز فراهم می‌آورد.

۶-۱-۴ اگر برای تخلیه آب از تلمبه مناسب استفاده شود، بیشتر مسائل گفته شده در بالا برطرف می‌گردد. در این روش، به‌طور عمومی می‌توان لوله مکش یا شلنگ تلمبه و شناور را همزمان در چاهک قرارداد به طوری که با تخلیه آب به وسیله تلمبه، شناور، خود به خود با آب چاهک پایین رفته و در موقعیت مناسب قرار گیرد. همچنین با تنظیم عمق استقرار دهانه شلنگ تلمبه، عمق تخلیه آب قابل تشخیص و اندازه‌گیری است. بدیهی است با شروع برگشت آب و آغاز اندازه‌گیری، شلنگ تلمبه باید از چاهک بیرون کشیده شود.

۲-۴ استقرار شناور در چاهک

بلافاصله پس از تخلیه آب به مقدار لازم، جسم شناور باید به درون چاهک انداخته شود و در پی آن، با مستقر شدن شناور بر سطح آب، اندازه‌گیری سرعت بالا آمدن سطح آب آغاز گردد. فاصله زمانی بین تخلیه آب و استقرار شناور باید تا حد امکان کوتاه باشد. طولانی شدن عملیات در این مرحله، سبب برگشت آب درون چاهک بیش از اندازه مجاز و پیشنهادی و در نتیجه باعث تأثیر مستقیم در نتیجه اندازه‌گیری شده و یا اینکه موجب کاهش فرصت موجود برای انجام دادن اندازه‌گیری‌ها می‌گردد.

۳-۴ ثبت تغییرات سطح آب

با مستقر شدن شناور بر سطح آب، اولین قرائت از وضعیت سطح آب درون چاهک و نیز زمان مربوطه امکان‌پذیر می‌گردد و به دنبال آن در فاصله‌های زمانی مناسب، قرائت‌های بعدی صورت می‌پذیرد. بدین ترتیب، مجموعه اطلاعاتی از خیز سطح آب درون چاهک بر حسب زمان به دست می‌آید که در محاسبات بعدی برای تعیین مقدار هدایت هیدرولیک اشباع خاک به کار برده می‌شود.

در بعضی موارد، تکنیسین‌ها بدون توجه به فاصله زمانی از دست رفته از شروع برگشت آب، زمان‌گیری عملیات را از لحظه ثبت اولین قرائت سطح آب شروع می‌کنند. اگر زمان تلف شده آنچنان کم و یا فرصت موجود برای اندازه‌گیری آنچنان زیاد باشد که اندازه‌گیری‌های بعدی بتواند همچنان در محدوده مجاز خود انجام گیرد، این کار، مشکل اساسی پیش نخواهد آورد؛ ولی اگر زمان تلف شده زیاد یا فرصت موجود برای اندازه‌گیری کم باشد، این روش می‌تواند خطاهای قابل ملاحظه‌ای را به دنبال داشته باشد. در هر حال، زمان‌گیری باید برای شروع عملیات از لحظه‌ای آغاز گردد که آبکش از آب بیرون کشیده می‌شود.

قرائت تغییرات سطح آب بر حسب زمان، تا هنگامی ادامه پیدا می‌کند که یا سطح آب به حدود مجاز پیشنهادی خود ($\frac{1}{4}y_0$) رسیده باشد و یا در این محدوده، تعداد کافی قرائت (به‌طور معمول ۵ قرائت) صورت گرفته باشد. در خاک‌هایی که ضریب ذخیره زیادی دارند (خاک‌های سبک)، به منظور ایجاد فرصت زمانی برای ثبت مشاهدات بیشتر، حد مجاز بالا آمدن سطح آب برای تکمیل قرائت‌ها می‌تواند تا حدود ($\frac{1}{3}y_0$) نیز افزایش یابد.

۴-۴ تهیه جدول و ترسیم منحنی سرعت خیز سطح آب

مجموعه اطلاعات به دست آمده از ثبت مشاهدات خیز سطح آب در چاهک، به جدولی مشابه جدول مندرج در فرم شماره ۱ منتقل می‌گردد. در این جدول، مقادیر y در مقابل مقادیر t نشان داده می‌شود. همانطور که توضیح داده شد، مبدا زمان یا به عبارت دیگر، t_0 ، لحظه‌ای است که آبکش از آب درون چاهک بیرون کشیده می‌شود.

ترسیم اطلاعات مندرج در این جدول، به صورت منحنی تغییرات t و y سیمای روشن‌تری از روند خیز سطح آب به دست می‌دهد. ترسیم این منحنی که حتی در صحرا و در فاصله زمانی بین تکرارهای آزمایش نیز امکان‌پذیر است، می‌تواند به راحتی، درستی نسبی نتیجه‌های به دست آمده را نشان دهد. تغییرات t و y در محدوده مجاز برای اندازه‌گیری‌ها روندی بسیار نزدیک به خط راست دارد، ولی در بیرون از این محدوده، با کاهش تدریجی ضریب زاویه، خط به منحنی تبدیل می‌شود.

قابل یادآوری است که در زمان ثبت اطلاعات صحرائی، در مقابل t_0 ، مقدار عددی y_0 مشخص نیست. این مقدار می‌تواند به دو روش که در زیر توضیح داده می‌شود تعیین گردد:

۱- استفاده از حجم آب تخلیه شده از چاهک؛ از تقسیم حجم آب (برحسب سانتی‌متر مکعب) بر سطح مقطع چاهک (برحسب سانتی‌مترمربع)، مقدار y_0 بر حسب سانتی‌متر به دست می‌آید. لازمه درستی این روش، اطمینان از مقدار شعاع چاهک است.

۲- امتداد دادن خط $y = at + b$ به سمت محور y ؛ محل تلاقی این خط با محور y ها (b)، مقدار y_0 را برای زمان t_0 مشخص می‌سازد.

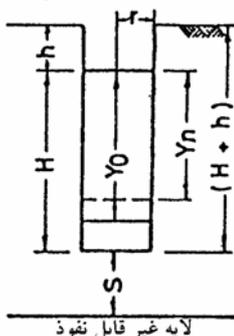
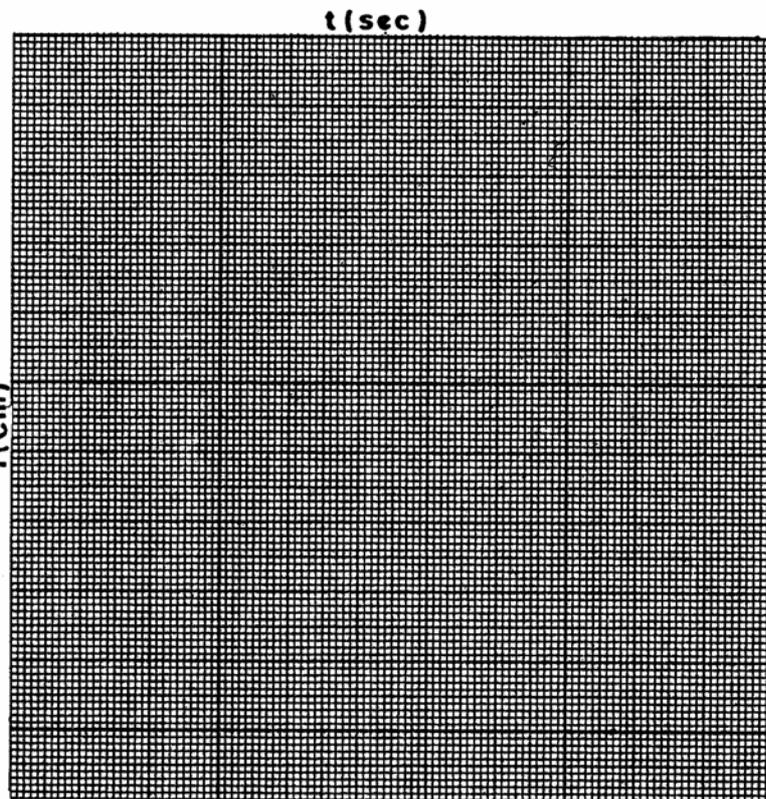
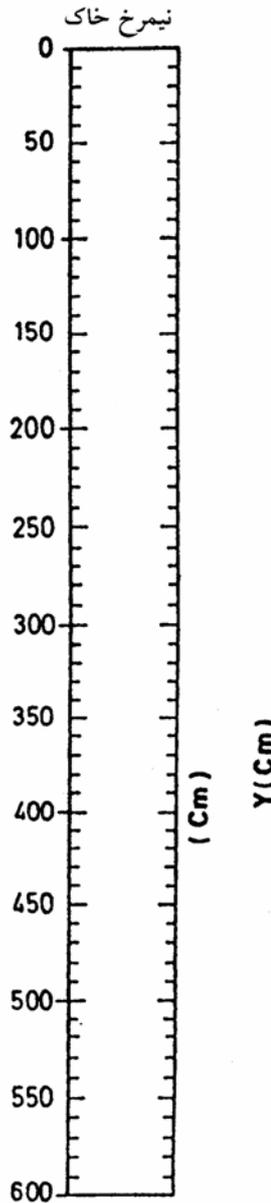
چنانچه مرحله‌های مختلف عملیات، به ویژه حفاری چاهک و اندازه‌گیری‌های خیز سطح آب با دقت کافی صورت گیرد و اطلاعات به دست آمده از درستی لازم برخوردار باشد، y_0 به دست آمده با هریک از دو روش بالا به اندازه کافی به هم نزدیک است و خط $y = at + b$ (که از روش امتداد نقاط به دست می‌آید) از نقطه‌ای با مختصات $t = 0, y = b$ (که به روش حجمی به دست می‌آید) خواهد گذشت. در شرایط عملی، ممکن است این انطباق به طور کامل اتفاق نیفتد. در این صورت، اگر در اندازه‌گیری‌ها خطایی رخ نداده باشد، عامل اختلاف را باید در تغییر قطر چاهک جستجو نمود. هرچه این اختلاف بیشتر باشد، نشانه‌ای بر بیشتر بودن میزان تغییر قطر چاهک است و متناسب با آن، خطای نتیجه‌گیری را افزایش می‌دهد. وجود اختلافی در حدود ۱ سانتی‌متر بین قطر واقعی چاهک و آنچه در محاسبات به کار برده می‌شود، می‌تواند حدود ۲۰ درصد اختلاف در محاسبه هدایت هیدرولیک به همراه داشته باشد. نکته قابل توجه این است که اغلب اولین قرائت از زمان (t) و عمق (y)، گاهی می‌تواند با خطاهایی همراه باشد که به‌طور عمومی ناشی از شتابی است که تکنیسین برای انطباق و هماهنگی خود با شرایط و ابزار اندازه‌گیری دارد. این خطا، به ویژه در نقاط دارای هدایت هیدرولیک سریع، بیشتر محتمل است، بنابراین انحراف نسبی این نقطه از روند عمومی خیز سطح آب می‌تواند قابل انتظار باشد. در این شرایط، اگر تعداد نقاط باقی‌مانده کافی باشد، می‌توان از این نقطه صرف‌نظر نمود.

فرم ۱- اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک به روش چاهک

نام پروژه: شماره چاهک عمق چاهک سانتی متر عمق سطح ایستابی متعادل: سانتی متر: قطر آکر
 عمق برخورد به آب: سانتی متر نام آزمایش کننده: تاریخ: سانتی متر

الف: اندازه گیریها

تکرار اول			تکرار دوم			تکرار سوم		
No.	t(sec)	y(cm)	No.	t(sec)	y(cm)	No.	t(sec)	y(cm)

ب: محاسبات

تکرار اول	تکرار دوم	تکرار سوم	
			V حجم آب تخلیه شده توسط پیلر (سانتی متر مکعب)
			y_0 عمق پایین افتادن سطح ایستابی پس از پمپاژ (سانتی متر)
			$\sqrt{V/\pi y_0}$ شعاع چاهک (سانتی متر)
			r شعاع چاهک یا در نظر گرفتن قطر اگر (سانتی متر)
			r شعاع چاهک انتخابی (سانتی متر)
			$\Delta y / \Delta t$ شیب بهترین خط (سانتی متر بر ثانیه)
			$\bar{y} = (y_0 + y_n) / 2$ سانتی متر
			H فاصله سطح ایستابی متعادل تا کف چاهک (سانتی متر)
			S فاصله کف چاهک تا لایه محدود کننده (سانتی متر)
			C ضریبی که از رابطه (۲-۳) یا (۳-۳) محاسبه می شود
			$K = C (\Delta y / \Delta t)$ (سانتی متر بر روز)

برای آشنایی با سه حالت ممکن (قابل قبول، غیر قابل قبول و قابل اغماض) در اندازه‌گیری‌ها، سه مثال ارائه می‌شود:

۵- مثال

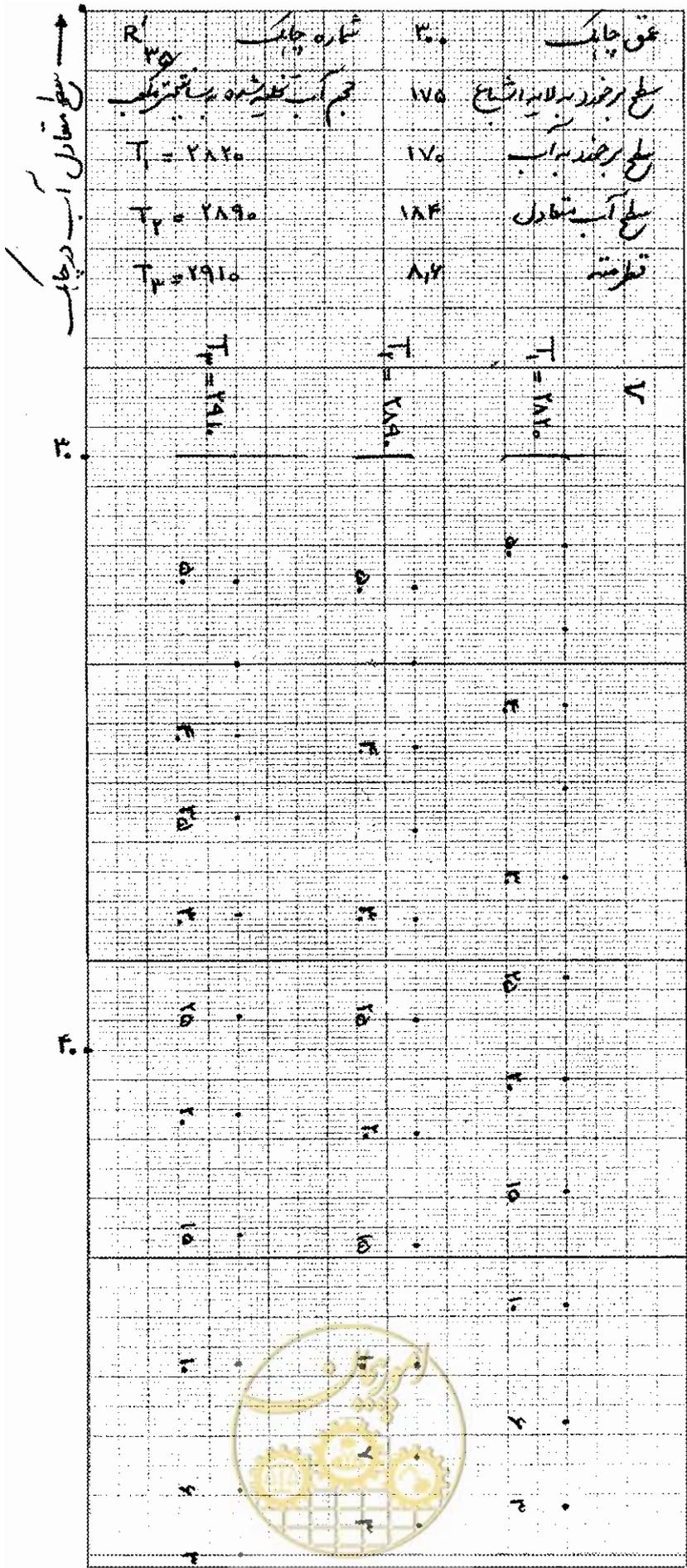
۱- نتیجه‌های اندازه‌گیری در یک چاهک (شامل برگ ثبت صحرائی اندازه‌گیری برگشت آب و فرم محاسباتی) به شرح فرم شماره ۲ به دست آمده است. انتقال این نتیجه‌ها به جدول و ترسیم منحنی تغییرات آن، به خوبی نشان می‌دهد که همه مراحل اندازه‌گیری با دقت و به شکل خوبی صورت گرفته و هیچگونه اشکالی در نتیجه‌های به دست آمده به چشم نمی‌خورد. مقدار y_0 به دست آمده از طریق محاسبه حجم آب بیرون کشیده شده از چاهک (بر مبنای شعاع اسمی $r = 4/3$ سانتی‌متر)، به اندازه کافی با مقدار نظیرش که از امتداد خط به دست می‌آید تطبیق دارد. این مورد نشان می‌دهد که قطر تعیین شده برای چاهک، با قطر اسمی آن به تقریب برابر است و می‌توان در محاسبات از همین قطر استفاده نمود.

۲- نتیجه‌های اندازه‌گیری در یک چاهک، به شرح فرم شماره ۳ به دست آمده است. انتقال این نتیجه‌ها به جدول و ترسیم منحنی تغییرات آن نشان می‌دهد که مقادیر اندازه‌گیری شده (y, t) به خوبی امتداد یک خط را به دست می‌دهد. اما مقدار r که از روش تقسیم حجم آب تخلیه شده بر y_0 (حاصل از امتداد خطوط) به دست می‌آید، با مقدار اسمی آن اختلاف دارد ($4/1 \neq 4/3$). مقدار این اختلاف، ناچیز است و می‌توان از آن صرف‌نظر کرده و محاسبات با فرض $r = 4/1$ سانتی‌متر انجام شود. انتظار می‌رود خطای اندازه‌گیری K از حدود ۱۰ درصد تجاوز نکند.

۳- نتیجه‌های اندازه‌گیری در یک چاهک، به شرح فرم شماره ۴ به دست آمده است. انتقال این نتیجه‌ها به جدول و ترسیم منحنی تغییرات آن ناهماهنگی ویژه‌ای را نشان نمی‌دهد. اما مقدار r که از روش تقسیم حجم آب تخلیه شده بر y_0 (به دست آمده از امتداد خطوط) به دست می‌آید، با مقدار اسمی آن بیش از ۱۳ میلی‌متر اختلاف دارد. این اختلاف، می‌تواند خطایی در حدود ۳۰ درصد برای محاسبه K در برداشته باشد. از آنجا که نمی‌توان قطر چاهک به دست آمده از روش محاسبات را با اطمینان به سر تا سر عمق چاهک تعمیم داد (زیرا به احتمال زیاد، ریزش چاهک موضعی است) بهتر است که از نتیجه‌های به دست آمده صرف‌نظر کرد و آزمایش را تکرار نمود.

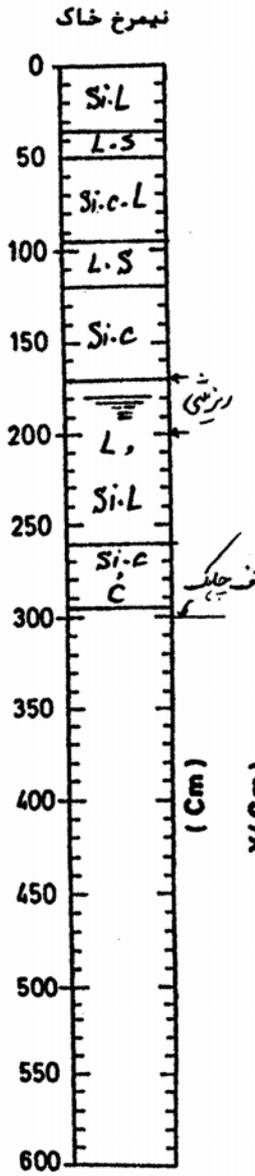
لازم به توضیح است که در مثال‌های بالا، فقط اندازه‌گیری حجم آب (V) و کنترل y_0 امکان اشتباه‌یابی را به وجود آورده است.

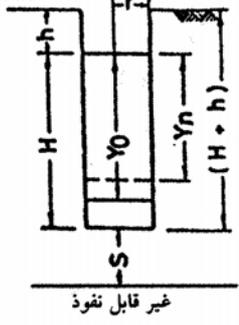
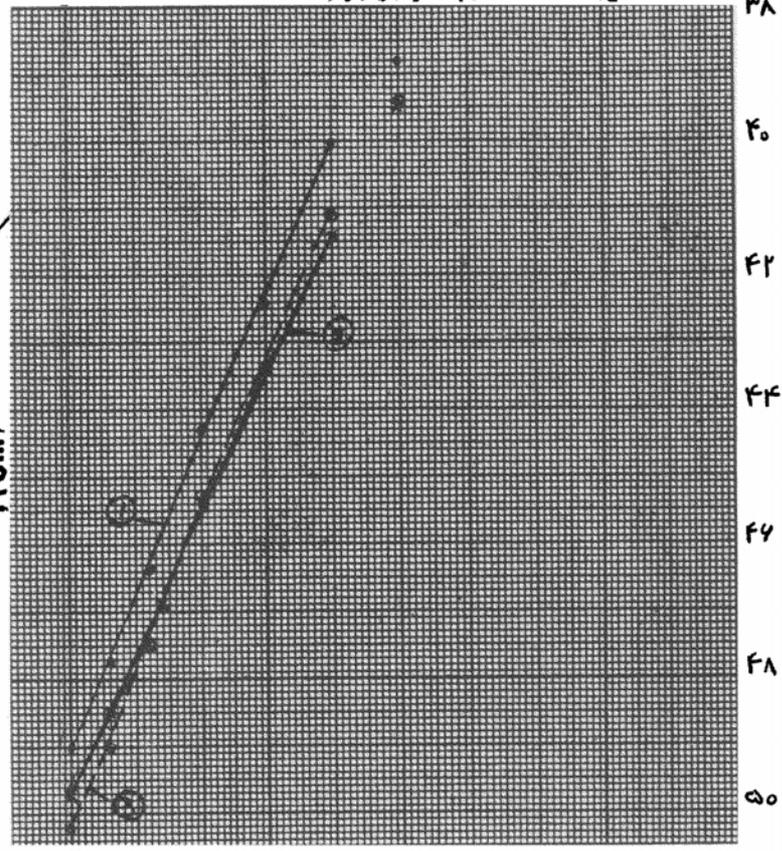

فرم ۲- اندازه گیری هدایت هیدرولیک به روش چاهک

نام پروژه: شماره چاهک $R'_{۳۵}$ عمق چاهک ۳۰۰ سانتی متر عمق پرخورده آب ۱۹۵ سانتی متر
 عمق سطح ایستایی متعادل ۱۸۴ سانتی متر قطر آکر ۸٫۶ نام آزمایش کننده: سهیل تاریخ: ۴۸/۱۱/۱۱
 الف: اندازه گیریها

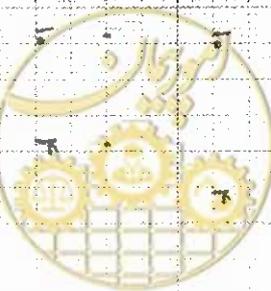
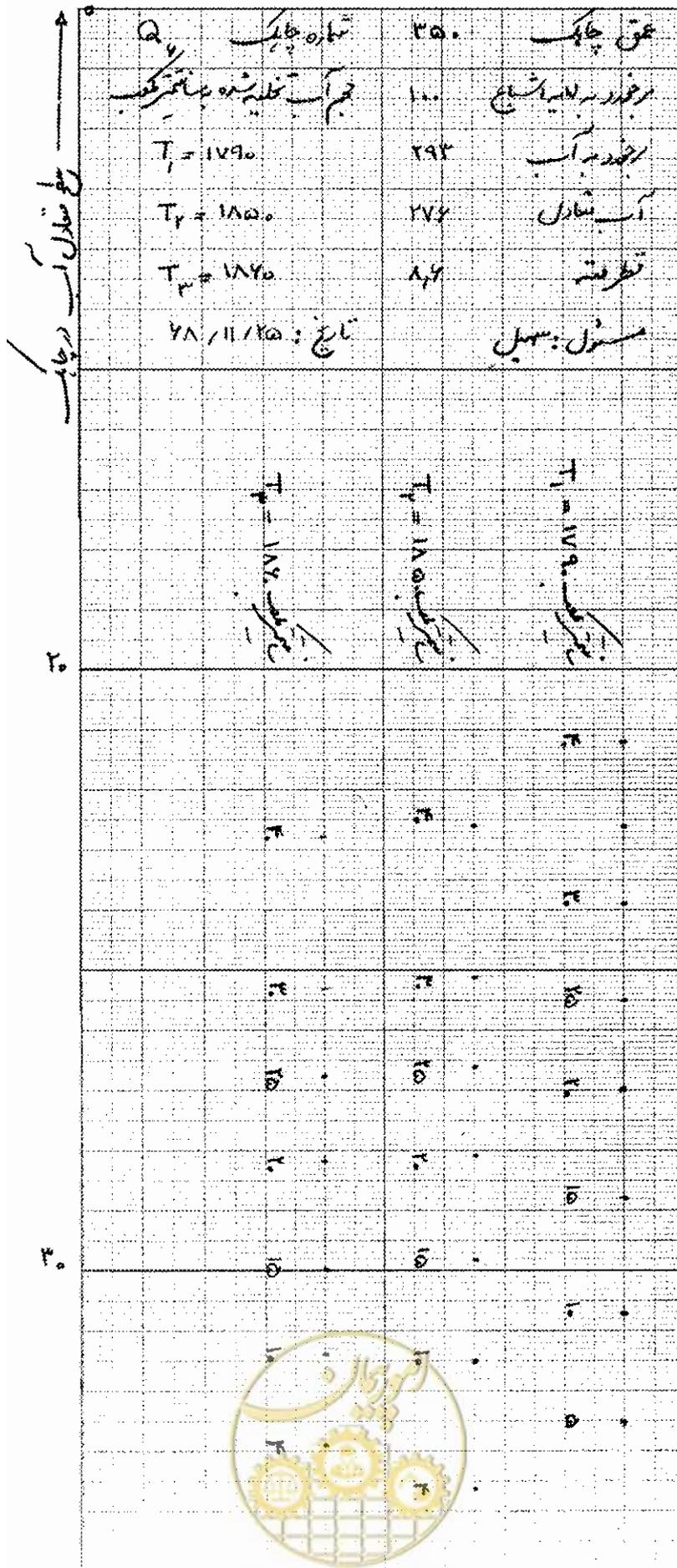

تکرار اول			تکرار دوم			تکرار سوم		
No.	t(sec)	y(cm)	No.	t(sec)	y(cm)	No.	t(sec)	y(cm)
۱	۰	* ۴۹	۱	۰	* ۴۹٫۷	۱	۰	* ۵۰٫۲
۲	۳	۴۷٫۷	۲	۳	۴۸٫۵	۲	۳	۴۹٫۰
۳	۷	۴۶٫۴	۳	۷	۴۶٫۹	۳	۷	۴۷٫۵
۴	۱۰	۴۴٫۳	۴	۱۰	۴۵٫۴	۴	۱۰	۴۵٫۳
۵	۱۵	۴۲٫۴	۵	۱۵	۴۲٫۴	۵	۱۵	۴۲٫۱
۶	۲۰	۴۰٫۵	۶	۲۰	۴۱٫۴	۶	۲۰	۴۱٫۱
۷	۲۵	۳۸٫۸	۷	۲۵	۳۹٫۵	۷	۲۵	۳۹٫۳
۸	۳۵	۳۵٫۲	۸	۳۵	۳۶٫۳	۸	۳۵	۳۶٫۱

تکرار اول	تکرار دوم	تکرار سوم	
۲۸۲۰	۲۸۹۰	۲۹۱۰	V
۴۹۱۰	۴۹۱۷	۵۰۰۲	y ₀
۴۱۳	۴۱۳	۴۱۳	r
۰٫۴۲۵	۰٫۴۱۵	۰٫۴۵۵	$\Delta y / \Delta t$
۴۴٫۸	۴۵٫۶	۴۵٫۷	$\bar{y} = (y_0 + y_n) / 2$
۷۶	۷۶	۷۶	H
$< H/2$	$< H/2$	$< H/2$	S
۸۹۰	۸۷۶	۸۷۵	C
۳٫۷۶	۳٫۶۴	۳٫۹۸	$K = C (\Delta y / \Delta t)$

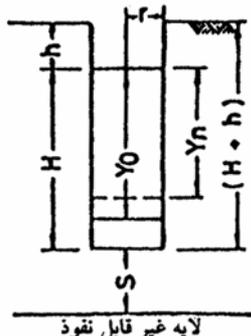
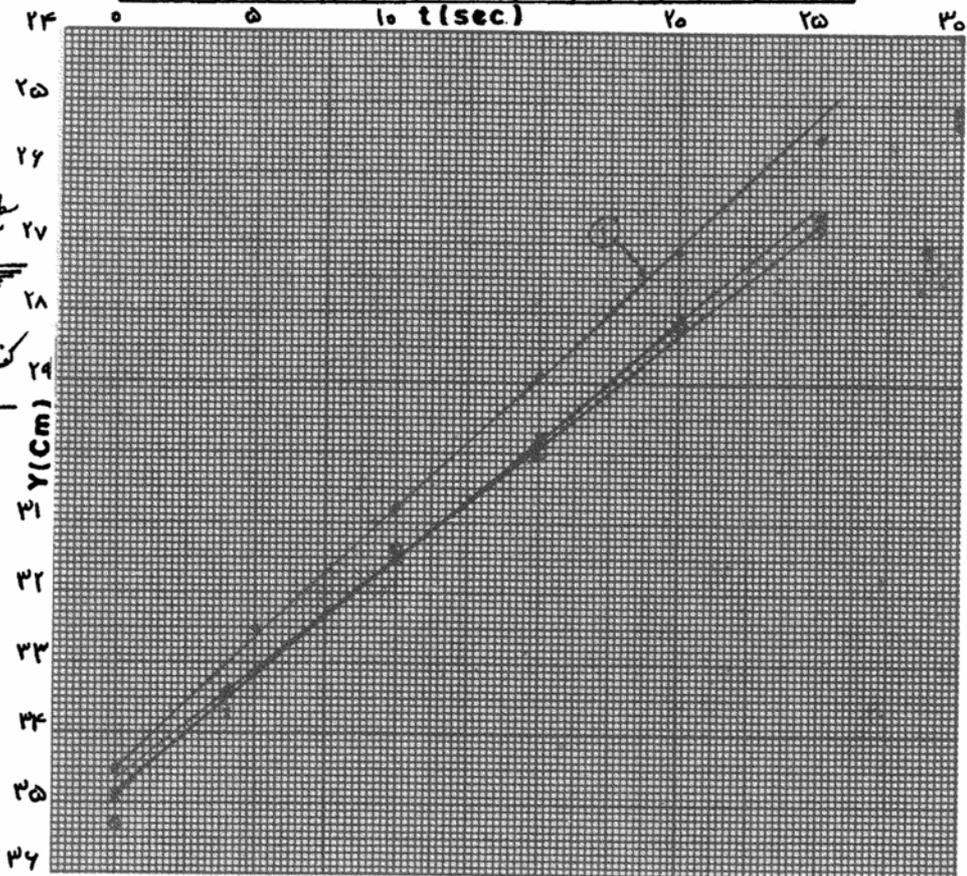
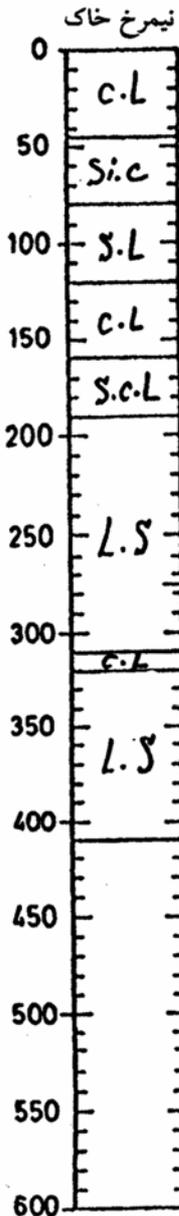
ب: محاسبات
 حجم آب تخلیه شده توسط بیلر (سانتی متر مکعب) V
 عمق پایین افتادن سطح ایستایی پس از پمپاژ (سانتی متر) y_0
 شعاع چاهک انتخابی (سانتی متر) r
 شیب بهترین خط (سانتی متر بر ثانیه) $\Delta y / \Delta t$
 سانتی متر $\bar{y} = (y_0 + y_n) / 2$
 فاصله سطح ایستایی متعادل تا کف چاهک (سانتی متر) H
 فاصله کف چاهک تا لایه محدود کننده (سانتی متر) S
 ضریبی که از رابطه (۲-۳) یا (۳-۳) محاسبه می شود C
 (سانتی متر بر روز) $K = C (\Delta y / \Delta t)$

فرم ۳- اندازه گیری هدایت هیدرولیک به روش چاهک

نام پروژه: شماره چاهک Q_p عمق چاهک ۳۵ سانتی متر عمق برخورد به آب ۲۹۳ سانتی متر
 عمق سطح ایستایی متعادل ۲۷۶ سانتی متر قطر آکر ۸٫۴ سانتی متر نام آزمایش کننده: سهیل تاریخ: ۲۵/۱۱/۶۸
 الف: اندازه گیریها

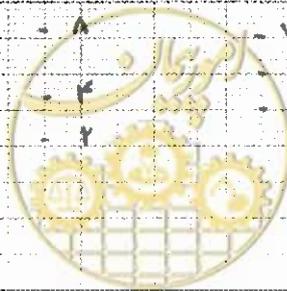
تکرار اول			تکرار دوم			تکرار سوم		
No.	t(sec)	y(cm)	No.	t(sec)	y(cm)	No.	t(sec)	y(cm)
۱	۵	*۳۴٫۵	۱	۵	*۳۴٫۹	۱	۵	*۳۵٫۳
۲	۵	۳۲٫۵	۲	۴	۳۳٫۷	۲	۴	۳۳٫۴
۳	۱۰	۳۰٫۷	۳	۱۰	۳۱٫۵	۳	۱۰	۳۱٫۴
۴	۱۵	۲۸٫۹	۴	۱۵	۲۹٫۸	۴	۱۵	۳۰٫۰
۵	۲۰	۲۷٫۱	۵	۲۰	۲۸٫۱	۵	۲۰	۲۸٫۲
۶	۲۵	۲۵٫۵	۶	۲۵	۲۶٫۴	۶	۲۵	۲۶٫۸
۷	۳۰	۲۴٫۰	۷	۳۰	۲۵٫۱	۷	۳۰	۲۵٫۳
۸	۴۰	۲۱٫۲	۸	۴۰	۲۲٫۶	۸	۴۰	۲۲٫۸

تکرار اول	تکرار دوم	تکرار سوم
۱۷۹۵	۱۸۵۰	۱۸۶۵
۳۴۱۵	۳۴۱۶	۳۵۱۳
۴/۱	۴/۱	۴/۱
۰/۲۵	۰/۳۳	۰/۳۳
۳۰۱۸	۳۱۱۵	۳۱۱۸
۷۴	۷۴	۷۴
$> H/2$	$> H/2$	$> H/2$
۱۰۰	۹۷	۹۷
۳/۵	۳/۲	۳/۲

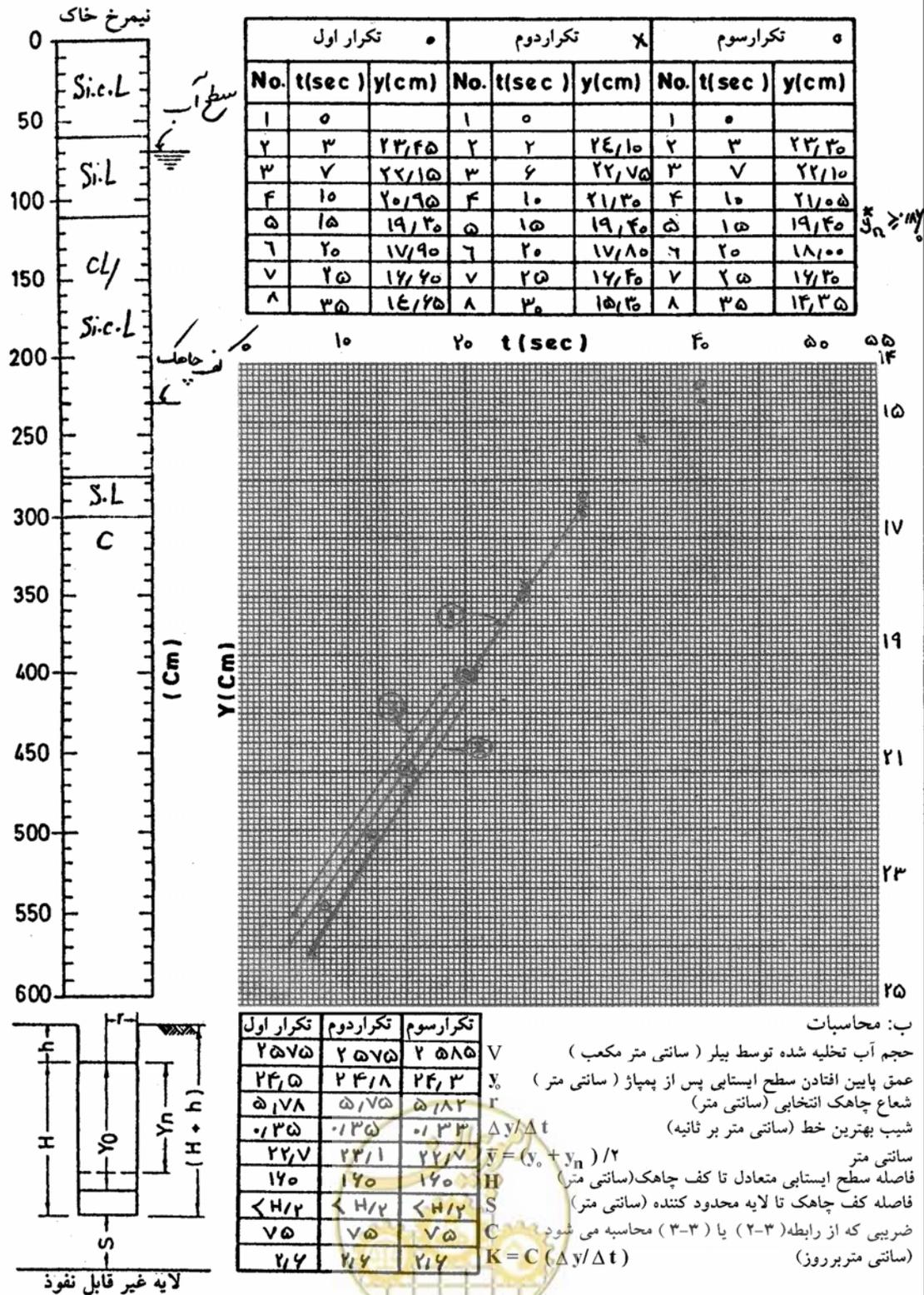
ب: محاسبات
 حجم آب تخلیه شده توسط بیلر (سانتی متر مکعب) V
 عمق پایین افتادن سطح ایستایی پس از پمپاژ (سانتی متر) y_0
 شعاع چاهک انتخابی (سانتی متر) r
 شیب بهترین خط (سانتی متر بر ثانیه) $\Delta y / \Delta t$
 سانتی متر $\bar{y} = (y_0 + y_n) / 2$
 فاصله سطح ایستایی متعادل تا کف چاهک (سانتی متر) H
 فاصله کف چاهک تا لایه محدود کننده (سانتی متر) S
 (سانتی متر بر روز) $K = C (\Delta y / \Delta t)$

عنوان چابک	۲۳	حجم کلیه شتاب استریکتیو
سطح بر خیزد با لایه اشباع	۸۵	$T_1 = 2575$
سطح بر خیزد آب	۹۵	$T_2 = 2575$
سطح آب معادل	۷۰	$T_3 = 2585$
قطر	۹	تایخ آرایش ۲۸, ۸, ۲۹
مسئله ۱ سهیل		WH
T_1	T_2	T_3
- ۱۱۰	- ۱۱۰	- ۱۱۰
- ۱۰۰	- ۱۰۰	- ۱۰۰
- ۹۰	- ۹۰	- ۹۰
- ۸۰	- ۸۰	- ۸۰
- ۷۵	- ۷۵	- ۷۵
- ۷۰	- ۷۰	- ۷۰
- ۶۵	- ۶۵	- ۶۵
- ۶۰	- ۶۰	- ۶۰
- ۵۰	- ۵۰	- ۵۰
- ۴۵	- ۴۵	- ۴۵
- ۴۰	- ۴۰	- ۴۰
- ۳۵	- ۳۵	- ۳۵
- ۳۰	- ۳۰	- ۳۰
- ۲۵	- ۲۵	- ۲۵
- ۲۰	- ۲۰	- ۲۰
- ۱۵	- ۱۵	- ۱۵
- ۱۳	- ۱۳	- ۱۳
- ۱۰	- ۱۰	- ۱۰
- ۷	- ۷	- ۷
- ۵	- ۵	- ۵
- ۳	- ۳	- ۳

فرم ۴- اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک به روش چاهک

نام پروژه: شماره چاهک U_{85} عمق چاهک ۲۳۰ سانتی متر عمق برخورد به آب ۹۵ سانتی متر
 عمق سطح ایستایی متعادل ۷۰ سانتی متر قطر آکر ۹ سانتی‌متر نام آزمایش کننده: سهیل تاریخ: ۲۹/۸/۹۸
 الف: اندازه گیریها

۱-۶ محاسبه هدایت هیدرولیک

برای محاسبه هدایت هیدرولیک از فرمول (۱-۳) استفاده می‌شود (شکل ۱-۳):

$$K = C \frac{\Delta y}{\Delta t} \quad (1-3)$$

در این فرمول:

$\frac{\Delta y}{\Delta t}$ = سرعت متوسط خیز سطح آب در چاهک (سانتی‌متر بر ثانیه). که با استفاده از اطلاعات به دست آمده از اندازه‌گیری، مشخص شده و مقدار آن برابر است با شیب خط تغییرات (y و t) در محدوده $y \leq \frac{1}{4}y$.

K = هدایت هیدرولیک (سانتی‌متر بر روز)، و

C = ضریبی که تابع مقادیر s, r, H, y است و مقدار آن در رابطه ارنست برای دو حالت ویژه به شرح زیر تعیین شده است:

$$C = \frac{400000r}{(H/r + 20)(2 - y/H)y} \quad S \geq \frac{H}{2} \quad (2-3)$$

$$C = \frac{360000}{(H/r + 10)(2 - y/H)y} \quad S = 0 \quad (3-3)$$

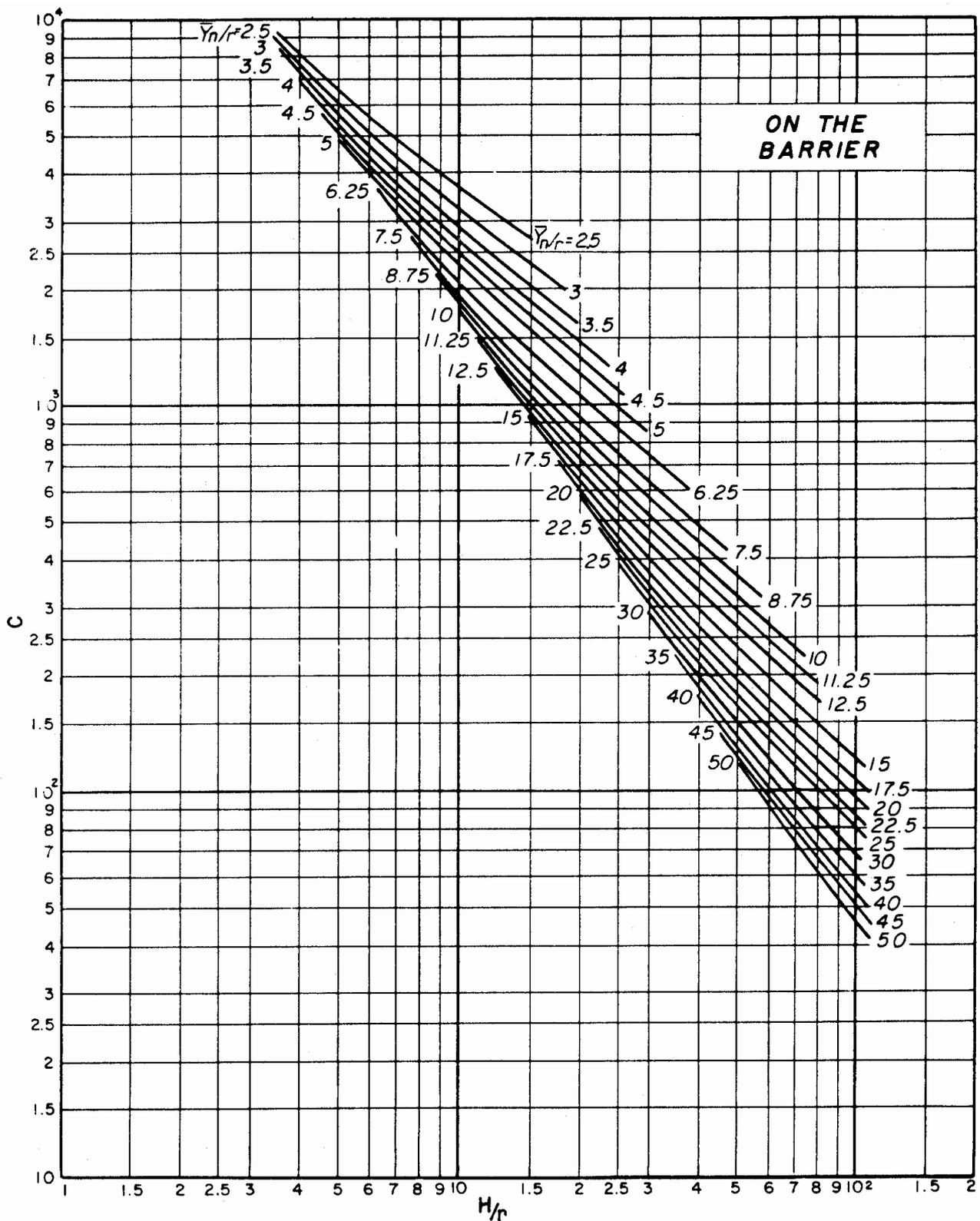
برای حالتی که $H/2 > S > 0$ باشد، برای تعیین C ، فرمول ویژه‌ای معرفی نشده است. بنابراین می‌توان مقدار آن را با روش درونیابی بین دو مقدار نظیر $s = H/2$ و $s = 0$ در نظر گرفت. از آنجا که فقط ضخامت محدودی از لایه‌های زیرین چاهک (در حدود ۱۰ تا ۱۵ سانتی‌متر) در جریان آب به آن موثر است، به‌طور کلی می‌توان از رابطه نظیر $S \geq H/2$ استفاده نمود. در هر حال، تفاوت مقادیر C به دست آمده برای دو حالت $s = 0$ و $S > H/2$ ، با افزایش H کمتر خواهد بود. برای تعیین مقدار C می‌توان از نمودارهای ارائه شده در شکل‌های (۳-۳) و (۴-۳) نیز استفاده نمود.

۲-۶ خطاهای محتمل در اندازه‌گیری‌ها و محاسبات

۱- حداکثر خطاهای محتمل در استفاده از گراف (برای تعیین C) حدود ۵ درصد است.

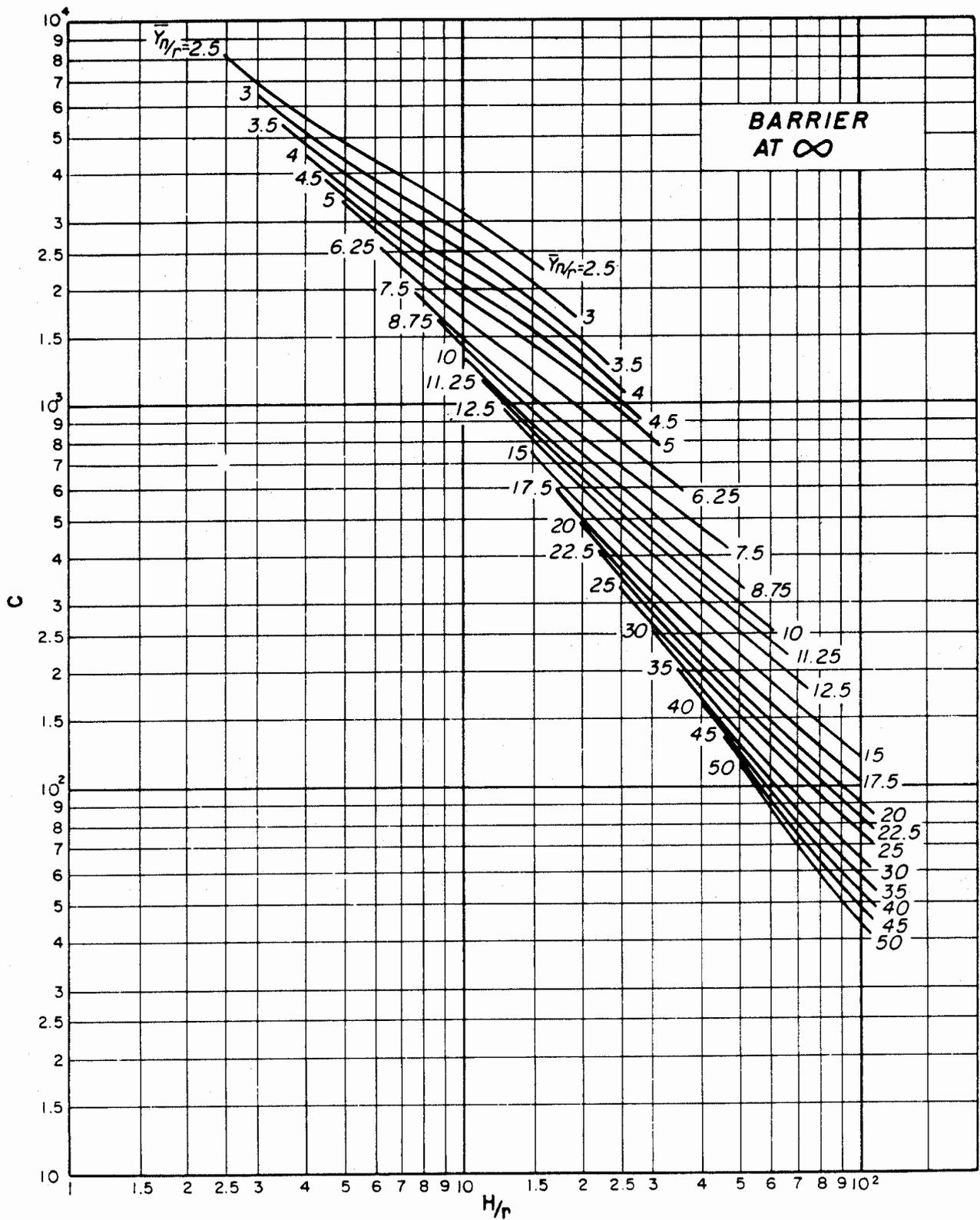
۲- اگر در تعیین H و y خطایی صورت گرفته باشد، متناسب با آنها در مقادیر K تأثیر می‌گذارد. به‌طور مثال ۱ درصد خطا در اندازه‌گیری H ، همین میزان خطا در تعیین K را دربر دارد.

۳- ۰/۵ سانتی‌متر خطا در تعیین شعاع چاهک (r)، حدود ۲۰ درصد خطا در تعیین K را در پی خواهد داشت.

شکل ۳-۳- مقادیر C، وقتی انتهای چاهک روی لایه محدود کننده باشد

(بر مبنای روش ارنست)

شکل ۳-۴ - مقادیر C، وقتی انتهای چاهک در فاصله زیادتری بالاتر از لایه محدود کننده قرار گیرد (بر مبنای روش ارنست)

۱ - کلیات

هدف از انجام آزمایش تعیین هدایت هیدرولیک به روش چاهک معکوس^۱ که در ایران به طور متداول به آن روش پورشه گفته می‌شود، به دست آوردن هدایت هیدرولیک اشباع خاک در بالای سطح ایستابی در محل^۲ است. این روش در ایران متداول‌ترین شیوه اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع خاک در شرایط بالای سطح ایستابی به شمار می‌رود.

عقیده بیشتر کارشناسان بر این است که این روش، در شرایط بالای سطح ایستابی، نتیجه‌های واقع‌بینانه‌تری را نسبت به روش تزریق به چاهک سطحی^۳ به دست می‌دهد. این شیوه در مناطقی کاربرد دارد که ممکن است تمام یا قسمتی از اراضی آن در زمان مطالعه، دارای مشکل زهکشی نباشد؛ اما انتظار رود که در اثر اعمال آب آبیاری یا آبشویی با این مشکل مواجه شود و به این سبب، طراحی زهکشی زیرزمینی در شرایط حاضر در آنها قابل پیشنهاد است. به عنوان مثال می‌توان از بخش‌هایی از شبکه آبیاری مغان، کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه، کارون و طرح‌های هفتگانه توسعه نیشکر در خوزستان نام برد که در زمان مطالعه، تمام یا بخش‌هایی از آنها با مشکل زهکشی مواجه نبوده ولی انتظار می‌رفته است که در آینده نتوانند بدون انجام زهکشی، کشت و آبیاری شوند. روش تزریق به چاهک نیز، روش دیگری است که در شرایط مشابه می‌توان از آن استفاده کرد. این روش در فصل بعد مورد بحث قرار می‌گیرد.

۲ - روش کار

مراحل مختلف انجام کار عبارت است از انتخاب موقعیت نقاط اندازه‌گیری، انتخاب عمق اندازه‌گیری، حفر و آماده‌سازی چاهک، آب اندازی برای اشباع کردن خاک و در نهایت اندازه‌گیری و محاسبه هدایت هیدرولیک.

۱-۲ انتخاب موقعیت نقاط

انتخاب موقعیت نقاطی که در آن اندازه‌گیری به این روش انجام می‌گیرد، در اصل تابع برنامه‌ای است که برای اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک خاک در یک منطقه تنظیم می‌شود. معیار اساسی که باید مدنظر قرار گیرد این است که اطلاعات کافی بگونه‌ای گردآوری شود که با استفاده از آنها بتوان ارتباط مناسبی بین ویژگی لایه‌ها و مشخصات هیدرودینامیکی خاک‌های منطقه به دست آورد. با این حال، رعایت نکات زیر پیشنهاد می‌گردد:

- اندازه‌گیری در مجاورت نقاطی صورت گیرد که در آن نقاط، از قبل، چاهک مشاهده‌ای حفر شده و لایه‌های خاک به دقت شناسایی شده باشد.

1 - Inversed Auger Hole Method
2 - In - Situ
3 - Shallow Well Pump – in Test

- مکان انتخاب شده برای آزمایش از نظر ویژگی‌های فیزیوگرافی و توپوگرافی مشابه با اراضی پیرامون خود باشد. به طوری که نتیجه‌های به دست آمده از آزمایش، قابلیت تعمیم داشته باشد. به طور مثال، انجام آزمایش روی یک تپه یا بلندی موضعی یا در بستر یک آبراهه یا گودال موضعی، نمی‌تواند معرف وضعیت اطراف باشد.
- در خاک‌های ناهمگن^۱، تراکم اندازه‌گیری‌ها متناسب با آن افزایش داده شود.
- تا حد امکان نقاطی برای آزمایش انتخاب شود که در آن، لایه‌های خاک ضخیم باشد، به طوری که نتیجه آزمایش را بتوان شاخص هدایت هیدرولیک آن لایه تلقی نمود. معیار تعریف شده‌ای برای حداقل ضخامت لایه برای اندازه‌گیری K با این روش وجود ندارد. برحسب تجربه پیشنهاد می‌شود که این ضخامت، کمتر از ۰/۶ متر نباشد.

۲-۲ شناسایی لایه‌های خاک و تنظیم برنامه آزمایش

در هر نقطه که برای انجام آزمایش انتخاب می‌شود، ابتدا باید بررسی‌های لازم به منظور شناسایی لایه‌های خاک، عمق لایه محدودکننده و یا تراز سطح آب زیرزمینی صورت پذیرد تا براساس آن بتوان برنامه اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک خاک را تنظیم کرد. بدین منظور، اغلب، چاهکی تا عمق مناسب (به طور معمول ۵-۶ متر) حفر و لایه‌های خاک در نیمرخ آن و همچنین وضعیت آب زیرزمینی مشخص می‌گردد. سپس با استفاده از این اطلاعات، عمق مورد نظر برای انجام آزمایش هدایت هیدرولیک تعیین می‌شود. در بعضی نقاط، وضعیت آب زیرزمینی بگونه‌ای است که در آن نقاط، می‌توان از هر دو روش تعیین هدایت هیدرولیک (بالا و زیر سطح ایستابی) استفاده نمود. بدین معنی که در لایه‌های خاک زیرسطح آب زیرزمینی، هدایت هیدرولیک را با روش اشباع و در بالای آن به روش غیر اشباع اندازه‌گیری کرد. پیشنهاد می‌شود که در اینگونه نقاط، اندازه‌گیری با دو روش متفاوت انجام و نتیجه مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد.

در برنامه‌ریزی برای انجام آزمایش پورشه در یک نقطه مشخص، رعایت نکات زیر پیشنهاد می‌شود:

- اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک در زیر لایه محدودکننده ضرورتی ندارد و اگر لایه محدودکننده به وضوح در نیمرخ خاک شناسایی شود، اندازه‌گیری‌ها باید برای لایه‌های خاکی که در بالای لایه گفته شده قرار دارد اجرا گردد.
- با توجه به اینکه در نتیجه معادلات این روش، نفوذ آب از کف چاهک نیز منظور شده است، بهتر است عمق چاهک آزمایش بگونه‌ای انتخاب شود که کف چاهک با لایه محدودکننده و یا سطح آب زیرزمینی حداقل ۰/۵ متر فاصله داشته باشد. در فاصله‌های نزدیک‌تر، ممکن است بالا آمدن آب زیرزمینی در اثر نفوذ آب، در نتیجه آزمایش اثر بگذارد.
- برنامه آزمایش طوری تنظیم شود که اندازه‌گیری تا حد امکان در یک لایه مشخص صورت گیرد. انجام آزمایش در خاکی که از چندین لایه تشکیل شده باشد، به ویژه اگر لایه‌ها از نظر آب‌گذری با یکدیگر اختلاف قابل ملاحظه‌ای داشته باشند نتیجه‌گیری را با مشکل روبرو می‌کند. در شرایط متعارف، اگر وضعیت لایه‌های خاک محدودیتی ایجاد نکند، اندازه‌گیری در عمق‌های بین حدود ۱ تا ۲/۵ متری انجام می‌پذیرد.
- برنامه آزمایش بگونه‌ای تنظیم شود که عمق ستون آب در چاهک، از حدود ۰/۶ متر کمتر نباشد.

۳-۲ حفر و تجهیز چاهک آزمایش

حفر چاهک برای آزمایش چاهک معکوس، در خاک غیر اشباع انجام می‌گیرد و بنابراین احتمال روبرو شدن با اشکالاتی مشابه با آنچه که در حفاری در زیر سطح آب وجود دارد بسیار کمتر است. با این حال، برای حفر چاهک و آماده کردن آن برای آزمایش رعایت نکات زیر پیشنهاد می‌شود:

- چاهک باید بگونه‌ای حفر شود که تا حد امکان حداقل به هم خوردگی در جدار آن به وجود آید. این امر در خاک‌هایی که به هر دلیل، به ویژه به علت چسبندگی کم بین ذرات، ناپایدار بوده و احتمال ریزش جداره چاهک در آنها وجود دارد، از اهمیت بیشتری برخوردار است.

- باید دقت شود که چاهک به صورت قائم حفر شود. در چاهک‌هایی که محور آن انحراف دارد، ممکن است به علت تماس و چسبیدن شناور به بدنه چاهک اندازه‌گیری با اشکال روبرو شود.

- هنگام حفر چاهک، لایه‌های خاک به ویژه در عمق‌های مورد نظر برای آزمایش، دوباره واریسی شود تا از انطباق ویژگی‌های خاک با آنچه که از بررسی‌های تشخیص لایه‌بندی به دست آمده و مبنای برنامه‌ریزی قرار گرفته اطمینان به دست آید. در دشت‌های آبرفتی و به ویژه در دشت‌های سیلابی، احتمال تغییر لایه‌های خاک، حتی در فاصله‌های بسیار کم، وجود دارد.

- پیشنهاد می‌شود در خاک‌های رسی و سخت، حفاری چاهک در دو مرحله صورت گیرد. در مرحله اول چاهک را با مته‌ای باریک (به قطر حدود ۴ سانتی‌متر) تا عمق مورد نظر حفر نمود و سپس آن را با مته‌ای که برای حفر چاهک آزمایش به کار برده می‌شود فراخ کرد. در این صورت، فشردگی جدار چاهک بسیار کمتر شده و نتیجه مطمئن‌تری از آزمایش به دست خواهد آمد. رعایت این نکته بدون اینکه کار اضافی قابل ملاحظه‌ای را به گروه آزمایش کننده تحمیل کند، دقت آزمایش را افزایش می‌دهد. براساس تجربه‌های موجود، سادگی انجام آزمایش در چاهک‌هایی که قطر ۷ تا ۱۰ سانتی‌متر دارند بیشتر است.

۴-۲ خراشیدن دیواره چاهک

در هنگام حفاری چاهک، به‌طور معمول در سطح جدار آن، قشری از خاک به صورت فشرده شده باقی می‌ماند که به‌طور کلی باعث بسته شدن منفذهای خاک می‌گردد. برای حل این مشکل، پیشنهاد می‌شود، قبل از این که آخرین مته حفاری به کار برده شود (حدود ۱۰ سانتی‌متر مانده به کف چاهک) با استفاده از خراش‌دهنده، قشر فشرده شده را در هم شکسته و منفذهای خاک را بازگشایی کرد. بدین منظور، خراش‌دهنده با فشار ملایم و به آهستگی روی دیواره چاهک کشیده می‌شود و سپس آخرین قسمت حفاری چاهک تکمیل می‌گردد تا ضمن اینکه کف چاهک به عمق مورد نظر برسد، تراشه‌های خاک از بدنه چاهک نیز بیرون آورده شود.

۵-۲ نصب لوله جدار

ضرورت نصب لوله جدار، به ویژگی‌های خاک و شرایط حفر چاهک بستگی دارد. اگر از پایداری خاک، ضمن انجام آزمایش اطمینان به دست آید، الزامی به نصب لوله جدار نخواهد بود ولی به‌طور کلی، پیشنهاد می‌شود در هر شرایطی، پس از پایان عملیات حفاری و قبل از آب‌اندازی چاهک، لوله جدار مشبک در آن کارگذاری شود. انجام این کار، بدون اینکه زحمت یا هزینه قابل توجهی را تحمیل نماید، ضامن سلامت کار و درستی آزمایش و در نهایت صرفه‌جویی در وقت خواهد بود.

۶-۲ آب‌اندازی و انجام آزمایش

برای اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع خاک با روش چاهک معکوس، ابتدا باید خاک بدنه چاهک در عمق مورد نظر برای آزمایش به‌طور کامل از آب اشباع شود و سپس اندازه‌گیری انجام گیرد. بدین منظور، ضروری است که قبل از اندازه‌گیری، به مدت کافی آب در درون چاهک وجود داشته باشد تا خاک بدنه و کف چاهک سیراب شود.

۱-۶-۲ اشباع کردن خاک جدار و کف چاهک

فرمول‌های مورد استفاده در محاسبه مقدار هدایت هیدرولیک، برای شرایطی کاربرد دارد که خاک جدار و کف چاهک اشباع باشد ($P = O$). بدین ترتیب در شرایط عملی نیز، باید قبل از آغاز اندازه‌گیری، چاهک را چند مرتبه متوالی تا عمق مورد نظر آب‌اندازی نمود و فرصت داد تا آب در چاهک نفوذ نماید. مقدار آبی که باید برای اشباع کردن خاک بدنه چاهک در آن نفوذ داده شود، به بافت و آب‌گذری خاک و رطوبت اولیه آن بستگی دارد. به‌طور معمول، در خاک‌های سبک، حجم آب مورد نیاز برای اشباع کردن بدنه چاهک بیشتر از خاک‌های سنگین است. به همین ترتیب، اگر رطوبت اولیه خاک قابل ملاحظه باشد، به حجم کمتری آب نیاز خواهد داشت.

روند پایین رفتن آب در چاهک، که برای انجام آزمایش اندازه‌گیری می‌شود، می‌تواند برای تشخیص اشباع بودن خاک مورد

استفاده قرار گیرد. هرگاه نمایش تغییرات $h + \frac{1}{2}r$ (برحسب سانتی‌متر) و t (برحسب ثانیه) روی کاغذ نیمه‌لگاریتمی، امتداد یک خط راست را به دست دهد، می‌توان خاک را اشباع شده دانست ولی اگر نمایش این تغییرات منحنی باشد، خاک اشباع نشده است و باید باز هم به آب‌اندازی چاهک ادامه داد. چنانچه در فاصله زمانی مشخص (به عنوان مثال ۱۰ دقیقه)، مقدار آب نفوذ یافته، به حد نسبتاً ثابتی نیز برسد، می‌توان خاک را اشباع شده تلقی کرد.

باید توجه شود که آب‌اندازی چاهک برای اشباع کردن خاک بدنه آن کار وقت‌گیری است و زمانی طولانی لازم است تا آب

کافی در خاک نفوذ کند؛ به همین دلیل می‌توان پیشنهاد کرد که باید مقدماتی تدارک شود تا بدون اینکه وقت پرسنل صحرائی یا کارگر برای نظارت و پیگیری عملیات آب‌اندازی صرف شود، آب به صورت خودکار در چاهک نفوذ نماید. برای این منظور، کافی است مخزن‌هایی با گنجایش حدود ۲۰۰ لیتر تهیه و ترتیبی داده شود که آب به شکل کنترل شده از مخزن به چاهک وارد شود. برای کنترل ورود آب به چاهک، می‌توان از شیرهای مجهز به شناور (مشابه با شناور کولرهای آبی) استفاده کرد. شناور این شیرها در درون چاهک بر سطح آب (و عمق مورد نظر) تنظیم می‌شود. با پایین رفتن آب، شیر باز می‌شود و هرگاه

سطح آب به عمق مورد نظر رسید، شناور به صورت خودکار شیر را می‌بندد. در شکل (۴-۱) نمونه‌ای از تجهیزات مناسب برای این منظور نمایش داده شده است.

۲-۶-۲ اندازه‌گیری برای آزمایش

پس از مطمئن شدن از اشباع شدن خاک مجاور چاهک، اندازه‌گیری انجام می‌گیرد. مراحل مختلف کار به شرح زیر است:

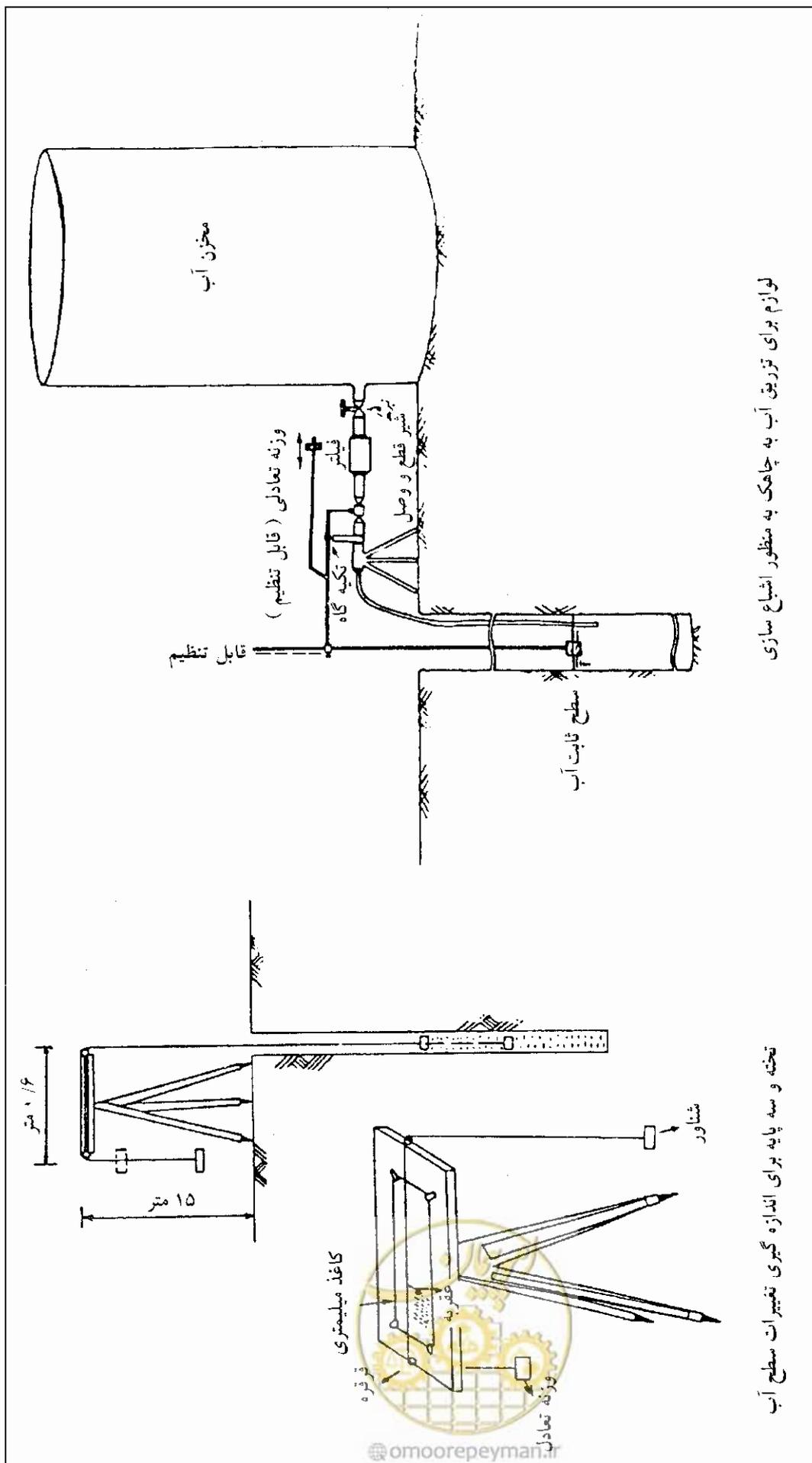
- **استقرار تخته و سه‌پایه روی چاهک:** تخته و سه‌پایه بگونه‌ای متناسب با قد تکنسین مربوطه روی چاهک قرار داده می‌شود تا تخته در ارتفاعی قرار گیرد که وی بتواند به آسانی اندازه‌گیری‌ها را پیگیری کند. در ضمن تخته و سه‌پایه باید به شکلی روی چاهک تنظیم شود که شناور دستگاه در محور چاهک قرار گیرد. به دنبال آن، کاغذ میلی‌متری روی تخته، نصب و عقربه علامت‌گذاری طوری تنظیم می‌شود که وقتی که چاهک پر آب است (در ابتدای شروع آزمایش)، عقربک در یک انتهای کاغذ قرار بگیرد و به تدریج که شناور روی سطح آب پایین می‌رود، عقربک نیز به سمت انتهای دیگر کاغذ حرکت کند. این تنظیمات را می‌توان در هنگام آخرین آب‌اندازی چاهک (در مرحله اشباع سازی) به عمل آورد به طوری که هنگام آزمایش نهایی، همه چیز برای کار آماده باشد.

- **آب‌اندازی چاهک و اندازه‌گیری تغییرات سطح آب:** پس از آماده شدن وسایل اندازه‌گیری، چاهک تا عمق مورد نظر آب‌اندازی شده و شناور دستگاه روی آن قرار داده می‌شود. به دنبال آن، اولین علامت با درج زمان مربوط به آن روی کاغذ ثبت می‌شود و در فاصله‌های زمانی بعدی، دیگر مشاهدات از تغییرات سطح آب و زمان‌های مربوطه نیز روی کاغذ منعکس می‌گردد. بدین ترتیب، مجموعه‌ای از اطلاعات از تغییرات h و t به دست می‌آید که برای محاسبه مقدار هدایت هیدرولیک به کار برده خواهد شد. فاصله‌های زمانی مناسب برای اندازه‌گیری‌ها، بر حسب سرعت پایین رفتن سطح آب تغییر می‌کند. پیشنهاد می‌شود قرائت‌های متوالی از تغییرات سطح بگونه‌ای انجام گیرد که حداقل به ازای هر ۲ سانتی‌متر پایین رفتن سطح آب، یک مشاهده ثبت شود. حداقل مشاهدات برای بررسی روند تغییرات افت سطح آب با زمان ۴ نوبت پیشنهاد می‌شود. همچنین قابل پیشنهاد است که اندازه‌گیری‌ها در سه تکرار جداگانه انجام و نتیجه آنها به طور جداگانه ثبت گردد.

پیشنهاد می‌شود که اطلاعات به دست آمده به سرعت پس از پایان اندازه‌گیری‌ها، به صورت جدول (فرم شماره ۴-۱) تنظیم شده و نمودار تغییرات h و t آن رسم شود تا در صورتی که اشکال پیش‌بینی نشده‌ای در کار رخ داده باشد، بتوان آن را برطرف نمود و در صورت ضرورت آزمایش را تکرار کرد.

omoorepeyman.ir

لوازم برای تزریق آب به چاهک به منظور اشباع سازی

تخته و سه پایه برای اندازه گیری تغییرات سطح آب

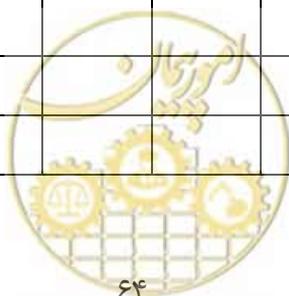
شکل ۱-۴ - لوازم و ابزار آزمایش چاهک معکوس

فرم شماره ۴-۱- ثبت اطلاعات صحرائی اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع خاک (روش چاهک معکوس)

نام پروژه : نوع استفاده از زمین : عمق سطح ایستابی : سانتی‌متر
 محل آزمایش : نوع و مرحله رشد گیاه : شعاع چاهک (r) : سانتی‌متر
 نام آزمایش کننده : تاریخ آزمایش : عمق چاهک : سانتی‌متر

تکرار اول						تکرار دوم						تکرار سوم					
ردیف	t ثانیه	D' cm	H cm	h cm	h+r/۲ cm	ردیف	t ثانیه	D' cm	H cm	h cm	h+r/۲ cm	ردیف	t ثانیه	D' cm	H cm	h cm	h+r/۲ cm

* مشاهدات چشمی در هنگام آزمایش :

۳- فرمول مورد استفاده

رابطه‌ای که برای محاسبه هدایت هیدرولیک اشباع خاک به روش چاهک معکوس به کار می‌رود، به صورت زیر است:

$$K = \frac{1/15r \left[\log \left(h_0 + \frac{r}{2} \right) - \log \left(h + \frac{r}{2} \right) \right]}{t - t_0} \quad (1-4)$$

در رابطه بالا:

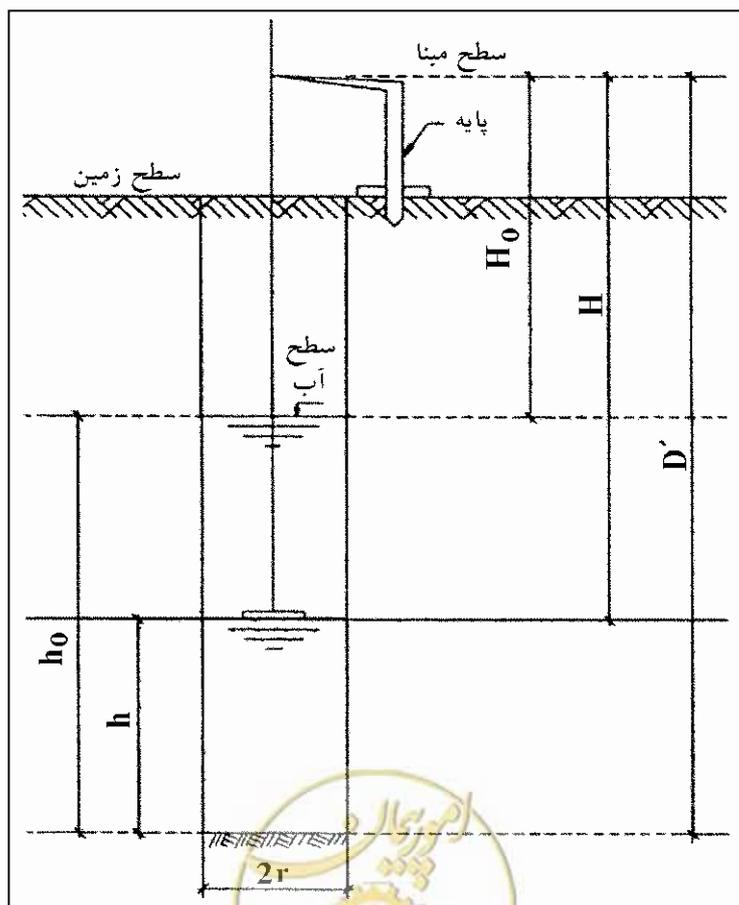
K = هدایت هیدرولیک (سانتی متر بر ثانیه)،

r = شعاع چاهک (سانتی متر)،

t = زمان از شروع اندازه‌گیری افت سطح آب (ثانیه)،

h_0 = ارتفاع ستون آب در چاهک در زمان t_0 یا شروع اندازه‌گیری (سانتی متر)، و

h = ارتفاع ستون آب در چاهک در زمان t (سانتی متر).

شکل ۴-۲- پارامترهای مورد استفاده در روش چاهک معکوس

در عمل، مقدار h از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$h = D' - H \quad (2-4)$$

که در آن :

$D' =$ عمق چاهک از سطح زمین (یا نسبت به سطح مبنا)، و

$H =$ عمق آب در لحظه t از سطح زمین (یا سطح مبنا).

وقتی مقادیر H و t در چند نوبت متوالی اندازه‌گیری شود، با استفاده از آنها می‌توان مقدار K را محاسبه نمود. بدین منظور،

روی کاغذ نیمه‌لگاریتمی، نقاط نظیر مقادیر $(h + \frac{1}{2}r)$ روی محور قائم لگاریتمی و مقادیر t روی محور افقی غیرلگاریتمی پیاده

می‌شود. در شرایطی که خاک، اشباع شده باشد، این نقاط، امتداد یک خط راست را نشان خواهد داد که شیب آن $(tg\alpha)$ از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$tg\alpha = \frac{\log(h_0 + \frac{1}{2}r) - \log(h + \frac{1}{2}r)}{t - t_0} \quad (3-4)$$

با مقایسه روابط (۱-۴) و (۳-۴)، می‌توان مقدار K را از رابطه زیر نیز به دست آورد که K در رابطه (۴-۴) بر حسب متر بر

ثانیه و در رابطه (۵-۴) بر حسب متر بر روز است.

$$K = 0.0115 \cdot r \cdot tg\alpha \quad (4-4)$$

$$K = 993 / 6 \cdot r \cdot tg\alpha \quad (5-4)$$

۴- مثال

در یک آزمایش، نتیجه‌های به دست آمده از اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع خاک با بافت SiCL به شرح موارد مندرج در

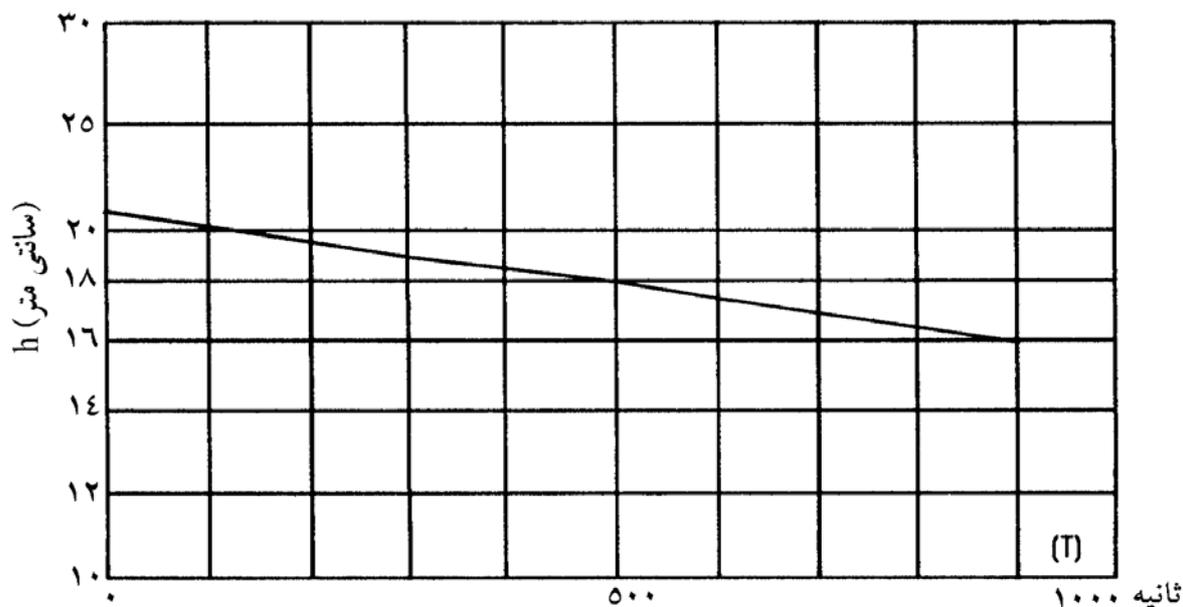
فرم شماره ۴-۱ ارائه شده است. با استفاده از نمودار، در دو فاصله زمانی ۳۶۰ و ۷۲۰ ثانیه، مقادیر نظیر $h + \frac{r}{2}$ به ترتیب برابر

۷۵/۳ و ۶۹/۴ سانتی‌متر به دست می‌آید که با جایگزینی این مقادیر در معادله (۱-۴)، مقدار هدایت هیدرولیک برابر ۰/۴۴ متر بر

روز به دست می‌آید. در همین نمودار، می‌توان ابتدا مقدار $tg\alpha$ را محاسبه نمود ($tg\alpha = ۰/۰۰۰۱۰$) و سپس با استفاده از معادله

(۴-۴) یا (۵-۴) مقدار هدایت هیدرولیک برابر ۰/۴۴ متر بر روز را به دست آورد.

شکل ۴-۳- نمونه نمودار نمایش تغییرات h نسبت به t اندازه گیری شده در روش چاهک معکوس

۵- موارد خطا و تقریب در آزمایش چاهک معکوس

روش چاهک معکوس برای اندازه گیری هدایت هیدرولیک در خاکی که به طور کلی غیر اشباع است، می تواند بالقوه در بردارنده خطاهایی باشد که بخشی از آنها ناشی از طبیعت روش، و بخشی دیگر خطاهای اندازه گیری است.

۱-۵- تقریب های ذاتی

موارد مختلف خطا و تقریب که به طور ذاتی در این روش وجود دارد، به قرار زیر است:

- **متغیر بودن سطح آب در هنگام آزمایش:** متغیر بودن سطح آب چاهک بالقوه، می تواند در روند انجام و نیز نتیجه گیری از آزمایش در خاک های مطبق، اشکالات و خطاهایی را به وجود آورد. در یک خاک مطبق که هدایت هیدرولیک لایه های آن تفاوت قابل ملاحظه دارد، پایین رفتن سطح آب از هر لایه، باعث می شود که سهم آن لایه در جذب آب، حذف شده و در نتیجه روند تغییر سطح آب چاهک دگرگون گردد. در این شرایط، ممکن است در امتداد منحنی تغییرات h و t شکستگی ایجاد شود که نتیجه گیری را مشکل و نامطمئن می سازد. برای کاهش اثرات ناشی از این پدیده، پیشنهاد می شود اندازه گیری در شرایطی صورت گیرد که ستون خاک مورد آزمایش یکنواخت و غیر مطبق باشد.

- **فرض یکسان بودن K در جهت های عمودی و افقی:** در بحث نظری، برای استخراج معادلات نفوذ در این روش، فرض شده که مقادیر K در دو جهت افقی (از بدنه چاهک) و عمودی (از کف چاهک) یکسان باشد (خاک هم روند باشد)، در حالی که به طور معمول، مقدار K در جهت افقی چند برابر بیشتر از مقدار K در جهت عمودی است.

بدین ترتیب در طول آزمایش، هرچه زمان بیشتر بگذرد و سطح آب در چاهک پایین تر رود، به طور فزاینده‌ای از سهم نفوذ افقی (از بدنه چاهک) در مقایسه با نفوذ عمودی (از کف چاهک) کاسته می‌شود. با توجه به اینکه هر چه ارتفاع ستون آب درون چاهک بیشتر باشد آثار این پدیده کمتر است، بنابراین پیشنهاد می‌شود برنامه آزمایش بگونه‌ای تنظیم و اجرا گردد که قبل از اینکه سطح آب به مقدار قابل ملاحظه‌ای پایین افتاده باشد، اندازه‌گیری‌ها به پایان برسد.

- **نفوذ هوا در توده خاک** : در زمان اشباع کردن خاک بدنه چاهک، اگر چاهک به صورت متناوب آب‌اندازی شده و پر و خالی گردد، علاوه بر آب، هوا نیز در خاک نفوذ می‌کند و بخشی از خلل و فرج خاک را اشغال می‌کند. این پدیده، در کیفیت اشباع محیط خاک اثر گذاشته و در جریان آب اختلال به وجود می‌آورد، به طوری که در نهایت به کاهش مقادیر اندازه‌گیری شده برای هدایت هیدرولیک منجر می‌گردد. پیشنهاد می‌شود برای اشباع کردن چاهک به ویژه در خاک‌های با هدایت هیدرولیک زیاد، از روش تغذیه پیوسته استفاده شود.
- **تغییرات دمای آب** : تغییرات دمای آب از طریق تأثیر روی لزوجت آب، باعث تغییر در شدت جریان آب در خاک می‌گردد. هدایت هیدرولیک اندازه‌گیری شده خاک را می‌توان برای دمای مورد نظر تصحیح کرد.
- **وضعیت لایه محدودکننده و آب زیرزمینی** : وقتی فاصله لایه محدودکننده نسبت به کف چاهک کم باشد، می‌تواند در روند جریان آب در خاک اثر بگذارد. این پدیده در آزمایش پورشه مورد توجه قرار نگرفته است.
- **کیفیت آب مورد استفاده** : آب مورد استفاده باید کیفیتی مشابه کیفیت آب درون خاک داشته باشد. استفاده از آب با کیفیت بهتر یا حتی استفاده از آب آبیاری می‌تواند موجب تخریب ساختمان خاک شده و هدایت هیدرولیک آن را به شدت تحت تأثیر قرار دهد.

۲-۵ خطاهای اندازه‌گیری

در آزمایش چاهک معکوس، منابع بالقوه خطا، در اندازه‌گیری یک یا چند مقدار از مقادیر h ، t و r است. چون مقادیر h به صورت

$$\log \frac{h_0 + \frac{r}{2}}{h_t + \frac{r}{2}}$$

در محاسبه K وارد می‌شود. خطاهای متداول اندازه‌گیری h ، نمی‌تواند اثر زیاد و چشمگیری بر محاسبه K

بگذارد. علاوه بر این، در اندازه‌گیری‌های متوالی، انتظار نمی‌رود اندازه‌گیری مقادیر h خطای بیش از ۱ تا ۳ میلی‌متر را به همراه داشته باشد.

اشتباه در اندازه‌گیری t ، متناسب ولی به صورت معکوس در محاسبه K اثر می‌گذارد، به عبارت دیگر ۵ درصد خطا در محاسبه t باعث می‌شود تا به همین مقدار خطا در محاسبه K به وجود آید.

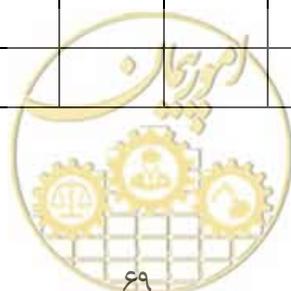
اثر اشتباه در اندازه‌گیری r همانند خطا در اندازه‌گیری h است.

فرم شماره ۴-۱- ثبت اطلاعات صحرائی اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع خاک (روش چاهک معکوس)

نام پروژه : بهبهان
 محل آزمایش : D۲
 نام آزمایش کننده : مرتضوی
 نوع استفاده از زمین : آیش پس از گندم
 نوع و مرحله رشد گیاه : —
 تاریخ آزمایش : ۷۳/۳/۱۲
 عمق سطح ایستایی : ۳۱۰ سانتی‌متر
 شعاع چاهک (r) : ۴/۴ سانتی‌متر
 عمق چاهک : ۱۷۰ سانتی‌متر

تکرار اول						تکرار دوم						تکرار سوم					
ردیف	t ثانیه	D' cm	H cm	h cm	h+r/۲ cm	ردیف	t ثانیه	D' cm	H cm	h cm	h+r/۲ cm	ردیف	t ثانیه	D' cm	H cm	h cm	h+r/۲ cm
۱	۰			۸۰	۸۲/۲	۱	۰			۸۰	۸۲/۲						
۲	۶۰			۷۸/۹	۸۱/۱	۲	۶۰			۷۸/۷	۸۰/۹						
۳	۱۲۰			۷۷/۸	۸۰/۰	۳	۱۲۰			۷۷/۴	۷۹/۶						
۴	۲۴۰			۷۵/۶	۷۷/۸	۴	۲۴۰			۷۵/۳	۷۷/۵						
۵	۳۶۰			۷۳/۴	۷۵/۶	۵	۳۶۰			۷۳/۱	۷۵/۳						
۶	۴۸۰			۷۱/۴	۷۳/۶	۶	۴۸۰			۷۰/۹	۷۳/۱						
۷	۶۰۰			۶۹/۴	۷۱/۶	۷	۶۰۰			۶۹/۱	۷۱/۳						
۸	۷۲۰			۶۷/۵	۶۹/۷	۸	۷۲۰			۶۷/۲	۶۹/۴						
۹																	
۱۰																	

فصل پنجم - روش تزریق به چاهک سطحی

۱- کلیات

هدف از انجام آزمایش هدایت هیدرولیک با روش تزریق به چاهک سطحی، به دست آوردن هدایت هیدرولیک اشباع خاک در بالای سطح ایستابی در محل است. در برخی از مناطق، ممکن است در حال حاضر به طور فصلی و یا حتی در طول سال مشکلاتی از نظر زهکشی وجود نداشته باشد، اما پس از گذشت مدتی، این مشکلات بروز نماید. به عبارت دیگر ممکن است ابتدا سطح ایستابی یا لایه محدود کننده آن در عمق قابل ملاحظه‌ای از سطح زمین واقع شده و قبل از اجرای عملیات آبیاری هیچ‌گونه عامل محدود کننده‌ای برای رشد گیاه به شمار نرود. بنابراین پس از آبیاری و به خصوص چنانچه آب اضافی به زمین داده شود (در اثر پایین بودن راندمان آبیاری و یا آبشویی نمک)، سطح ایستابی به تدریج بالا آمده و پس از مدتی به منطقه ریشه می‌رسد. باید دانست که رسیدن سطح ایستابی به منطقه ریشه، ممکن است به چند سال وقت احتیاج داشته باشد. در بیشتر موارد، به علت لزوم زمان طولانی برای مطالعات، تأمین اعتبار و شناخت پتانسیل‌های زهکشی در زمان بروز مشکل زه‌آب، به صلاح است که از ابتدا پارامترهای تعیین فاصله‌های زهکشی از جمله هدایت هیدرولیک اشباع خاک مشخص شود.

۲- روش کار

انتخاب موقعیت و تراکم نقاط، پیاده کردن نقاط روی زمین، لایه‌بندی خاک و تنظیم برنامه آزمایش و مسائل مربوط به کیفیت و دمای آب درست براساس مطالبی است که در فصل اول به آنها اشاره شده است.

۱-۲ اندازه‌گیری برای آزمایش

پس از حفر و آماده‌سازی چاهک، مخزن مدرج و همچنین مخزن‌های اضافی از منبع مناسبی که در فصل اول به آن اشاره شد پر می‌شود. لازم است که آب مورد نیاز برای آزمایش تا حد امکان صاف باشد زیرا آب گل‌آلود و لای‌دار باعث گرفتگی دیواره چاهک گردیده و نتیجه‌های آزمایش را به شدت تحت تأثیر قرار می‌دهد. برای رفع این مشکل، در مسیر ورود آب به چاهک از فیلتر استفاده می‌شود. در خاک‌های سدیمی، باید آب مورد استفاده دارای ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ قسمت در میلیون املاح و ترجیحاً کلسیم باشد. در صورتی که آب آبیاری، بدون مقدار املاح گفته شده باشد، لازم است با استفاده از گچ محلول، میزان املاح خاک را به رقم بالا رساند. در ضمن بهتر است که آب مورد استفاده، از خاک مورد آزمایش گرم‌تر باشد. علاوه بر این، در مناطقی که خطر یخبندان وجود دارد، پیشنهاد می‌شود، آزمایش در زمان مناسب دیگری انجام گیرد.

پس از نصب دستگاه و اطمینان از این که شیر و شناور به‌خوبی کار می‌کنند و همچنین اطمینان از تمیز بودن فیلتر، شیر فلکه مخزن مدرج را باز نموده و آب توسط شلنگ رابط از طریق شیر خودکار وارد چاهک شده و بسته به وضعیت خاک مجاور چاهک، سطح آب پس از مدتی توسط شناور در عمق مورد نظر تثبیت می‌گردد. بهتر است مخزن مدرج به‌طور مستقیم به مخزن آب اضافی متصل و سطح آب تثبیت شده‌ای در مخزن مدرج ایجاد گردد. در هر حال، باید این اطمینان به‌دست آید که

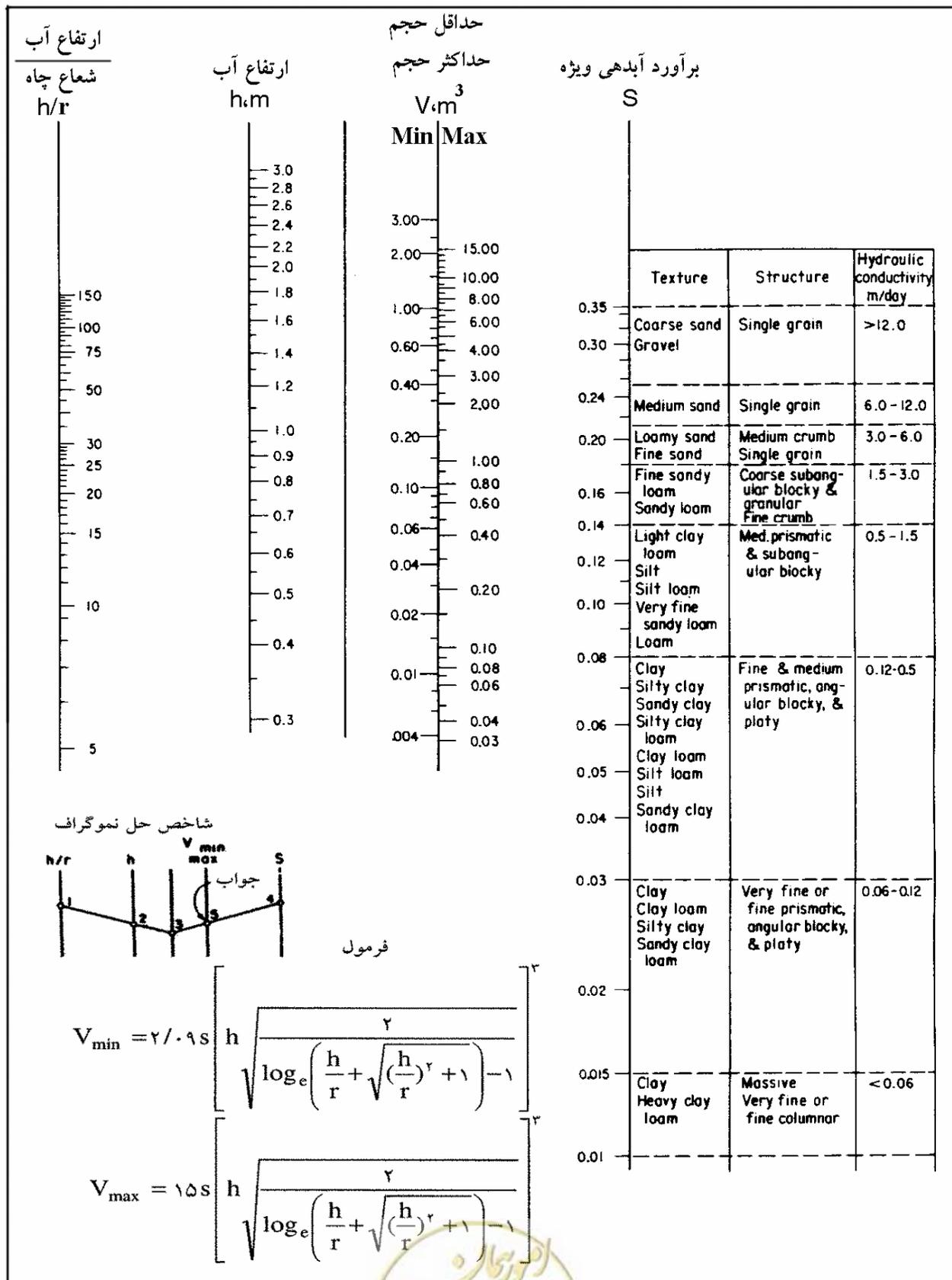
همیشه جریان آب به داخل چاهک برقرار باشد. یکی از راه حل‌ها تا آغاز اندازه‌گیری، استفاده از مخزن آب با حجم کافی است که به‌طور مستقیم به شلنگ رابط وصل می‌گردد. هر موقع که حدود $\frac{2}{3}$ آب مخزن مدرج مصرف گردید، دوباره باید از آب پر شود. وقتی این اطمینان به‌دست آمد که همه چیز به‌خوبی کار می‌کند و به علاوه خاک مجاور چاهک نیز به مرحله اشباع نزدیک شده، بده خروجی از مخزن مدرج، درجه حرارت آب و سطح آب داخل چاهک را اندازه‌گیری نموده و هدایت هیدرولیک را به دفعات محاسبه نموده تا حداقل در سه تکرار متوالی، مقدار ثابتی برای هدایت هیدرولیک به‌دست آید. این کار، ممکن است بین ۲ تا ۶ روز به درازا بکشد (صرف وقت زیاد جهت شروع و تمام کردن آزمایش توسط این روش از محدودیت‌های مهم این آزمایش است). زمان ثبت قرائت‌ها، برحسب وضعیت بافت و ساختمان خاک جداره چاهک تعیین می‌شود و حدود تغییرات آن از ۱۵ دقیقه تا ۲ ساعت است. اگر چه استفاده از ثبت‌کننده‌های خودکار الزامی نیست، ولی استفاده از این ابزار این مزیت را دارد که ثبت کاملی از حجم آب مصرف شده نسبت به زمان به‌دست می‌آید و روند تغییرات را مشخص می‌کند. علاوه بر این، امکان مراجعه بعدی برای کنترل داده‌ها را فراهم می‌آورد.

۲-۲ حجم آب مورد نیاز

اندازه‌گیری‌ها باید حتماً در شرایطی صورت گیرد که خاک مجاور چاهک به‌طور کامل اشباع شده باشد. برای اشباع کردن خاک مجاور چاهک و انجام آزمایش، بهتر است حجم آب مورد نیاز از ابتدا تخمین زده شود. میزان آب مورد نیاز به ارتفاع آب داخل چاهک و نیز بافت و ساختمان خاک بستگی دارد. اطلاعات مربوط به بافت و ساختمان خاک، پیش از این در فرم مطالعات لایه‌بندی [۱۱] درج شده است. با استفاده از نمودار (۵-۱) می‌توان مقدار آب مورد نیاز برای آزمایش توسط این روش را تخمین زد. این نمودار، به‌خصوص در اندازه‌گیری در خاک‌های شنی مفید است زیرا آب در داخل چاهک در زمان بسیار کوتاهی تخلیه خواهد شد.

برای استفاده از این نمودار، باید آبدهی ویژه یا تخلخل مؤثر را از روی میزان هدایت هیدرولیک مورد انتظار، بافت و ساختمان خاک تخمین زد و با دانستن ارتفاع آب و شعاع چاهک، میزان کمترین و بیشترین مقدار آب مورد نیاز را برآورد کرد. به‌طور مثال، برای خاکی با هدایت هیدرولیک تخمینی متوسط (۰/۵ تا ۱/۵ متر بر روز) و آبدهی ویژه ۱۰ درصد، در صورتی که ارتفاع آب داخل چاهک (h) ۱/۵ متر و شعاع چاهک ۱۰ سانتی‌متر منظور شود، کمترین و بیشترین مقدار آب مورد نیاز به ترتیب ۰/۶ - ۰/۵ و ۴ - ۳/۵ مترمکعب برآورد می‌گردد. در همین شرایط، اگر ارتفاع آب داخل چاهک به ۲ متر افزایش یابد، کمترین و بیشترین مقدار آب مورد نیاز به ترتیب ۱/۵ - ۱ و ۸ متر مکعب برآورد می‌شود.

نمودار ۵-۱- تخمین میزان کمترین و بیشترین مقدار آب مورد نیاز برای آزمایش تزریق به چاهک

۳- فرمول‌های مورد استفاده

در این روش، بسته به موقعیت سطح ایستابی یا لایه محدود کننده، از دو رابطه به شرح زیر استفاده می‌شود:

$$K = \frac{1440Q}{2\pi h^2} \left[\ln \left(\frac{h}{r} + \sqrt{\left(\frac{h}{r}\right)^2 + 1} \right) - 1 \right] \quad T_u \geq 3h \quad \text{حالت I} \quad (1-5)$$

$$K = 1440Q \left[\frac{3 \ln \frac{h}{r}}{\pi h (h + 2T_u)} \right] \quad 3h \geq T_u \geq h \quad \text{حالت II} \quad (2-5)$$

در این روابط، علائم به کار رفته مفاهیم زیر را دارند:

K = هدایت هیدرولیک (متر بر روز)،

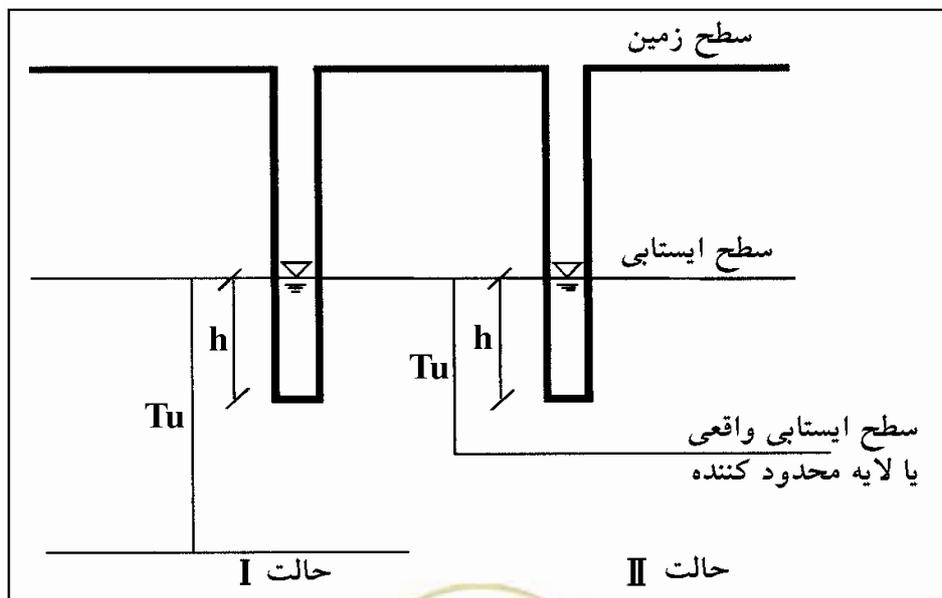
r = شعاع چاهک (متر)،

Q = بده جریان (متر مکعب بر دقیقه)،

h = عمق آب در چاهک (متر)، و

T_u = فاصله کف چاهک تا سطح ایستابی یا لایه محدود کننده (متر).

شکل (۱-۵)، پارامترهای مورد استفاده در روش تزریق به چاهک سطحی را نشان می‌دهد.

شکل ۱-۵- پارامترهای مورد استفاده در روش تزریق به چاهک سطحی

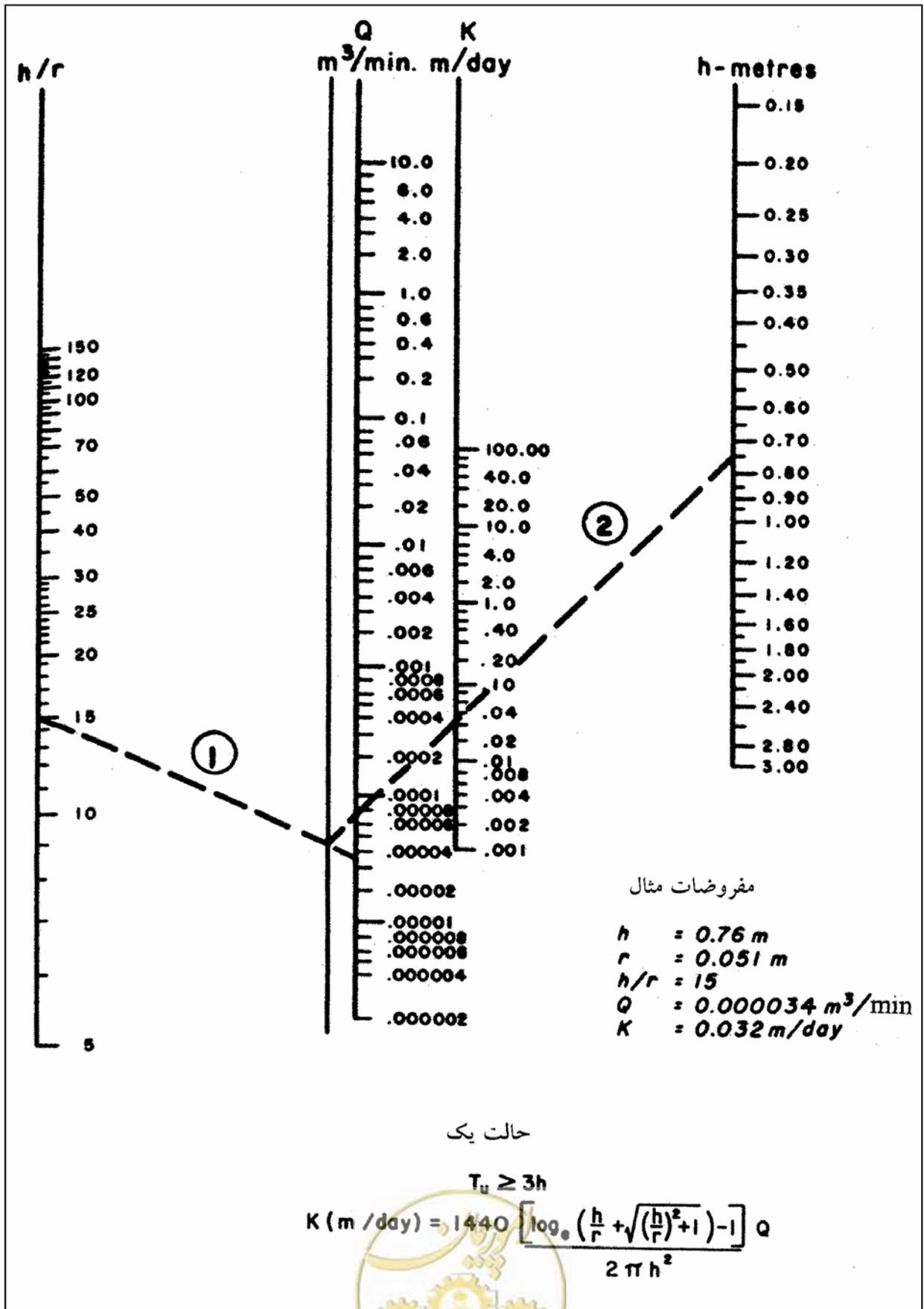

هدایت هیدرولیک اشباع خاک را در این روش می‌توان از نمودارهای (۲-۵) و (۳-۵) نیز به‌دست آورد.

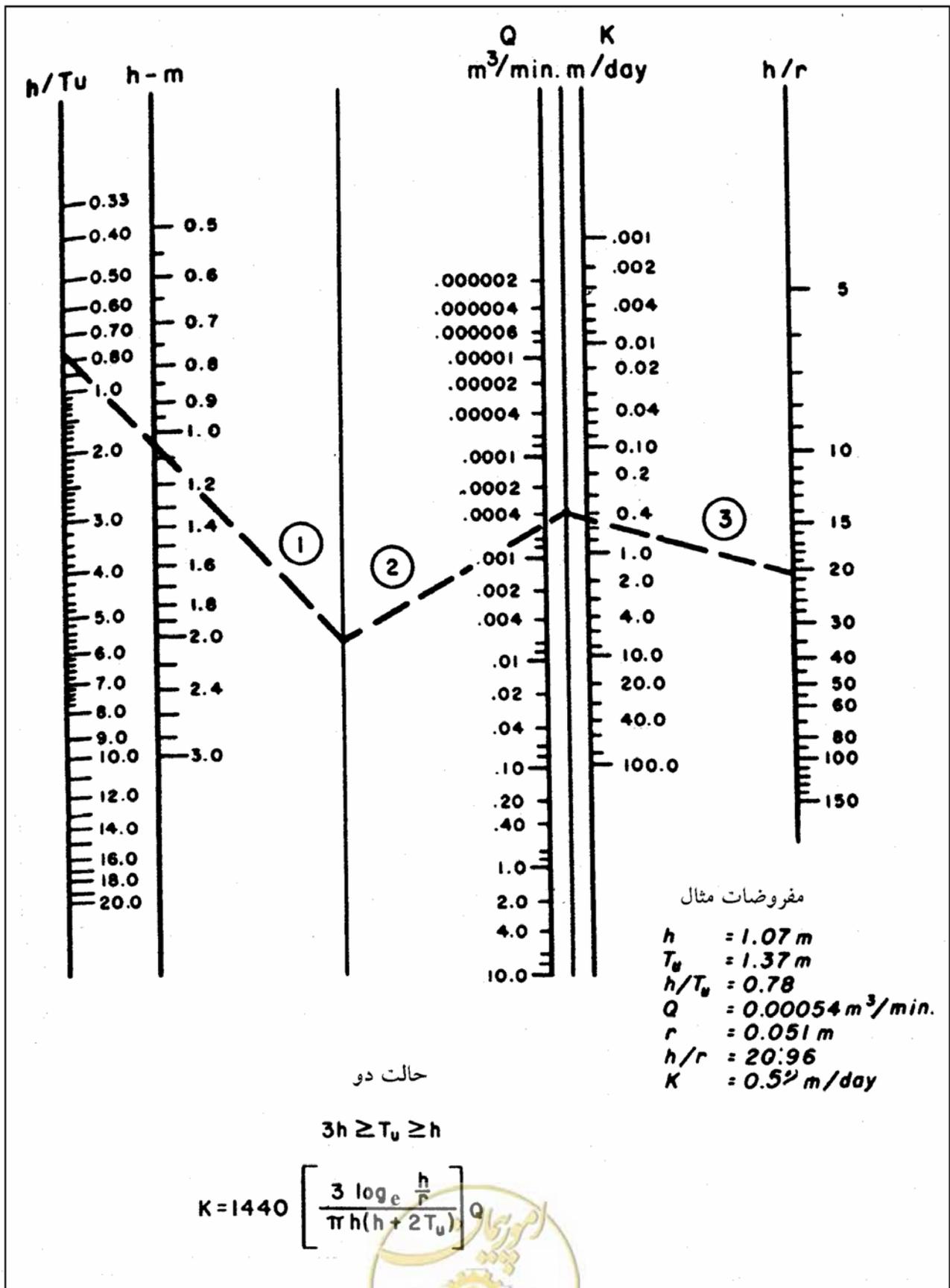
۴- ثبت اطلاعات

فرم ۱-۵ برای ثبت اطلاعات صحرائی تنظیم شده است. چنانچه مشاهده می‌گردد، در این فرم برای تعیین هدایت هیدرولیک، بسته به وضعیت لایه محدود کننده یا سطح ایستابی، دو حالت I و II مشخص شده است. این اطلاعات، از فرم‌های لایه‌بندی که از قبل تهیه شده به‌دست می‌آیند [۱۱].

نمودار ۵-۲- چگونگی محاسبه هدایت هیدرولیک اشباع خاک به روش تزریق به چاهک (حالت I)

نمودار ۵-۳- چگونگی محاسبه هدایت هیدرولیک اشباع خاک به روش تزریق به چاهک (حالت II)

فرم شماره ۵-۱ - چگونگی ثبت اطلاعات محاسبات تعیین هدایت هیدرولیک اتساع خاک به روش تزریق به چاهک

عنوان پروژه :
شماره نقطه :

زمان تاریخ	زمان شده (min)	فراقت آب مخزن	حجم آب مصرفی (m)	مصرف شده (m ³ /min)	درجه حرارت (C)	نسبت آب ساختی پواز	بده اصلاح (m ³ /min)	هدایت هیدرولیک K (m/min)	کلاس رطوبتی	بافت خاک	عمق (cm)	پارامترهای ثابت معادله تعیین هدایت هیدرولیک	
												TU =	r =
											۰	<p>حالت I سطح ایستایی با لایه محدودکننده</p> <p>حالت II سطح ایستایی با لایه محدودکننده</p> <p>حالت I $Tu \geq 3h$ حالت II $h \geq Tu \geq 3h$</p> <p>حالت I $K = 1440 \cdot [Ln(h/r + \sqrt{(h/r)^2 + 1}) - 1] Q / \pi r h^2$</p> <p>حالت II $K = 1440 \cdot [(\pi L n h / r) / \pi r h (h + \pi Tu)] Q$</p>	
											۵۰		
											۱۰۰		
											۱۵۰		
											۲۰۰		
											۲۵۰		
											۳۰۰		
											۳۵۰		
											۴۰۰		
											۴۵۰		
											۵۰۰		
											۵۵۰		
											۶۰۰		

۵- مثال

به منظور روشن شدن چگونگی محاسبات، نمونه‌ای از نتیجه‌های اندازه‌گیری‌ها در فرم ۵-۲ نشان داده شده است. به طوری که مشاهده می‌شود، برای تعیین هدایت هیدرولیک، باید در هر قرائت، حجم آب خارج شده از مخزن، از طریق ارتفاع آب خارج شده از آن در مدت معین، با در نظر گرفتن درجه حرارت مبناء که در این مثال 20°C در نظر گرفته شده است، تعدیل گشته و با توجه به عمق لایه محدودکننده یا سطح ایستابی تا کف چاهک و همچنین ارتفاع آب در چاهک، فرمول مورد استفاده در تعیین هدایت هیدرولیک اشباع خاک، مشخص گردد، و در ضمن با استفاده از رابطه مربوط، میزان هدایت هیدرولیک اشباع خاک تعیین شود. ارقامی که در سه تکرار یا بیشتر از سه تکرار متوالی، مقدار تقریباً ثابتی برای هدایت هیدرولیکی را نتیجه دهد، به عنوان هدایت هیدرولیک اشباع خاک، منظور می‌گردد. به منظور تعیین هدایت هیدرولیک، به جای استفاده از روابط ارائه شده، می‌توان از نمودارهای (۵-۲) و (۵-۳) نیز بهره جست.

فرم شماره ۵-۲ - چگونگی ثبت اطلاعات محاسبات تعیین هدایت هیدرولیک اشباع خاک به روش تزریق به چاهک

عنوان پروژه: نمونه
شماره نقطه: D۴

زمان تاریخ	زمان ساعت	زمان سپری شده (min)	فرات آب مغزین	حجم آب مصرفی (m)	مصرف شده (m ³ /min)	بده آب مصرف شده (m ³ /min)	درجه حرارت (C) آب	لزوجة آب سانتی‌پواز	بده اصلاح شده (m ³ /min)	هدایت هیدرولیک K (m/min)	هدایت هیدرولیک		
											متر TU = ۱/۳۵	متر h = ۱/۰۵	
۱۷/۱۵	۸	۱۸۰		۰/۱۷۳۳	۹/۶۳×۱۰ ^{-۳}	۱۰/۹۸×۱۰ ^{-۳}	۱۵	۱/۱۴۰۴	۱۰/۹۸×۱۰ ^{-۳}	۱/۱۶	۲	SC	۰
۱۷/۱۵	۱۱	۱۸۰		۰/۱۶۹۱	۹/۳۹×۱۰ ^{-۳}	۱۰/۷۱×۱۰ ^{-۳}	۱۵	۱/۱۴۰۴	۱۰/۷۱×۱۰ ^{-۳}	۱/۱۳	۲	CL	۵۰
۱۷/۱۵	۱۴	۲۴۰		۰/۱۶۹۹	۷/۰۸×۱۰ ^{-۳}	۸/۰۷×۱۰ ^{-۳}	۱۵	۱/۱۴۰۴	۸/۰۷×۱۰ ^{-۳}	۰/۸۶	۲	SiCL	۱۰۰
۱۷/۱۵	۱۸	۶۹۰		۰/۳۵۱۴	۵/۰۹×۱۰ ^{-۳}	۵/۸×۱۰ ^{-۳}	۱۵	۱/۱۴۰۴	۵/۸×۱۰ ^{-۳}	۰/۶۱	۲	CL	۱۵۰
۱۷/۱۶	۵/۳۰	۶۶۰		۰/۱۹۳۱	۵/۳۶×۱۰ ^{-۳}	۵/۹۶×۱۰ ^{-۳}	۱۶	۱/۱۱۱۱	۵/۹۶×۱۰ ^{-۳}	۰/۶۳	۲	SC	۲۰۰
۱۷/۱۶	۱۱/۳۰	۳۹۰		۰/۲۱۶۶	۵/۵۵×۱۰ ^{-۳}	۵/۷۲×۱۰ ^{-۳}	۱۹	۱/۰۱۹۹	۵/۷۲×۱۰ ^{-۳}	۰/۶۱	۲	SC	۲۵۰
۱۷/۱۶	۱۸	۶۹۰		۰/۳۴۲۶	۴/۹۷×۱۰ ^{-۳}	۵/۹۸×۱۰ ^{-۳}	۱۳	۱/۲۰۲۸	۵/۹۸×۱۰ ^{-۳}	۰/۶۴	۲	HC	۳۰۰
۱۷/۱۷	۵/۳۰	۳۶۰		۰/۱۸۷۷	۵/۲۲×۱۰ ^{-۳}	۵/۹۵×۱۰ ^{-۳}	۱۵	۱/۱۴۰۴	۵/۹۵×۱۰ ^{-۳}	۰/۶۳	۲	SC	۳۵۰
											۲	SiC	۴۰۰
											۲	C	۴۵۰
											۲	CL	۵۰۰
											۲	L	۵۵۰
											۲	S	۶۰۰

حالت I
سطح ایستایی با لایه محدودکننده

حالت II
سطح ایستایی با لایه محدودکننده

حالت I $Tu \geq 3h$ حالت II $h \geq Tu \geq h$

حالت I $K = 1440 \cdot [\ln(h/r + \sqrt{(h/r)^2 + 1}) - 1] Q / \pi h^2$

حالت II $K = 1440 \cdot [(2Ln h/r) / \pi h (h + \sqrt{Tu})] Q$

پارامترهای ثابت معادله تعیین هدایت هیدرولیک

$D = 1/8$ متر $TU = 1/35$ متر

$h = 1/0.5$ متر $r = 1/0.5$ متر

* تزریق آب برای اشباع سازی بدنه چاهک از ساعت ۴ بعد از ظهر روز قبل شروع شده است.

فصل ششم - روش نفوذ سنج گلف

۱- کلیات

هدف از انجام آزمایش هدایت هیدرولیک با روش نفوذسنج گلف، به دست آوردن هدایت هیدرولیک اشباع خاک در بالای سطح ایستابی در محل است. روش گلف، یکی از روش‌های اندازه‌گیری با بار ثابت است که با کمک آن می‌توان هدایت هیدرولیک اشباع خاک را به دست آورد. این روش، در دانشگاه Guelph در انتاریو کانادا ابداع شده و از این روی، به روش گلف شهرت دارد. این روش، مانند روش تزریق به چاهک است ولی اشکال اصلی آن را که نیاز به آب زیاد و زمان طولانی است نداشته و به همین سبب در سال‌های اخیر مقبولیت زیادی پیدا کرده است.

۲- روش کار

انتخاب موقعیت و تراکم نقاط، پیاده کردن نقاط روی زمین، لایه‌بندی خاک و تنظیم برنامه آزمایش و مسائل مربوط به کیفیت و دمای آب، درست مثل مطالبی است که در فصل اول به آنها اشاره شد.

۳- اندازه‌گیری برای آزمایش

پس از حفر و آماده‌سازی چاهک و اشباع خاک جداره چاهک (مانند آنچه در تعیین هدایت هیدرولیک به روش تزریق به چاهک آورده شد)، دستگاه نفوذسنج گلف را درون چاهک و در عمق مورد نظر قرارداده و در صورت لزوم دستگاه با سه‌پایه مهار می‌گردد. آب مورد استفاده، از منبع مناسبی که در فصل اول به آن اشاره شد تأمین می‌شود. لازم است آب مورد آزمایش صاف باشد، زیرا آب گل آلود و لای‌دار به علت گرفتگی منفذهای دستگاه نفوذسنج گلف و همچنین دیواره چاهک در مرحله اشباع کردن چاهک، باعث اختلال در انجام آزمایش شده و نتیجه‌های آزمایش را به شدت تحت تأثیر قرار می‌دهد. برای رفع این مشکل در مسیر ورود آب به چاهک در مرحله اشباع‌سازی، از فیلتر استفاده می‌شود. در هر حال، استفاده از آب گل آلود، باعث تجمع لای در قسمت خروجی دستگاه نفوذسنج شده و باعث گرفتگی و عدم خروج آب از دستگاه به دیواره چاهک می‌گردد. از آنجا که این دستگاه به‌طور عمومی برای شرایطی ساخته شده که در آن، عمق اندازه‌گیری از حدود ۱ متر تجاوز نمی‌کند، ضرورت دارد که قبل از انجام آزمایش، طول لوله خروجی به میزان مورد نظر افزایش داده شود تا بتواند هدایت هیدرولیک خاک در عمق‌های مورد نظر را اندازه‌گیری کند. پس از نصب دستگاه نفوذسنج، برای اندازه‌گیری و ثبت اطلاعات، مراحل زیر انجام می‌گیرد:

۱- لوله ورود هوا تا قسمت خروجی دستگاه، پایین برده می‌شود. این عمل، باعث جلوگیری از خروج آب هنگام پر کردن مخزن از آب می‌گردد.

۲- در پوش بالای مخزن برداشته شده و به سمت بالای لوله ورود هوا لغزانده می‌شود. اورینگ بین درپوش و لوله هوا، بالای مخزن نگاه‌داشته می‌شود. مخزن دستگاه را می‌توان تا حدود ۳ سانتی‌متری زیر درپوش، با آب پر کرد.

۳- درپوش، به محل خود در بالای مخزن برگردانیده شده و هوای فشرده بین سطح آب داخل مخزن و درپوش، با باز کردن شیر تخلیه هوا^۱ خارج می‌گردد.

۴- درپوش و قسمت‌های مربوط به آن را محکم کرده تا اطمینان به دست آید که هوابندی به‌طور کامل انجام شده، و با این حال لوله ورود هوا، امکان لغزش را دارد.

۵- در نفوذسنج نوع اول، با بالا کشیدن لوله ورود هوا از قسمت خروجی دستگاه، جریان آب از داخل دستگاه به چاهک برقرار می‌گردد. باید توجه داشت که لوله ورود هوا را باید به آرامی بالا کشید زیرا جریان ناگهانی آب، باعث فرسایش جداره چاهک شده و همچنین باعث محبوس شدن بیش از حد هوا می‌شود. عمق دلخواه آب در چاهک (H) را می‌توان از روی خط‌کش مناسبی که نسبت به لوله هوا کالیبره شده به دست آورد. چگونگی به دست آوردن H بر حسب تغییرات محل لوله هوا نسبت به جایگاه اولیه، در مبحث ثبت اطلاعات آورده خواهد شد.

در نفوذسنج نوع دوم، با استفاده از سرنگ، لوله هوا را از قسمت خروجی جدا کرده و تا عمق دلخواه (H) بالا کشیده می‌شود.

۶- با برقرار شدن جریان آب از مخزن دستگاه به داخل چاهک، که با پدیدار شدن حباب‌های هوا در داخل مخزن مشخص می‌گردد، در فاصله‌های زمانی یکسان، افت سطح آب از قسمت مدرج مخزن دستگاه قرائت و ثبت می‌شود. قرائت‌ها تا زمانی ادامه می‌یابد که میزان افت سطح آب (R) در فاصله‌های زمانی یکسان به مقدار نسبتاً ثابتی برسد. به منظور به دست آوردن این نتیجه، ممکن است بسته به شرایط، آزمایش در چندین تکرار متوالی صورت گیرد. پیشنهاد می‌شود که برای مقایسه ارقام و افزایش دقت آزمایش، اندازه‌گیری‌ها حداقل در ۳ تکرار صورت گرفته و نتیجه‌های به دست آمده در فرم‌های ثبت اطلاعات صحرائی آورده شود.

۴- ثبت اطلاعات

فرم ۱-۶ برای ثبت اطلاعات صحرائی تنظیم شده است. در این فرم، اطلاعات مربوط به لایه‌بندی خاک نیز استخراج و ثبت می‌شود.

۵- مثال

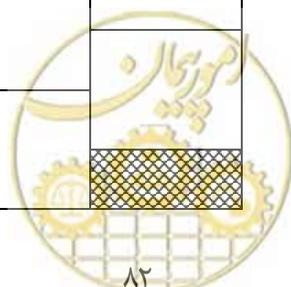
با توجه به دستورالعمل انجام آزمایش و چگونگی ثبت اطلاعات براساس فرم شماره ۱-۶، فرم شماره ۲-۶ تنظیم شده است. برای تعیین هدایت هیدرولیک به روش نفوذسنج گلف، با توجه به توضیحات مربوط به تئوری روش، دو شیوه اندازه‌گیری به روش لاپلاس و ریچاردز مورد استفاده قرار گرفته است. لازم به یادآوری است که در روش ریچاردز، برای به دست آوردن پارامترهای یاد شده در هر چاهک، لازم است با ایجاد یک تغییر در عمق آب درون چاهک (H_1, H_2)، دوبار آزمایش را انجام داده و مقادیر شاخص افت سطح آب درون منبع، متناظر با زمان یادداشت گردد. ثبت اطلاعات صحرائی در این روش، در فرم شماره ۳-۶ ارائه شده است. در زیر، به محاسبات مربوط به هر روش اشاره شده است. پیشنهاد می‌شود که آزمایش، ابتدا با ارتفاع H کمتر و سپس با ارتفاع بزرگ‌تر انجام گیرد.

فرم ۶-۱ چگونگی ثبت اطلاعات تعیین هدایت هیدرولیک به روش نفوذ سنج گلف

زمان (دقیقه)	تکرار اول		تکرار دوم		تکرار سوم	
	عدد قرائت شده از منبع مدرج (cm)	اختلاف قرائت شاخص	عدد قرائت شده از منبع مدرج (cm)	اختلاف قرائت شاخص	عدد قرائت شده از منبع مدرج (cm)	اختلاف قرائت شاخص

عمق (cm)	بافت خاک	کلاس رطوبتی

- تعیین هدایت هیدرولیک اشباع خاک به روش محاسباتی لاپلاس
با توجه به روابط ارائه شده و اطلاعات فرم شماره ۶-۲ در این روش داریم :

$$K_{fs} = BQ$$

$$Q = AR$$

A = مساحت ستون آب داخل منبع دستگاه ،

R = سرعت پایین آمدن سطح آب از منبع :

$$A = 2/545 \times 10^{-3} \text{ m}^2$$

$$R = 0/3 \text{ cm / min} = 5 \times 10^{-5} \text{ m / s}$$

$$Q = (2/545 \times 10^{-3} \text{ m}^2) (5 \times 10^{-5} \text{ m / s}) = 1/27 \times 10^{-7} \text{ m}^3 / \text{sec}$$

B = پارامتری است که دارای بعد L^{-2} بوده و از رابطه زیر محاسبه می شود:

$$B = \frac{C}{2\pi H^2 \left[1 + \frac{C}{2} \left(\frac{\alpha}{H} \right)^2 \right]}$$

که در آن، C یک نسبت ثابت بوده و تغییرات آن تابع کسر $\frac{H}{a}$ (براساس شکل ۱-۴) می باشد.

$$C = 1/61$$

$$B = \frac{1/61}{\left[2 \times 3/14 \times (0/2)^2 \left(1 + \frac{1/61 \times 0/04}{2 \times 0/2} \right)^2 \right]} = 6/209 \text{ m}^{-2}$$

$$K_{fs1} = (6/209 \text{ m}^{-2}) (1/27 \times 10^{-7} \text{ m}^3 / \text{sec}) = 7/88 \times 10^{-7} \text{ m / sec} \cong 0/07 \text{ m / day}$$

و به همین ترتیب :

$$K_{fs2} = 0/08 \text{ m / day}$$

$$K_{fs3} = 0/09 \text{ m / day}$$

و بنابراین میانگین رقم اندازه گیری معادل $0/08 \text{ m/day}$ می باشد. لازم به یادآوری است که اگر نتیجه ها در چندبار آزمایش، اختلاف قابل ملاحظه ای را نشان دهد، می توان میانگین دو رقم بزرگ تر را به عنوان نتیجه رقم آزمایش پذیرفت.

- تعیین هدایت هیدرولیک اشباع خاک به روش محاسباتی ریچاردز

با توجه به اطلاعات فرم شماره ۳-۶ و روابط ارائه شده در این روش داریم :

$$R_1 = 0.3 \text{ cm / min} = 5 \times 10^{-5} \text{ m / sec} \quad \text{و} \quad H_1 = 0.2 \text{ m} \quad \text{و} \quad a = 0.04 \text{ m}$$

$$A = 2/545 \times 10^{-3} \text{ m}^2$$

$$Q_1 = AR_1 = 1/3 \times 10^{-7} \text{ m}^3 / \text{sec}$$

$$R_2 = 0.25 \text{ cm / min} = 4/16 \times 10^{-5} \text{ m / sec} \quad \text{و} \quad H_2 = 0.30 \text{ m} \quad \text{و} \quad a = 0.04 \text{ m}$$

$$Q_2 = AR_2 = 1/06 \times 10^{-7} \text{ m}^3 / \text{sec}$$

$$A = 2/545 \times 10^{-3} \text{ m}^2 \quad \text{و} \quad C_1 = 1/61 \quad \text{و} \quad C_2 = 2/1$$

(C_1 و C_2 به ترتیب برحسب مقادیر H_1/a و H_2/a از شکل ۳-۶ به دست آمده‌اند)،

و K_{fs} نیز از معادله زیر محاسبه می‌شود.

$$K_{fs} = G_2 Q_2 - G_1 Q_1$$

که در آن، ضریب‌های G_1 و G_2 از رابطه‌های زیر محاسبه می‌شوند:

$$G_2 = \frac{H_1 C_2}{\pi [2H_1 H_2 (H_2 - H_1) + a^2 (H_1 C_2 - H_2 C_1)]}$$

$$G_1 = G_2 \left[\frac{H_2 C_1}{H_1 C_2} \right]$$

$$G_2 = 11/235 \text{ m}^{-2} \quad \text{و} \quad G_1 = 12/92 \text{ m}^{-2}$$

$$K_{fs} = [(11/235)(1/06 \times 10^{-7})] - [(12/92)(1/27 \times 10^{-7})]$$

$$K_{fs} = 7/185 \times 10^{-7} \text{ m / sec} = 0.039 \text{ m / day}$$

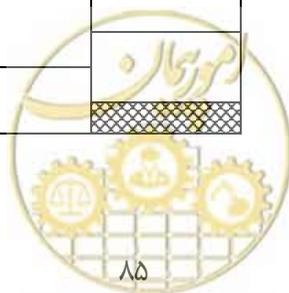
فرم شماره ۶-۲ چگونگی ثبت اطلاعات تعیین هدایت هیدرولیک اشباع خاک به روش نفوذسنج گلف (به روش لاپلاس)

زمان (دقیقه)	تکرار اول		تکرار دوم		تکرار سوم	
	عدد قرائت شده از منبع مدرج (cm)	اختلاف قرائت شاخص	عدد قرائت شده از منبع مدرج (cm)	اختلاف قرائت شاخص	عدد قرائت شده از منبع مدرج (cm)	اختلاف قرائت شاخص
۰	۵/۲		۶/۷		۵/۴	
۲	۵/۹	۰/۷	۸/۱	۱/۴	۷/۲	۱/۸
۴	۶/۵	۰/۶	۹/۱	۱	۸/۰	۰/۸
۶	۷/۱	۰/۶	۹/۹	۰/۸	۸/۹	۰/۹
۸	۷/۷	۰/۶	۱۰/۶	۰/۷	۹/۸	۰/۹
۱۰	۸/۳	۰/۶	۱۱/۴	۰/۸	۱۰/۵	۰/۷
۱۲	۹/۰	۰/۷	۱۲/۱	۰/۷	۱۱/۳	۰/۸
۱۴	۹/۶	۰/۶	۱۲/۸	۰/۷	۱۲/۱	۰/۸
۱۶	۱۰/۱	۰/۵	۱۳/۵	۰/۷	۱۲/۹	۰/۸
۱۸	۱۰/۷	۰/۶	۱۴/۲	۰/۷	۱۳/۷	۰/۸
۲۰	۱۱/۳	۰/۶				
۲۲	۱۱/۹	۰/۶				
۲۴	۱۲/۵	۰/۶				
۲۶	۱۳/۱	۰/۶				

عمق (cm)	بافت خاک	کلاس رطوبتی
۲۰	CL	۱
۳۰	SiC	۲
۲۰	SiCL	۲
۴۰	SiC	۲
۴۰	SC	۲
۱۰۰	SiC	۲
۱۵۰	SiC	۲
۲۰۰	CL	۳
۲۵۰	SC	۳
۳۰۰	SC	۳
۳۵۰	SiC	۳
۴۰۰	CL	۳
۴۵۰	SiC	۳
۵۰۰	CL	۳

a = ۴ cm (شعاع چاهک)

H = ۲۰ cm (عمق آب در چاهک در هر سه تکرار)

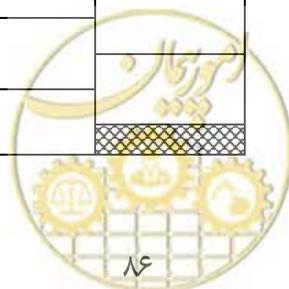
فرم شماره ۳-۶ چگونگی ثبت اطلاعات تعیین هدایت هیدرولیک اشباع خاک به روش نفوذسنج گلف (روش محاسباتی ریچاردز)

زمان (دقیقه)	تکرار اول		تکرار دوم		تکرار سوم	
	عدد قرائت شده از منبع (cm) مدرج	اختلاف قرائت شاخص	عدد قرائت شده از منبع (cm) مدرج	اختلاف قرائت شاخص	عدد قرائت شده از منبع (cm) مدرج	اختلاف قرائت شاخص
۰	۵/۲		۱۴/۸			
۲	۵/۹	۰/۷	۱۵/۴	۰/۶		
۴	۶/۵	۰/۶	۱۵/۹	۰/۵		
۶	۷/۱	۰/۶	۱۶/۴	۰/۵		
۸	۷/۷	۰/۶	۱۶/۹	۰/۵		
۱۰	۸/۳	۰/۷	۱۷/۴	۰/۶		
۱۲	۹/۰	۰/۶	۱۸/۰	۰/۶		
۱۴	۹/۶	۰/۵	۱۸/۶	۰/۵		
۱۶	۱۰/۱	۰/۶	۱۹/۱	۰/۵		
۱۸	۱۰/۷	۰/۶	۱۹/۶	۰/۵		
۲۰	۱۱/۳	۰/۶	۲۰/۱	۰/۵		
۲۲	۱۱/۹	۰/۶	۲۰/۶	۰/۵		
۲۴	۱۲/۵	۰/۶	۲۱/۱			
۲۶	۱۳/۱					

عمق (cm)	بافت خاک	کلاس رطوبتی

$$R_1 = 0/3 \text{ cm/min}$$

$$R_2 = 0/25 \text{ cm/min}$$

فصل هفتم - روش پیزومتری

۱- کلیات

هدف از انجام آزمایش تعیین هدایت هیدرولیک اشباع خاک به روش پیزومتری^۱، که به آن روش حفره زیر لوله^۲ نیز گفته می‌شود، اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع خاک در زیر سطح ایستابی در محل است. این روش، متداول‌ترین شیوه اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع در لایه مشخص خاک به شمار می‌رود و شاید بتوان آن را روشی منحصر به فرد در نوع خود بیان کرد.

این روش، فقط در مناطقی که سطح آب زیرزمینی بالاست و در زمان مطالعه دارای مشکلات زهکشی است، به شرطی که ضخامت لایه مورد بررسی از حدود ۳۰ سانتی‌متر کمتر نباشد، می‌تواند قابلیت کاربرد داشته باشد. علاوه بر این، روش گفته شده اطلاعاتی را به دست می‌دهد که به کمک آن می‌توان لایه محدودکننده^۳ را تشخیص داد.

۲- پایه‌های نظری روش

کرکهام^۴ در سال ۱۹۵۴، با حل معادله لاپلاس و با پذیرفتن فرضیه‌هایی که برای روش چاهک در نظر گرفته شده، رابطه زیر را به منظور به دست آوردن هدایت هیدرولیک اشباع ارائه کرد:

$$K = \frac{864\pi \left(\frac{D}{2}\right)^2 \ln\left(\frac{y_1}{y_2}\right)}{A(t_2 - t_1)} \quad (1-7)$$

که در آن :

K = هدایت هیدرولیک (متربرروز)،

D = قطر حفره زیر لوله (سانتی‌متر)،

y_1 = فاصله بین سطح آب در پیزومتر تا سطح ایستابی متعادل (سانتی‌متر) در لحظه t_1 (ثانیه)،

y_2 = فاصله بین سطح آب در پیزومتر تا سطح ایستابی متعادل (سانتی‌متر) در لحظه t_2 (ثانیه)،

A = ضریب شکل (سانتی‌متر) که به خصوصیات هندسی حفره بستگی دارد و می‌توان آن را از جدول (۱-۷) و یا شکل

(۱-۷) به دست آورد که در آنها:

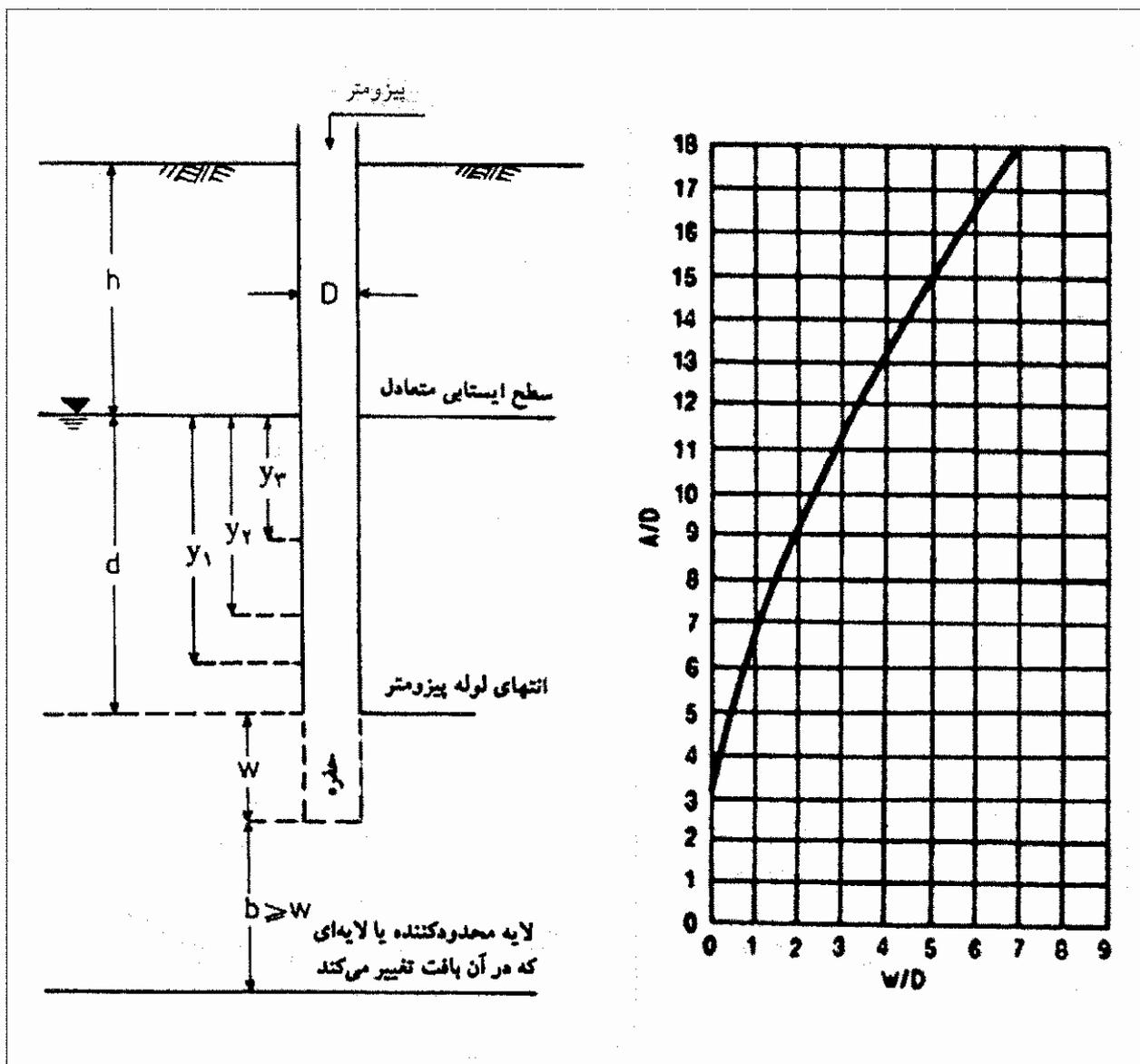
r = شعاع حفره زیر لوله (سانتی‌متر)،

w = طول حفره زیر لوله (سانتی‌متر)،

b = فاصله زیر حفره تا لایه محدودکننده (سانتی‌متر)، و

d = فاصله سطح ایستابی متعادل تا انتهای لوله (سانتی‌متر).

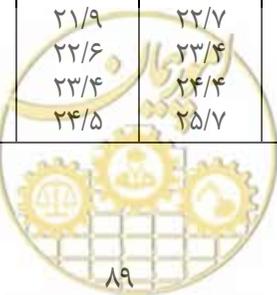

شکل ۷-۱- پارامترهای آزمایش در روش پیزومتری و ضریب شکل

جدول ۷-۱ - مقادیر A/r برای روش پیزومتري با حفره‌استوانه‌ای شکل (Youngs, 1968)

b/r برای لایه بسیار نفوذپذیر							b/r هنگامی که حفره روی لایه محدوده کننده قرار دارد							D/r	W/r
۰	۰/۵	۱/۰	۲/۰	۴/۰	۸/۰	∞	۰	۰/۵	۱/۰	۲/۰	۴/۰	۸/۰	∞		
∞	۱۰/۲	۷/۴	۶/۳	۵/۸	۵/۶	۵/۶	۰	۳/۶	۴/۴	۵/۰	۵/۳	۵/۵	۵/۶	۲۰	۰
∞	۱۰/۳	۷/۵	۶/۴	۵/۸	۵/۶	۵/۶	۰	۳/۶	۴/۴	۵/۰	۵/۳	۵/۵	۵/۶	۱۶	
∞	۱۰/۴	۷/۶	۶/۵	۵/۹	۵/۷	۵/۶	۰	۳/۷	۴/۵	۵/۱	۵/۴	۵/۵	۵/۶	۱۲	
∞	۱۰/۵	۷/۷	۶/۶	۵/۹	۵/۷	۵/۷	۰	۳/۸	۴/۶	۵/۲	۵/۵	۵/۶	۵/۷	۸	
∞	۱۰/۷	۷/۹	۶/۷	۶/۰	۵/۸	۵/۸	۰	۳/۹	۴/۸	۵/۴	۵/۶	۵/۷	۵/۸	۴	
∞	۱۵/۲	۱۲/۲	۱۰/۳	۹/۴	۸/۹	۸/۷	۴/۸	۶/۲	۷/۰	۷/۷	۸/۳	۸/۶	۸/۷	۲۰	۰/۵
∞	۱۵/۲	۱۲/۲	۱۰/۳	۹/۴	۹/۰	۸/۸	۴/۸	۶/۲	۷/۰	۷/۸	۸/۴	۸/۷	۸/۸	۱۶	
∞	۱۵/۳	۱۲/۲	۱۰/۴	۹/۵	۹/۱	۸/۹	۴/۸	۶/۳	۷/۱	۸/۰	۸/۵	۸/۸	۸/۹	۱۲	
∞	۱۵/۳	۱۲/۳	۱۰/۵	۹/۶	۹/۳	۹/۰	۴/۹	۶/۴	۷/۲	۸/۲	۸/۷	۹/۰	۹/۰	۸	
∞	۱۵/۴	۱۲/۴	۱۰/۶	۹/۸	۹/۶	۹/۵	۵/۰	۶/۵	۷/۵	۸/۶	۹/۰	۹/۴	۹/۵	۴	
∞	۱۹/۰	۱۴/۹	۱۲/۸	۱۱/۶	۱۱/۰	۱۰/۶	۶/۳	۷/۶	۸/۴	۹/۳	۱۰/۰	۱۰/۴	۱۰/۶	۲۰	۱/۰
∞	۱۹/۰	۱۴/۹	۱۲/۸	۱۱/۶	۱۱/۰	۱۰/۷	۶/۴	۷/۷	۸/۵	۹/۴	۱۰/۱	۱۰/۵	۱۰/۷	۱۶	
∞	۱۹/۰	۱۴/۹	۱۲/۸	۱۱/۷	۱۱/۱	۱۰/۸	۶/۵	۷/۸	۸/۶	۹/۵	۱۰/۲	۱۰/۶	۱۰/۸	۱۲	
∞	۱۹/۰	۱۴/۹	۱۲/۹	۱۱/۸	۱۱/۲	۱۱/۰	۶/۷	۸/۰	۸/۹	۹/۸	۱۰/۵	۱۰/۹	۱۱/۰	۸	
∞	۱۹/۰	۱۵/۰	۱۳/۱	۱۲/۱	۱۱/۶	۱۱/۵	۷/۳	۸/۸	۹/۷	۱۰/۵	۱۱/۲	۱۱/۴	۱۱/۴	۴	
∞	۲۳/۰	۱۹/۰	۱۶/۵	۱۵/۰	۱۴/۱	۱۳/۸	۹/۱	۱۰/۱	۱۰/۹	۱۱/۹	۱۲/۸	۱۳/۵	۱۳/۸	۲۰	۲/۰
∞	۲۳/۱	۱۹/۱	۱۶/۶	۱۵/۱	۱۴/۳	۱۳/۹	۹/۲	۱۰/۲	۱۱/۰	۱۲/۱	۱۳/۰	۱۳/۶	۱۳/۹	۱۶	
∞	۲۳/۲	۱۹/۲	۱۶/۷	۱۵/۲	۱۴/۴	۱۴/۰	۹/۴	۱۰/۴	۱۱/۲	۱۲/۳	۱۳/۲	۱۳/۷	۱۴/۰	۱۲	
∞	۲۳/۳	۱۹/۴	۱۷/۰	۱۵/۵	۱۴/۸	۱۴/۳	۹/۶	۱۰/۷	۱۱/۵	۱۲/۷	۱۳/۶	۱۴/۱	۱۴/۳	۸	
∞	۲۳/۸	۲۰/۱	۱۷/۶	۱۶/۰	۱۵/۴	۱۵/۰	۱۰/۵	۱۱/۷	۱۲/۶	۱۳/۷	۱۴/۵	۱۴/۹	۱۵/۰	۴	
∞	۲۹/۹	۲۵/۵	۲۲/۷	۲۰/۸	۱۹/۸	۱۸/۶	۱۳/۶	۱۴/۶	۱۵/۳	۱۶/۳	۱۷/۳	۱۸/۰	۱۸/۶	۲۰	۴/۰
∞	۲۹/۹	۲۵/۶	۲۲/۸	۲۰/۹	۲۰/۰	۱۹/۰	۱۳/۸	۱۴/۸	۱۵/۶	۱۶/۶	۱۷/۶	۱۸/۴	۱۹/۰	۱۶	
∞	۳۰/۰	۲۵/۸	۲۳/۰	۲۱/۲	۲۰/۳	۱۹/۴	۱۴/۱	۱۵/۱	۱۶/۰	۱۷/۱	۱۸/۰	۱۸/۸	۱۹/۴	۱۲	
∞	۳۰/۲	۲۶/۰	۲۳/۳	۲۱/۴	۲۰/۶	۱۹/۸	۱۴/۵	۱۵/۵	۱۶/۴	۱۷/۶	۱۸/۷	۱۹/۴	۱۹/۸	۸	
∞	۳۱/۵	۲۶/۸	۲۴/۱	۲۲/۲	۲۱/۵	۲۱/۰	۱۵/۸	۱۷/۰	۱۷/۸	۱۹/۱	۲۰/۰	۲۰/۵	۲۱/۰	۴	
∞	۴۰/۶	۳۶/۱	۳۲/۹	۳۰/۶	۲۹/۶	۲۶/۹	۲۱/۴	۲۲/۲	۲۳/۰	۲۴/۰	۲۵/۵	۲۶/۰	۲۶/۹	۲۰	۸/۰
∞	۴۰/۷	۳۶/۲	۳۳/۱	۳۰/۸	۲۹/۸	۲۷/۴	۲۱/۹	۲۲/۷	۲۳/۴	۲۴/۴	۲۵/۸	۲۶/۳	۲۷/۴	۱۶	
∞	۴۰/۸	۳۶/۴	۳۳/۳	۳۱/۰	۳۰/۰	۲۸/۳	۲۲/۶	۲۳/۴	۲۴/۱	۲۵/۱	۲۶/۴	۲۷/۲	۲۸/۳	۱۲	
∞	۴۱/۰	۳۶/۹	۳۳/۸	۳۱/۲	۳۰/۳	۲۹/۱	۲۲/۴	۲۴/۴	۲۵/۱	۲۶/۱	۲۷/۴	۲۸/۲	۲۹/۱	۸	
∞	۴۳/۰	۳۸/۴	۳۵/۰	۳۲/۸	۳۱/۵	۳۰/۸	۲۴/۵	۲۵/۷	۲۶/۹	۲۸/۰	۲۹/۶	۳۰/۲	۳۰/۸	۴	

جدول (۱-۷) و شکل (۱-۷) با استفاده از مدل تشابه الکتریکی ارائه شده است. لازم به یادآوری است که برای مقادیر خارج از حدود داده شده، می‌توان با توجه به روند تغییرات، از برون‌یابی استفاده کرد. توجه به نکات زیر، در کاربرد جدول و نمودار یاد شده دارای اهمیت است:

شکل (۱-۷) فقط در موردی کاربرد دارد که فاصله انتهای چاهک تا لایه‌ای که در آن بافت تغییرمی‌کند (b)، مساوی یا بیشتر از طول حفره باشد ($b > w$) و همچنین، فاصله سطح ایستایی تا انتهای پیژومتر (d) نیز نسبت به طول حفره بسیار زیاد باشد ($d \gg w$).

لوتین^۱ و کرکهام نشان داده‌اند که هر گاه $b=0$ (انتهای حفره روی لایه محدود کننده یا روی لایه تغییربافت) و با این حال w خیلی بزرگ‌تر از d باشد (به عنوان مثال برای $w = 10\text{ cm}$ و $d = 2/5\text{ cm}$) مقادیر A به دست آمده از منحنی شکل (۱-۷) در حدود ۲۵ درصد از مقدار واقعی آن بیشتر است. همچنین نشان داده شده که اگر $d \geq w$ باشد، مقادیر A به دست آمده، از این منحنی حدود ۸ درصد با مقادیر واقعی اختلاف دارد.

هنگامی که $w = 0$ باشد، یا به عبارت دیگر در شرایطی که حفره‌ای در زیر پیژومتر وجود ندارد، هدایت هیدرولیک اندازه‌گیری شده، نمایانگر هدایت هیدرولیک قائم لایه واقع در زیر پیژومتر است.

هنگامی که حفره به نسبت طویل باشد ($w/r \geq 8$)، هدایت هیدرولیک اندازه‌گیری شده، به‌طور عمده نشان‌دهنده هدایت هیدرولیک افقی لایه‌ای است که حفره در آن ایجاد شده است.

هنگامی که حفره در بین دو حد یاد شده بالا، نه چندان طویل و نه چندان کوتاه باشد، هدایت هیدرولیک اندازه‌گیری شده متناسب با آن مبین ترکیبی از هدایت هیدرولیک افقی و قائم خواهد بود.

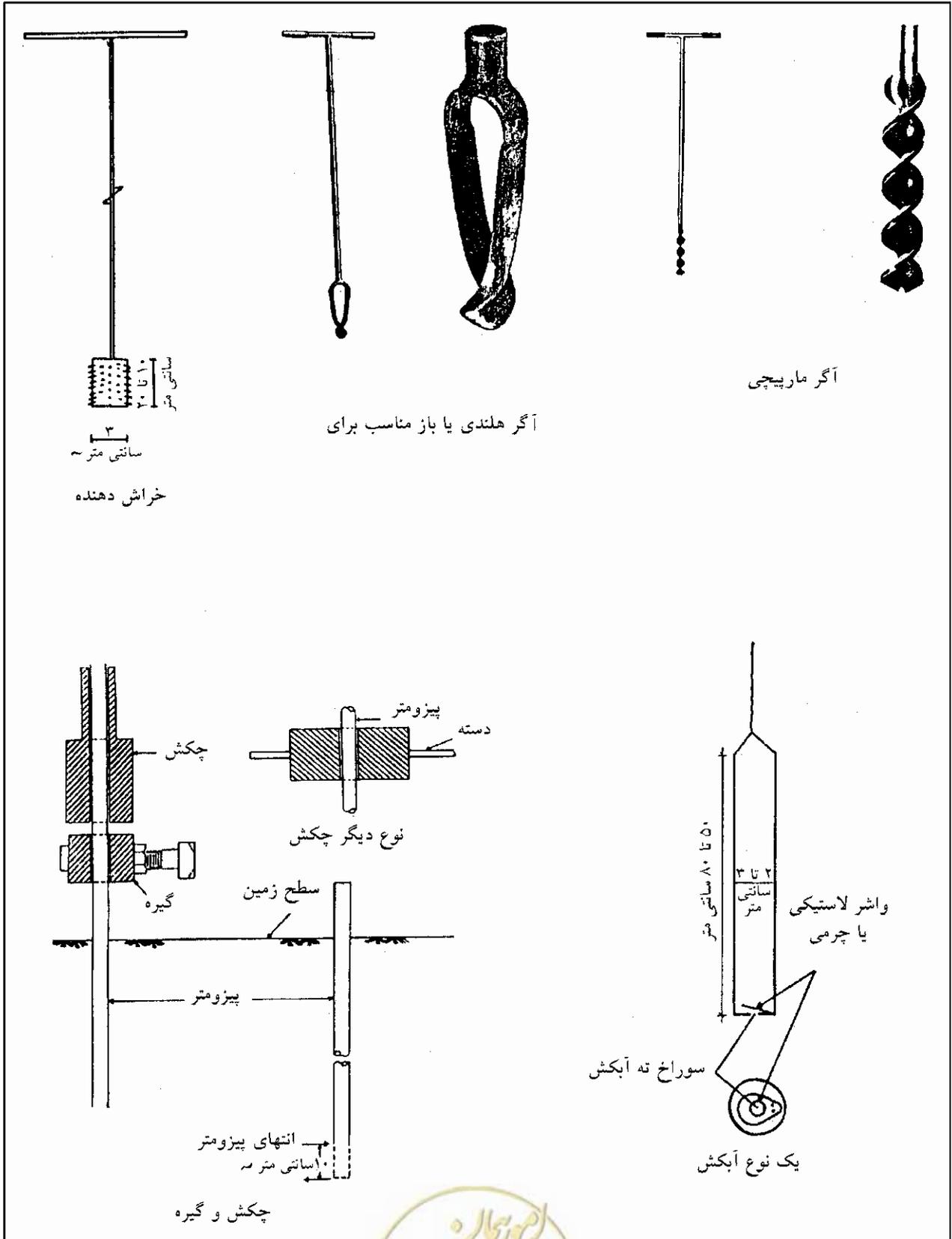
از آنجا که به‌طور کلی هدف از این اندازه‌گیری، به دست آوردن هدایت هیدرولیک اشباع افقی خاک است، نسبت w/r باید حداقل برابر ۸ باشد. از طرف دیگر، از آنجا که اغلب مقصود از این اندازه‌گیری به دست آوردن هدایت هیدرولیک افقی در لایه‌های نازک خاک است (w کم)، شعاع پیژومتر باید تا حد امکان کوچک انتخاب شود.

بررسی اعداد جدول نشان می‌دهد که اگر $d/r > 4$ باشد، اثر d روی A ناچیز است.

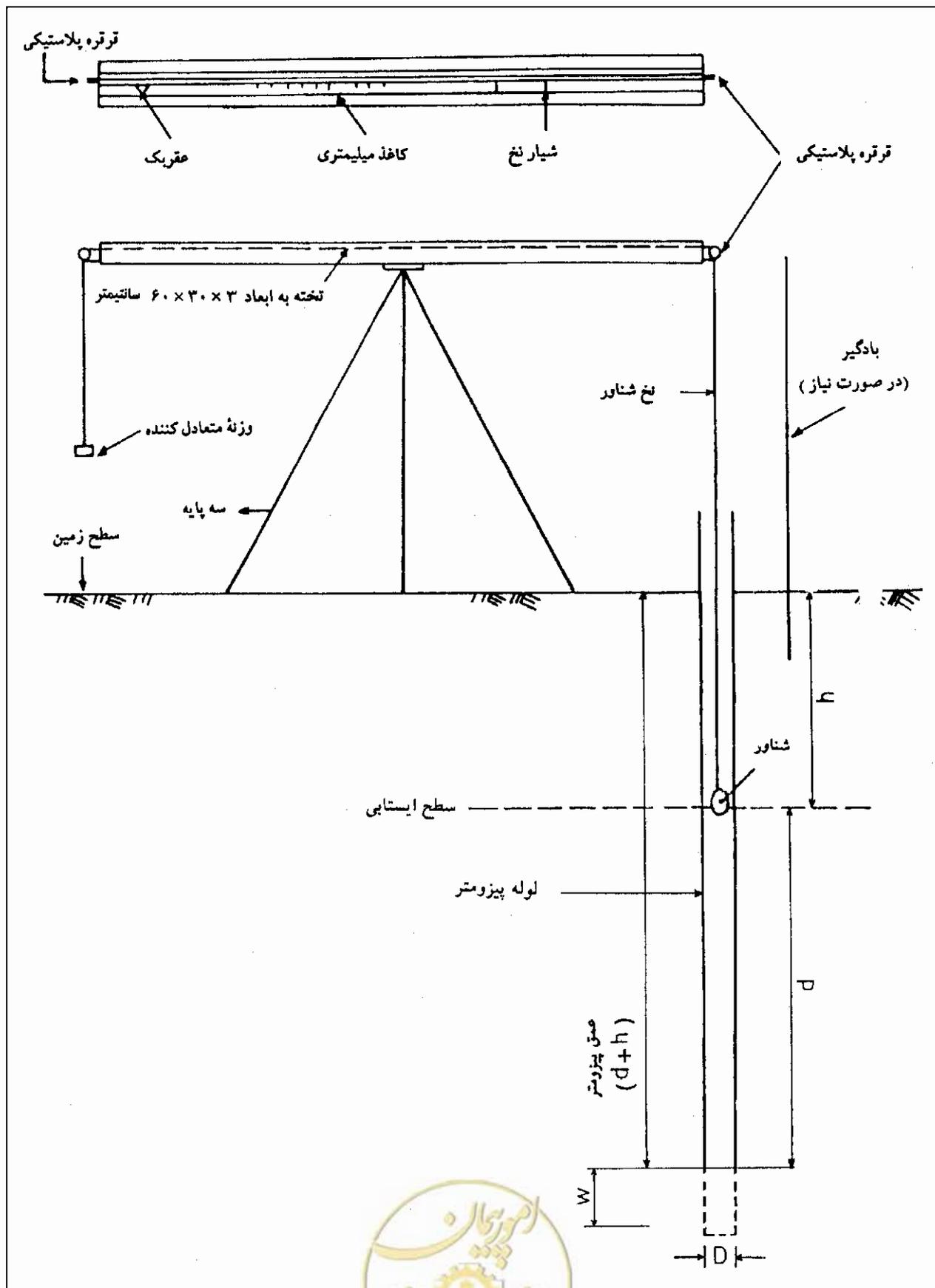
حجم خاکی که در اطراف حفره قرار گرفته است و بر هدایت هیدرولیک اشباع خاک تأثیر می‌گذارد، در حدود 0.01 متر مکعب است. این حجم، به‌طور عمومی کمتر از مقداری است که در روش چاهک به عنوان حجم موثر خاک شناخته می‌شود.

این مورد، در اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع لایه به لایه خاک امتیازی به حساب می‌آید، زیرا اطمینان بیشتری وجود دارد که هدایت هیدرولیک اندازه‌گیری شده، به‌طور مشخص مربوط به لایه مورد نظر باشد و لایه‌های مجاور تأثیر قابل ملاحظه‌ای بر آن نداشته باشند.

شکل ۷-۲- وسایل مورد نیاز برای آزمایش پیزومتری

شکل ۷-۳- برقرار کردن وسایل برای آزمایش به روش پیزومتری (حفره درزیر لوله)

مجموعه ابزار آزمایش که با وجود سادگی، از کارایی مطمئن و مناسبی برخوردار است، متشکل از یک تخته و یک سه‌پایه نقشه‌برداری است (شکل ۷-۳). روی تخته، یک نوار کاغذ میلی‌متری نصب شده و یک نخ محکم (مانند نخ ماهیگیری) که در یک انتها به شناور و در انتهای دیگر به یک وزنه متعادل‌کننده متصل است، به کمک دو قرقره که در دو طرف تخته تعبیه شده است، روی آن حرکت می‌کند. با نصب علامتی روی این نخ، می‌توان تغییرات سطح آب را که به وسیله شناور به نخ متصل می‌گردد، مشاهده و روی کاغذ میلی‌متری ثبت کرد. تخته همراه با کلیه ملحقات آن روی سه‌پایه نقشه‌برداری نصب می‌شود.

۳- ایجاد حفره در زیر لوله پیزومتر

ایجاد حفره در زیر لوله به شکل و اندازه‌ای که از پیش مشخص شده، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. برای داشتن حفره مناسب در زیر لوله، نیاز به یک دستگاه اگر تیز مارپیچی با قطر برشی معادل قطر داخلی پیزومتر با انتهای مسطح است. برای اندازه‌گیری طول حفره، باید دقت خاصی صورت گیرد. به این منظور، طول لوله پیزومتر باید از قبل با دقتی در حدود ± 1 سانتی‌متر مشخص شود و روی دسته اگر از قبل علامتگذاری گردد.

۴- اندازه‌گیری

پس از حفر و آماده‌سازی چاهک، زمانی که سطح آب زیرزمینی به تعادل رسید، می‌توان اندازه‌گیری را آغاز کرد. این عمل شامل چهار مرحله زیر است:

- قرار دادن لوازم روی چاهک،
- تخلیه آب از چاهک،
- قرار دادن شناور، و
- ثبت تغییرات سرعت برگشت آب .

۴-۱ قرار گرفتن لوازم روی چاهک

قبل از آغاز اندازه‌گیری، لوازم و وسایل اندازه‌گیری تغییرات سطح آب باید روی چاهک نصب شده و محل نشانه که نشان‌دهنده موقعیت سطح ایستابی تعادلی است، روی کاغذ میلی‌متری علامتگذاری گردد.

۴-۲ آبکشی از چاهک

برای اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع خاک، باید مقداری آب از درون چاهک تخلیه شود تا سطح آب تا حد ممکن پایین افتاده و در نتیجه شیب هیدرولیک که بین سطح آب زیرزمینی و سطح آب داخل چاهک ایجاد می‌شود، جریان آب به سمت چاهک برقرار گردد.

- برای آبکشی از چاهک می‌توان از تلمبه یا آبکش استفاده کرد. در این رابطه، رعایت نکات زیر پیشنهاد می‌شود:
- تا حد امکان کوشش شود تا حجم آب مورد نظر یکباره برداشت گردد. با داشتن چند آبکش با ظرفیت‌های مختلف و انتخاب مناسب‌ترین آنها، می‌توان امکان تخلیه یکباره آب را از چاهک به وجود آورد.
 - سعی شود که تا حد امکان، آبکش به آرامی و در اثر وزن خود در آب چاهک فروبرده شود. اعمال فشار اضافی در فروبردن آبکش به داخل چاهک، موجب می‌شود که آب درون چاهک نسبت به وضعیت تعادلی خود بالاتر آید و موجب ایجاد شیب هیدرولیک اضافی گردد. گرچه این مورد در خاک‌های با هدایت هیدرولیک پایین، اثر چندانی بر نتیجه اندازه‌گیری ندارد، اما در خاک‌های شنی یا خاک‌های با درز و ترک، ممکن است موجب خطا در اندازه‌گیری شود.
 - بیرون کشیدن آبکش به آرامی و با احتیاط صورت گیرد و همزمان یا پس از بیرون کشیدن آبکش، اندازه‌گیری زمان و عمق سطح ایستابی آغاز شود.
 - از آنجا که محدودیتی برای اعتبار داده‌ها نسبت به زمان وجود ندارد، برخلاف اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک به روش چاهک، نباید در خارج کردن آبکش از چاهک و آغاز آزمایش تعجیل کرد.
 - در صورتی که بتوان به جای آبکش، از تلمبه مناسب استفاده کرد، می‌توان شلنگ تلمبه و شناور را به‌طور همزمان در چاهک قرار داد، به طوری که با تخلیه آب به وسیله تلمبه، شناور خود به خود با آب چاهک پایین رود و در موقعیت مناسب قرار گیرد. بدیهی است با آغاز برگشت آب و شروع اندازه‌گیری، باید شلنگ تلمبه را از چاهک بیرون کشید.

۳-۴ قراردادادن شناور

به‌سرعت پس از عملیات آبکشی، جسم شناور به درون چاهک انداخته می‌شود و به دنبال آن، با قرار شناور بر سطح آب، اندازه‌گیری سرعت بالا آمدن سطح آب آغاز می‌شود. همان‌طور که گفته شد، از آنجا که برخلاف اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک به روش چاهک، در این روش فقط داده‌های اولیه نیستند که دارای اعتبارند، بنابراین لزومی برای عجله کردن وجود ندارد.

۴-۴ ثبت تغییرات سطح آب

با قرار شناور بر سطح آب، اولین قرائت از وضعیت سطح آب درون چاهک و نیز زمان مربوط به آن امکان‌پذیر می‌شود. قرائت‌های بعدی، در فاصله‌های زمانی مناسب صورت می‌پذیرد و متناسب با آن، زمان روی کاغذ میلی‌متری علامتگذاری و یادداشت می‌شود. آزمایش تا زمانی که حداقل ۵۰ درصد آب برداشت شده به داخل چاهک برگردد، ادامه می‌یابد. مجموعه اطلاعات به دست آمده از ثبت مشاهدات خیز سطح آب در چاهک، همراه با مشخصات هندسی حفره و چاهک، در جدولی مشابه با فرم شماره ۷-۱ ثبت می‌گردد.

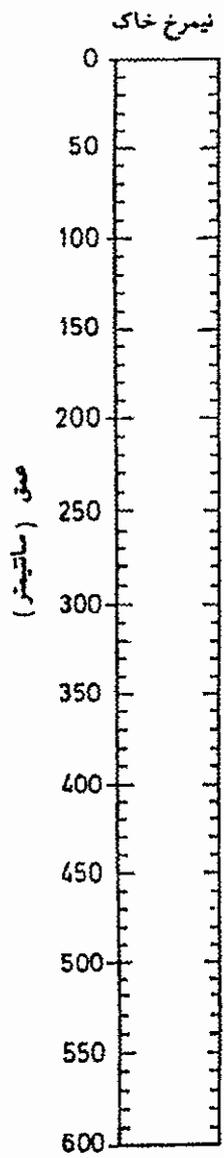

فرم ۷-۱- ثبت مشخصات حفره و بالا آمدن سطح آب در آزمایش پیزومتري

نام پروژه: شماره چاهک: عمق چاهک: سانتیمتر
 عمق سطح ایستابی متعادل: سانتیمتر قطر آگر: سانتیمتر نام آزمایش کننده: تاریخ: سانتیمتر
 عمق برخورد به آب: سانتیمتر

الف: اندازه گیریها

اطلاعات مربوط به خیز سطح آب

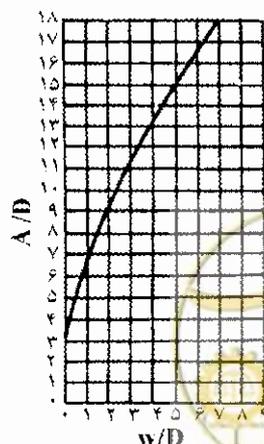

ردیف	t sec	y cm	$t_2 - t_1$ sec	y_1 / y_2	K m/day
۱					
۲					
۳					
۴					
۵					
۶					
۷					
۸					
۹					
۱۰					
۱۱					
۱۲					
۱۳					
۱۴					
۱۵					

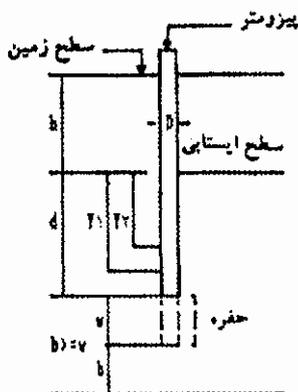
ب: محاسبات

اطلاعات مربوط به چاهک

- سانتیمتر - h - فاصله زمین تا سطح ایستابی
- سانتیمتر - d - فاصله سطح ایستابی تا انتهای پیزومتر
- سانتیمتر - h+d - عمق اندازه گیری
- سانتیمتر - w - طول حفره
- سانتیمتر - b - فاصله کف چاهک تا لایه بعدی
- سانتیمتر - D - قطر داخلی پیزومتر و حفره
- سانتیمتر - K - هدایت هیدرولیک
- سانتیمتر - A - ضریب شکل

$$K = \frac{6250 \cdot (D/2)^2 \log(y_1/y_2)}{A(t_2 - t_1)}$$

۵- فرمول‌های مورد استفاده

۱-۵ محاسبه هدایت هیدرولیک در سفره آزاد

برای محاسبه هدایت هیدرولیک در سفره آزاد آب زیرزمینی، از رابطه زیر استفاده می‌شود:

$$K = \frac{864 \pi \left(\frac{D}{2}\right)^2 \ln\left(\frac{y_1}{y_2}\right)}{A(t_2 - t_1)} \quad (3-7)$$

که پارامترهای مربوط به آن، پیش از این تعریف شده‌اند.

با تغییر دادن لگاریتم طبیعی به لگاریتم در پایه ده، رابطه بالا به صورت زیر درمی‌آید:

$$K = \frac{6250 \left(\frac{D}{2}\right)^2 \log\left(\frac{y_1}{y_2}\right)}{A(t_2 - t_1)} \quad (4-7)$$

اغلب، میانگین ۴ یا ۵ اندازه‌گیری آخر، به عنوان نتیجه نهایی و هدایت هیدرولیک لایه مورد آزمایش در نظر گرفته می‌شود.

۲-۵ محاسبه هدایت هیدرولیک در سفره تحت فشار

برای اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک لایه‌ای که لایه زیرین آن تحت فشار آرتزین قرار دارد، باید دو پیزومتر در دو لایه مجاور نصب کرد. پیزومتر اصلی در محل مناسب لایه زیرین نصب می‌شود و پیزومتر دوم در بالاترین قسمت لایه بالایی در این حالت نیز می‌توان از رابطه‌های یاد شده استفاده کرد، با این تفاوت که ضریب شکل (A) از شکل (۴-۷) به دست می‌آید. در این نمودار:

H = فاصله بین وسط دو حفره بر حسب سانتی‌متر،

Δ = فاصله بین سطح آب دو پیزومتر در حالت تعادل بر حسب سانتی‌متر، و

d = فاصله بین مرکز حفره زیرین و حد فاصل بین دو لایه بر حسب سانتی‌متر.

۶- محدودیت‌های آزمایش و موارد خطا

۱-۶ محدودیت‌های آزمایش

محدودیت‌های عمده آزمایش عبارتند از:

- عدم آب‌بندی مناسب بین پیزومتر و خاک مجاور در لایه‌های شنی و ماسه‌ای،
- عدم امکان ایجاد حفره با مشخصات هندسی معین در خاک‌های ناپایدار و به ویژه در لایه‌های شنی و ماسه‌ای،

- عدم امکان عملی آزمایش در عمق‌های بیش از ۶ متر،
- عدم امکان آزمایش در لایه‌های کم‌ضخامت (کمتر از حدود ۳۰ سانتی‌متر)،
- عدم دسترسی به نتیجه مطلوب هنگامی که لایه با هدایت هیدرولیک کم در بین لایه‌های با آبگذری زیاد قرار گیرد و لایه مورد نظر از ضخامت چندانی برخوردار نباشد، و
- بروز مشکلاتی از نظر حرکت شناور در پی‌زومترهای با قطر کمتر از ۲۵ میلی‌متر و همچنین وجود مشکلاتی در نصب درست پی‌زومترهای با قطر بیش از ۵۰ میلی‌متر.

۲-۶ منابع خطا

منابع خطا می‌توانند شامل موارد زیر باشد:

- بروز اشتباه در قرائت سطح ایستابی و زمان،
- بروز اشتباه در اندازه‌گیری ابعاد حفره،
- تناسب نداشتن طول و قطر حفره به طوری که با کوچک شدن این نسبت، هدایت هیدرولیک اندازه‌گیری شده به‌طور کلی نمایانگر آبگذری قائم خاک خواهد بود.
- عدم تشخیص و توجه نداشتن به وجود فشار آرتزین در حالتی که لایه مورد نظر تحت فشار باشد.
- چنانچه فاصله انتهای چاهک تا لایه‌ای که در آن بافت خاک تغییر می‌کند، کمتر از طول حفره باشد ($b < w^1$).
- چنانچه فاصله سطح ایستابی تا انتهای پی‌زومتر (d) در مقایسه با طول حفره (w) خیلی زیاد نباشد.

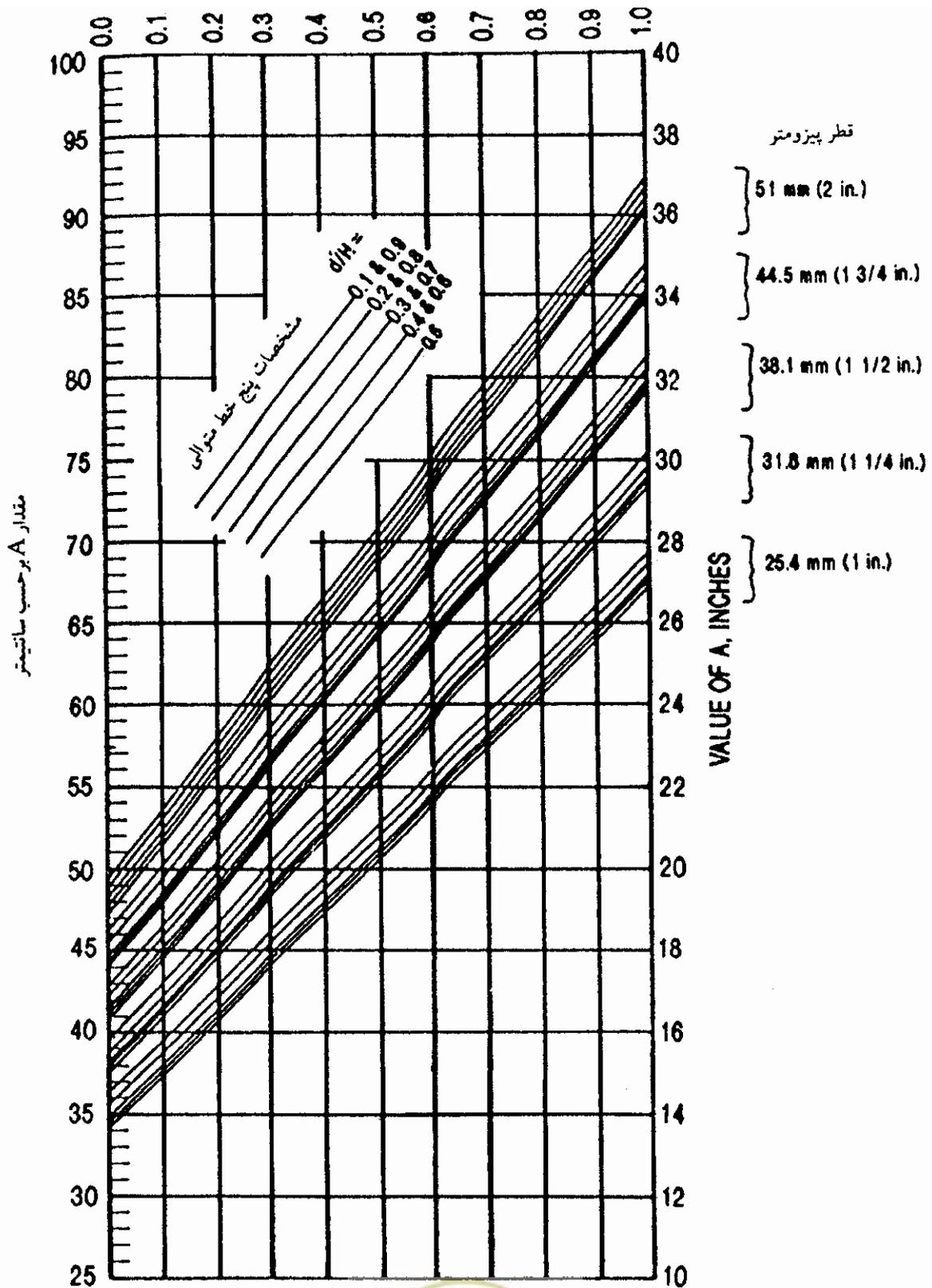
۷- مثال

برای روشن شدن مطلب و انجام مراحل کاربردی، سه مثال زیر بیان می‌شود. لازم به یادآوری است که با حل تنها یک مثال نمی‌توان به نتیجه کامل دست یافت:

۱-۷ مثال ۱

در نقطه H13 با توجه به شرایط موجود در هنگام آزمایش، اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک به روش چاهک در فاصله ۲۱۵ تا ۳۰۰ سانتی‌متری از سطح زمین در بافت SiL، نتیجه ۱/۷۶ متر بر روز را به دست می‌دهد. به منظور بررسی هدایت هیدرولیک لایه زیر آن، که دارای بافت SiCL است، آزمایش پی‌زومتری در عمق ۴۵۰ سانتی‌متری انجام شده که براساس جدول (۲-۷) نتیجه ۰/۱۵ متر بر روز را نشان داده و از این رو، لایه گفته شده که از ۳۴۰ سانتی‌متری سطح خاک آغاز می‌گردد، به عنوان لایه محدود کننده شناخته شده است.

شکل ۷-۴- ضریب شکل در آزمایش هدایت هیدرولیک به روش پیزومتری در حالت وجود فشار آرتزین

۲-۷ مثال ۲

در نقطه J14 با توجه به شرایط طبیعی در هنگام آزمایش، هدایت هیدرولیک به روش چاهک در عمق ۲۰۰ تا ۳۰۰ سانتی متر نتیجه ۸/۰۹ متر بر روز را به دست می دهد. با توجه به اینکه آبگذری اندازه گیری شده با توجه به بافت خاک بالاست، احتمال این که لایه زیرین آن با بافت سنگین SiC بتواند به عنوان لایه محدود کننده تلقی شود، مورد توجه قرار گرفته است. بنابراین، آزمایش تعیین هدایت هیدرولیک در زمانی دیگر در عمق ۴۸۰ سانتی متری تجویز شده که نتیجه ای معادل ۲/۸ متر بر روز را به دست داده است. بنابراین لایه گفته شده به عنوان لایه محدود کننده تشخیص داده نشده است. جدول (۳-۷) داده های این آزمایش و محاسبات مربوط را نشان می دهد.

در همین محل، برای بررسی وضعیت آبگذری طبقات بالاتر نیز، آزمایش چاهک معکوس یا روش پورشه در عمق ۱۰۰ تا ۱۷۰ سانتی متری انجام گرفته و نتیجه ۴/۲۰ متر بر روز را به دست داده است، بدین ترتیب، مشاهده می شود که بافت SiC در طبقات بالایی، به علت وجود درز، ترک و ریشه، دارای هدایت هیدرولیک بالاتر و در طبقات پایین تر به علت تراکم بیشتر دارای آبگذری کمتری است.

۳-۷ مثال ۳

به علت وجود فشار پیژومتری در نقطه ای، دو پیژومتر در دو لایه پشت سرهم نصب شده (لایه بالایی SiC و لایه زیرین مخلوطی از شن و ماسه است) و دو حفره یکسان در زیر آنها ایجاد شده است. مشخصات دو پیژومتر و سطح ایستابی آنها در شکل (۵-۷) نشان داده شده است. می خواهیم هدایت هیدرولیک لایه SiC را پیدا کنیم. برای این کار ابتدا باید ضریب شکل را با توجه به وجود فشار پیژومتری با استفاده از شکل (۴-۷) پیدا کرد. قطر هر یک از دو پیژومتر ۱/۵ اینچ (۳۷/۵ میلی متر) است، پس داریم:

$$H = H_1 - H_2 = 570 - 420 = 150 \text{ cm}$$

$$\Delta = \Delta_1 - \Delta_2 = 180 - 120 = 60 \text{ cm}$$

$$\frac{\Delta}{H} = \frac{60}{150} = 0/4$$

d' = فاصله بین سطح خاک تا وسط حفره پیژومتر شماره ۲ منهای فاصله سطح خاک تا بالای لایه SiC :

$$d' = 540 - 510 = 30 \text{ cm}$$

$$\frac{d'}{H} = \frac{30}{150} = 0/2$$

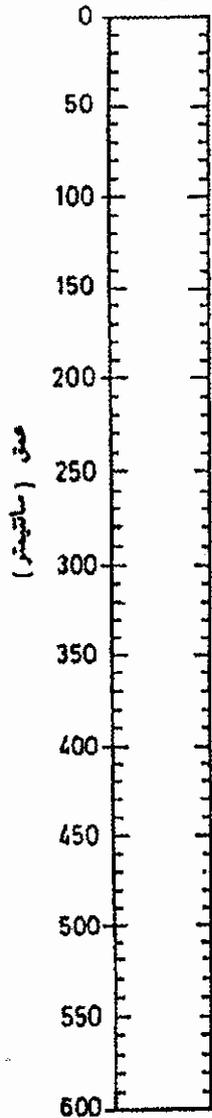
جدول ۷-۲- آزمایش بیزومتری در نقطه H13

نام پروژه: **موسسه زینعل** شماره چاهک: H_{13} عمق چاهک: ۴۵۰ سانتیمتر عمق برخورد به آب: ۳۲۰ سانتیمتر
 عمق سطح ایستابی متعادل: ۳۱۰ سانتیمتر قطر آگر: ۴٫۲ سانتیمتر نام آزمایش کننده: تاریخ: ۷۳/۶/۴

الف: اندازه گیریها

اطلاعات مربوط به نخیز سطح آب

لیمخ خاک

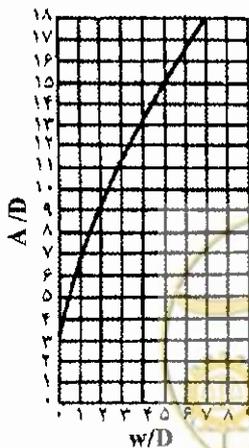

ردیف	t sec	y cm	$t_2 - t_1$ sec	y_1/y_2	K m/day
۱	۰	۳۵۱٫۴			
۲	۳۰۰	۲۸۱٫۱	۳۰۰	۱٫۲۲	۰٫۱۵۱
۳	۶۰۰	۲۲٫۴	۳۰۰	۱٫۲۵	۰٫۱۴۹
۴	۹۰۰	۱۷٫۵	۳۰۰	۱٫۲۸	۰٫۱۴۲
۵	۱۲۰۰	۱۴٫۲	۳۰۰	۱٫۳۳	۰٫۱۳۷
۶	۱۵۰۰	۱۱٫۳	۳۰۰	۱٫۲۲	۰٫۱۵۰
۷	۱۸۰۰	۸٫۹	۳۰۰	۱٫۲۷	۰٫۱۵۶
۸	۲۱۰۰	۷٫۱	۳۰۰	۱٫۲۵	۰٫۱۴۸
۹	۲۴۰۰	۵٫۷	۳۰۰	۱٫۲۵	۰٫۱۴۴
۱۰					
۱۱					
۱۲					
۱۳					
۱۴					
۱۵					

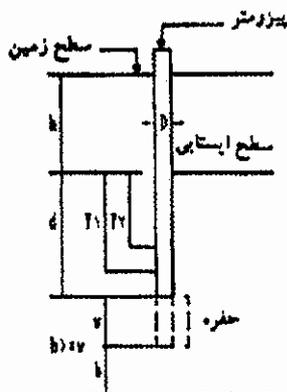
ب: محاسبات

اطلاعات مربوط به چاهک

- h - فاصله زمین تا سطح ایستابی ۳۱۰ سانتیمتر
- d - فاصله سطح ایستابی تا انتهای بیزومتر ۱۴۰ سانتیمتر
- h+d - عمق اندازه گیری ۴۵۰ سانتیمتر
- w - طول حفره ۲۰ سانتیمتر
- b - فاصله کف چاهک تا لایه بدی ۴۰ سانتیمتر
- D - قطر داخلی بیزومتر و حفره ۴٫۲ سانتیمتر
- K - هدایت هیدرولیک ۰٫۱۵ متر بر روز
- A - ضریب شکل ۴۰/۹ سانتیمتر

$$K = \frac{6250 \cdot (D/2)^2 \log(y_1/y_2)}{A(t_2 - t_1)}$$

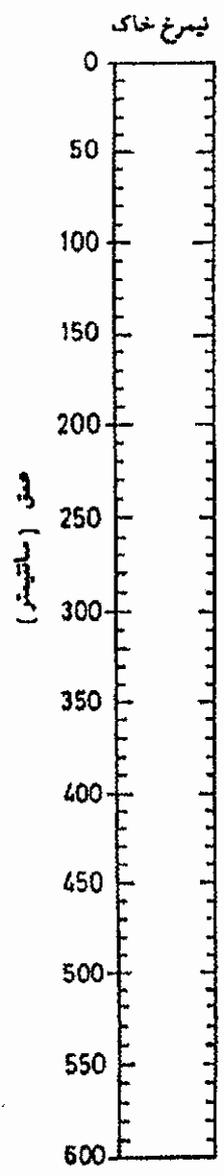

جدول ۷-۳- آزمایش پیزومتری در نقطه J14

نام پروژه: فرسوس-ریزشکل شماره چاهک: J14 عمق چاهک: ۴۸ سانتیمتر عمق برخورد به آب: ۳۱۲ سانتیمتر
 عمق سطح ایستابی متعادل: ۳۱۲ سانتیمتر قطر آگر: ۴٫۲ سانتیمتر نام آزمایش کننده: تاریخ: ۷۳/۷/۱۶

الف: اندازه گیریها

اطلاعات مربوط به غیز سطح آب

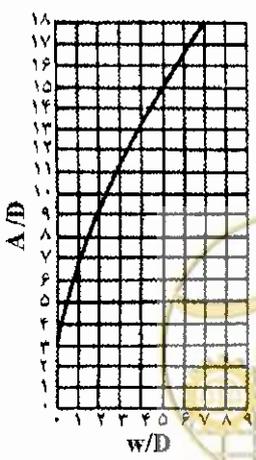

ردیف	t sec	y cm	$t_2 - t_1$ sec	y_1/y_2	K m/day
۱	۰	۱۹٫۸			
۲	۵	۱۹٫۱	۵	۱٫۰۳۷	۱٫۴۱
۳	۱۰	۱۸٫۳	۵	۱٫۰۴۴	۱٫۴۵
۴	۱۵	۱۷٫۵	۵	۱٫۰۴۷	۱٫۴۷
۵	۲۰	۱۶٫۸	۵	۱٫۰۴۲	۱٫۵۲
۶	۲۵	۱۶٫۱	۵	۱٫۰۴۳	۱٫۵۴
۷	۳۰	۱۵٫۲	۵	۱٫۰۵۹	۲٫۱۱
۸	۳۵	۱۴٫۵	۵	۱٫۰۵۵	۲٫۰۸
۹	۴۰	۱۳٫۸	۵	۱٫۰۴۳	۱٫۸۴
۱۰	۴۵	۱۳٫۰	۵	۱٫۰۶۱	۲٫۲۹
۱۱	۵۰	۱۲٫۱	۵	۱٫۰۷۴	۲٫۷۲
۱۲	۵۵	۱۱٫۳	۵	۱٫۰۷۱	۲٫۶۳
۱۳	۶۰	۱۰٫۵	۵	۱٫۰۷۲	۲٫۸۳
۱۴	۶۵	۹٫۷	۵	۱٫۰۸۲	۳٫۱۱
۱۵	۷۰				

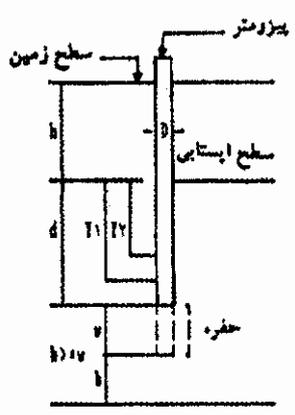
ب: محاسبات

اطلاعات مربوط به چاهک

- h - فاصله زمین تا سطح ایستابی ۳۰۸ سانتیمتر
- d - فاصله سطح ایستابی تا انتهای پیزومتر ۱۷۷ سانتیمتر
- h+d - عمق اندازه گیری ۴۸۵ سانتیمتر
- w - طول حفره ۲۵ سانتیمتر
- b - فاصله کف چاهک تا لایه بدی ۲۵ سانتیمتر
- D - قطر داخلی پیزومتر و حفره ۴٫۲ سانتیمتر
- K - هدایت هیدرولیک ۲٫۷۵ متر بر روز
- A - ضریب شکل ۲۰٫۱۹ سانتیمتر

$$K = \frac{625 \cdot (D/2)^2 \log(y_1/y_2)}{A(t_2 - t_1)}$$

با مراجعه به شکل (۴-۷) داریم:

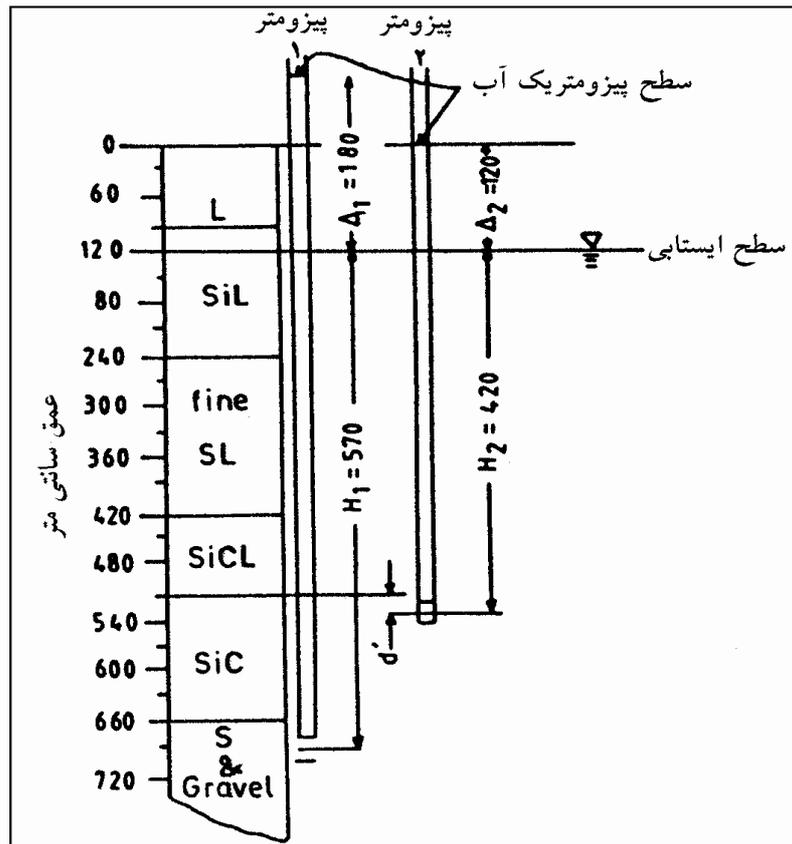
$$A = 57/4 \text{ cm}$$

وضعیت خیز سطح آب نسبت به زمان در پیزومتر اصلی (زیرین)، در جدول (۴-۷) و شکل (۵-۷) نشان داده شده است. با استفاده از ۵ داده آخر: $K=0/64$ (متر بر روز) نتیجه گیری شده است.

جدول ۴-۷- داده‌های خیز سطح آب در آزمایش ۳ در پیزومتر شماره ۲

K m/day	y_2 cm	y_1 cm	T_2 sec	T_1 sec	ردیف
0/30	18/10	18/60	15	0	۱
0/44	17/40	18/10	30	15	۲
0/39	16/80	17/40	45	30	۳
0/54	16/00	16/80	60	45	۴
0/42	15/40	16/00	75	60	۵
0/52	14/70	15/40	90	75	۶
0/54	14/00	14/70	105	90	۷
0/57	13/30	14/00	120	105	۸
0/51	12/70	13/30	135	120	۹
0/63	12/00	12/70	150	135	۱۰
0/57	11/40	12/00	165	150	۱۱
0/60	10/80	11/40	180	165	۱۲
0/74	10/10	10/80	195	180	۱۳
0/68	9/50	10/10	210	195	۱۴

شکل ۷-۵- تعیین هدایت هیدرولیک اشباع لایه، هنگامی که زیر فشار پیزومتری لایه زیرین خود قرار دارد

فصل هشتم - هدایت هیدرولیک اشباع قائم خاک

۱- کلیات

هدایت هیدرولیک اشباع قائم خاک^۱، به حجم آبی که فقط به صورت قائم در واحد زمان از خاکی به سطح مقطع واحد عبور کند (به شرطی که شیب هیدرولیک در آن برابر واحد باشد)، گفته می‌شود. بنابراین، تفاوت اساسی آن با هدایت هیدرولیک افقی خاک، فقط در جهت حرکت آب است. در حقیقت، هدایت هیدرولیک اشباع قائم خاک نیز توسط قانون داریسی تعریف می‌شود. تفاوت اساسی هدایت هیدرولیک اشباع قائم با نفوذپذیری در این است که در اولی، آب در داخل خاک و در دومی از فصل مشترک آب و خاک سطح زمین جریان می‌یابد. بدیهی است آنچه که در این دستوالعمل به آن پرداخته می‌شود، فقط مربوط به حالت اشباع است.

۲- روش‌های اندازه‌گیری

به‌طور کلی، اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع قائم خاک را می‌توان در آزمایشگاه یا در محل انجام داد.

۱-۲ روش‌های آزمایشگاهی

روش‌های آزمایشگاهی اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع قائم خاک، درست مشابه روش‌هایی است که در مورد اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک افقی خاک بیان شد. تنها تفاوت آن در این است که برای اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک قائم، نمونه‌ها باید از جهت عمود بر سطح خاک برداشت شوند، در صورتی که برای اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع افقی خاک، نمونه‌ها از جهت افقی برداشت می‌شوند. در روش‌های آزمایشگاهی، از روش بار ثابت یا بارافتان استفاده می‌شود که در فصل‌های قبل به‌طور کامل بیان شده است.

۲-۲ روش‌های صحرائی

از میان روش‌های صحرائی، برای اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک اشباع خاک، به دو روش تیوب^۲ و استوانه^۳ اشاره می‌شود:

۱-۲-۲ روش تیوب

این روش در حقیقت حالتی خاص از روش حفره زیر لوله یا روش پیژومتري است که به‌طور کامل در فصل هفتم مورد بحث قرار گرفت. تفاوت روش تیوب با روش پیژومتري، در این است که در آن، در زیر لوله، هیچ حفره‌ای ایجاد نشده و در حقیقت،

1 - Vertical Hydraulic Conductivity

2 - Tube Method

3 - Ring Method

آب فقط می‌تواند از کف چاهک به درون لوله نفوذ کند و بنابراین، سرعت خیزش سطح آب، در حقیقت تنها معلول حرکت قائم آب در خاک است و از این رو، نتیجه به دست آمده، تنها هدایت هیدرولیک قائم را نشان می‌دهد. بدیهی است که روش اجرای آزمایش در روش تیوب، درست مشابه روش پیزومتری است. در این حالت، شکل (۷-۱) یا جدول (۷-۱) برای هنگامی مورد استفاده قرار می‌گیرد که در آن w/D یا w/r برابر صفر باشد.

۲-۲-۲ روش استوانه

این روش، دقیق‌ترین راه برای برآورد هدایت هیدرولیک اشباع قائم خاک به شمار می‌رود که براساس قوانین داری در محیط اشباع تدوین شده است. بنابراین باید مطمئن شد که قوانین داری را می‌توان در آن به کار برد. به این منظور، به طور معمول، از پیزومتر و تانسومتر برای اطمینان از برقراری شرایط اشباع آب در خاک استفاده می‌شود.

روش استوانه، به طور کلی به دو روش تک استوانه و استوانه مضاعف تقسیم می‌شود. این آزمایش‌ها در عمقی از خاک انجام می‌شود که تعیین هدایت هیدرولیک آن مورد نظر باشد. بنابراین، ابتدا باید با کندن ترانشه‌ای پلکانی براساس شکل (۸-۱) به عمق مورد نظر رسید و سپس آزمایش را در آن انجام داد. روش‌های تک استوانه و استوانه مضاعف، از نظر روش اجرا درست مشابه یکدیگرند، با این تفاوت که در روش استوانه مضاعف، اطمینان بیشتری در مورد عدم جریان آب به صورت جانبی وجود دارد.

۱-۲-۲-۲ وسایل آزمایش

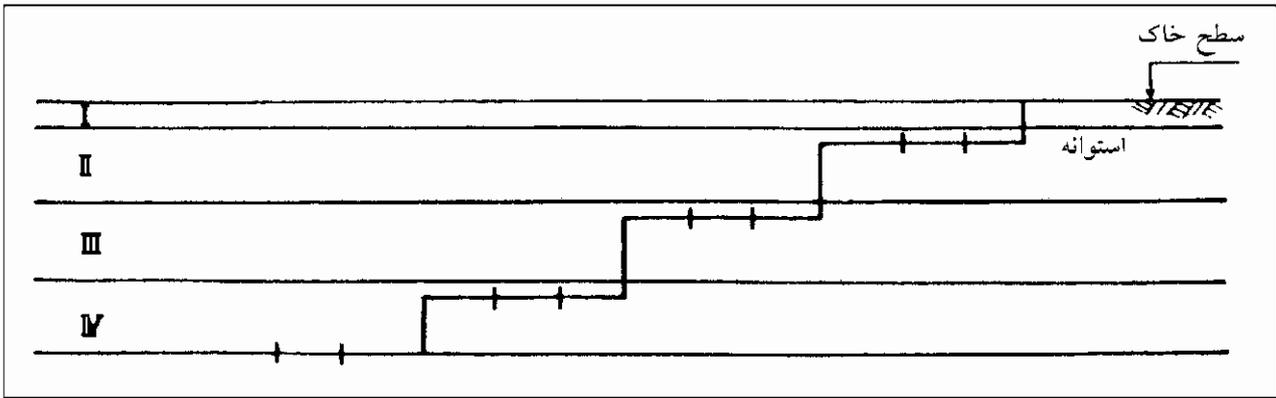
- ۱- استوانه: این استوانه از جنس فولاد با قطر داخلی حدود ۵۰ سانتی‌متر و ارتفاع حدود ۵۰ سانتی‌متر است که به کمک یک تسمه تقویت شده و لبه پایینی آن تیز است (شکل ۸-۲).
- ۲- صفحه درپوش: برای راندن استوانه‌ها به داخل خاک به کار می‌رود و صفحه‌ای است به ضخامت حدود ۱۰ میلی‌متر که قطر آن به طور معمول ۵ تا ۱۰ سانتی‌متر بیشتر از قطر استوانه است (شکل ۸-۲).
- ۳- چکش: برای راندن استوانه فلزی به داخل خاک از چکش سنگین استفاده می‌شود (شکل ۸-۳).
- ۴- مخزن آب به گنجایش لااقل ۱۰۰ لیتر.
- ۵- وسیله اندازه‌گیری سطح آب در مخزن: برای قرائت موقعیت سطح آب در مخزن، به طور عمومی از ۱ متر پارچه‌ای که روی مخزن، در کنار یک شلنگ آب بی‌رنگ چسبانده شده استفاده می‌شود (شکل ۸-۴).
- ۶- وسیله جلوگیری از تخریب ساختمان خاک: به منظور جلوگیری از بهم خوردگی و تخریب سطح خاک در هنگام ریزش آب به داخل استوانه‌ها از تکه‌ای پارچه، مقوا، تخته و یا ترجیحاً از ورقه نایلونی یا وسیله‌ای مشابه آن استفاده می‌شود. این وسیله پس از پر شدن استوانه از داخل آن خارج می‌گردد.
- ۷- لوله لاستیکی برای متصل کردن مخزن به شناور: قطر این لوله حدود ۱ سانتی‌متر است (شکل ۸-۴).
- ۸- دو شناور برای تثبیت سطح ایستابی در داخل استوانه (شکل ۸-۴).
- ۹- دو میله قابل جابه‌جایی برای نگاه‌داشتن شناورها در تراز دلخواه و کمربندهای مناسب برای بستن میله‌ها به استوانه.

- ۱۰- دو پیژومتر به قطر داخلی ۱/۲۵ سانتی متر و طول حدود ۵۰ سانتی متر از جنس مس سخت و یک چکش متناسب با ابعاد پیژومتر برای فروبردن آن در زمین.
- ۱۱- مته ۱ سانتی متری برای تمیز کردن پیژومترها و شن‌هایی که قرار است در حفره انتهایی پیژومترها ریخته شوند.
- ۱۲- بنتونیت^۱: برای آب بندی پیژومترها و تانسپیومترها .
- ۱۳- دو تانسپیومتر (از نوع مانومتریک) جیوه ای و جیوه داخل آن.
- ۱۴- آب مقطر برای پر کردن اولیه تانسپیومترها .
- ۱۵- دو سرنگ کوچک برای پر و خالی کردن تانسپیومترها از هوا.
- ۱۶- یک مته ۲/۵ سانتی متری برای نصب کردن تانسپیومترها .
- ۱۷- دماسنج .
- ۱۸- بیل برای کندن خاک و سطل و طناب برای خالی کردن خاک داخل حفره .
- ۱۹- نردبان به ارتفاع لازم برای آزمایشات در عمق زیاد .
- ۲۰- شن تمیز با دانه بندی یکنواخت رد شده از الک شماره ۱۴ و مانده روی الک شماره ۲۸ .
- ۲۱- درپوش استوانه‌ای که از تبخیر جلوگیری کرده و مانع از ریزش آشغال به داخل استوانه گردد.
- ۲۲- توری: برای هر سایت آزمایشی، چهار تیر برای کشیدن توری و حدود ۲۵ متر سیم یا طناب برای هر ردیف سیم‌کشی کفایت می‌کند.
- ۲۳- یک متر فلزی، ماله، تراز نجاری ۶۰ سانتی متری، گچ سفید، چکش، دم باریک برای بریدن سیم، زیردستی و برگه‌های محاسباتی.

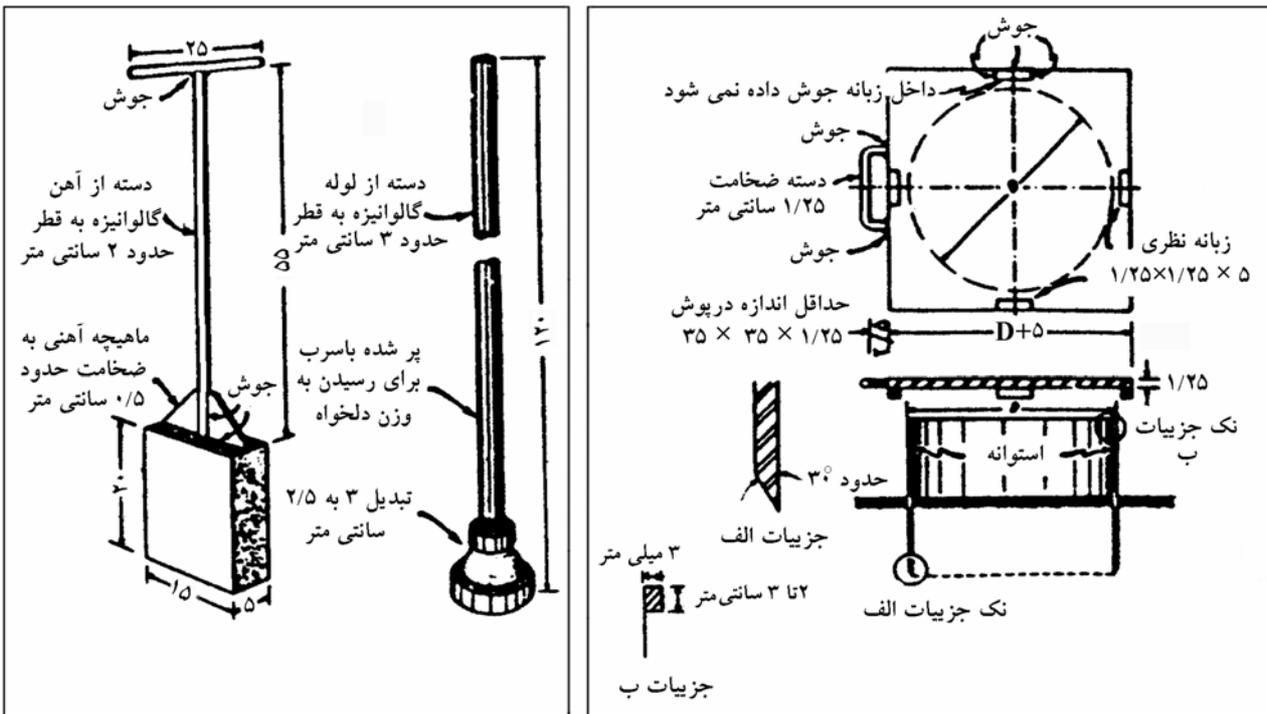
۲-۲-۲ روش آزمایش

برای انجام این آزمایش، گروهی متشکل از دو نفر برای نصب و انجام آزمایش کافی است. پس از مشخص شدن محل آزمایش، حفره‌ای به قطر حدود ۱ متر و تا عمق حدود ۱۰ سانتی متر مانده به لایه مورد آزمایش حفر می‌گردد. حدود ۱۰ سانتی متر باقی مانده، زمانی کنده خواهد شد که وسایل آماده نصب هستند. در این مدت، باید مراقب بود که روی محل مورد آزمایش رفت و آمد صورت نگیرد. قبل از شروع آزمایش باید محل مورد نظر با تراز نجاری کنترل شود که به‌طور کامل افقی و هم‌سطح باشد. استوانه به اندازه ۱۵ سانتی متر از پایین با گچ علامت زده می‌شود. آنگاه استوانه تا علامت مزبور به کمک چکش در خاک فرو برده می‌شود. استوانه باید در هنگام نصب به‌طور کامل افقی نگه داشته شود و تا جای ممکن، ضربه‌های وارده برای راندن آن در هر طرف، به یک اندازه و قدرتمند باشد. بعد از این که استوانه نصب شد، بی‌درنگ باید خاک اطراف دیواره بیرونی استوانه را به آرامی کوبید تا مانع از نشست آب و در نتیجه جابه جایی خاک^۲ شود.

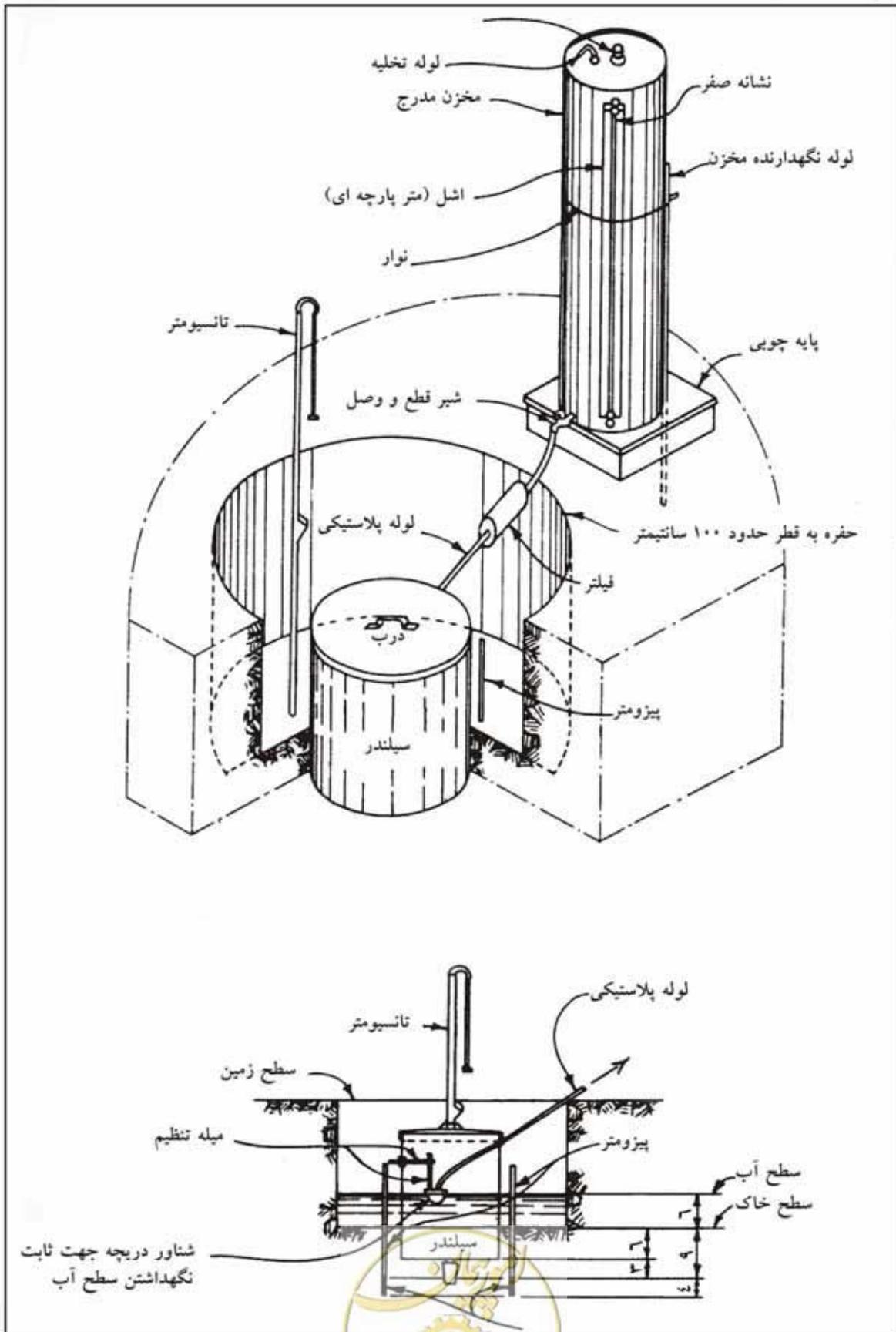
شکل ۸-۱- محل آزمایش هدایت هیدرولیک اشباع قائم خاک در عمق‌های مختلف بالای سطح ایستابی

شکل ۸-۳- دو نوع چکش

شکل ۸-۲- استوانه فلزی و درپوش

شکل ۸-۴- اندازه‌گیری ضریب هدایت هیدرولیک اشباع قائم خاک به روش استوانه

اکنون باید دو پیژومتر را از لبه تیز پایینی به اندازه ۲۲/۵ سانتی متر علامت زده و در فاصله ۷ تا ۱۵ سانتی متری از سیلندر، در دو طرف آن و روبروی هم قرار داد. برای نصب پیژومترها باید درون آنها را هر بار که ۵ تا ۸ سانتی متر در خاک فرو برده می شوند خالی کرد. این کار، تا جایی ادامه می یابد که علامت ۲۲/۵ سانتی متری در سطح زمین قرار بگیرد. باید مراقب بود که هنگام تخلیه پیژومترها با مته^۱، آنها در جای خود نچرخند و یا با مته بالا نیابند. در مرحله بعد، یک حفره ۱۵ سانتی متری در زیر هر پیژومتر حفر شده و با شن ریز تمیز پر می شود. به عنوان یک عمل اضافی، برای جلوگیری از نشت از کناره های پیژومتر، می توان مخلوط یک به یک خاک بنتونیتی را در کنار پیژومترها ریخته و آن را کوبید. لازم به یادآوری است که در استفاده از بنتونیت، همواره باید مراقب بود که از این خاک به هیچ عنوان به داخل پیژومترها یا استوانه مورد آزمایش نریزد. حال باید پیژومترها را با آب پر کرد تا عملکرد آنها کنترل شود. اگر سطح آب در پیژومترها پایین بیفتد، یعنی پیژومتر درست نصب شده است. بهتر است روی هر یک از پیژومترها یک قوطی^۲ گذاشته شود تا در ادامه نصب وسایل، گرد و خاک یا آب به داخل آن وارد نگردد. اگر سطح آب پایین نیفتد، باید به کمک پمپ و ایجاد جریان سریع تمیز شود در غیر این صورت، باید پیژومتر را بار دیگر با مته خالی کرد.

اکنون باید دو تانسیومتر واسنجی و امتحان شده را در فاصله ۷ تا ۱۵ سانتی متری استوانه و در دو طرف آن روبروی هم طوری قرار داد که نسبت به خط نصب پیژومترها زاویه قائم داشته باشند. واسنجی و آزمایش تانسیومتر را باید در آزمایشگاه انجام داد. برای واسنجی و آزمایش تانسیومترها می توان از دفترچه راهنمای شرکت سازنده استفاده کرد. در هنگام واسنجی باید عدد ۱۰۰ (مربوط به درصد اشباع) مقابل عدد صفر (مقدار مکش) باشد تا فشار ایجاد شده در اثر خیز آب را، در صورتی که تراز آب از مخزن تانسیومتر بالاتر رود بتوان تشخیص داد.

حفره های نصب تانسیومتر، با یک مته ۲/۵ سانتی متری تا عمق ۲۲/۵ سانتی متر حفر می شوند. مقدار کمی خاک خشک و آب به داخل سوراخ ریخته می شود و سپس تانسیومترها به صورتی در سوراخها جا داده می شود که لوله شیشه ای آنها رو به آفتاب نباشد. تانسیومتر را پس از جاگذاری، به طرف بالا و پایین حرکت داده تا تماس بین کلاهک متخلخل و گل و خاک دست نخورده افزایش یابد. سپس فضای دایره ای اطراف هر تانسیومتر تا حدود ۳ سانتی متری سطح زمین با خاک پر شده و کوبیده می شود. پس از آن، مخلوط یک به یک خاک بنتونیتی اضافه می شود تا از نشت جلوگیری گردد. در این مرحله، جیوه به داخل مخزن تانسیومتر ریخته شده و لوله های آن با آب پر می گردد. در ضمن برای خارج کردن هوا از تانسیومتر، از یک سرنگ کوچک استفاده می شود؛ این کار با گذراندن آب از سیستم صورت می گیرد.

شناور وسیله ای است که عمق آب را در تراز معینی ثابت نگه می دارد. شناورها طوری نصب و تنظیم می شوند که همواره عمق ۱۵ سانتی متر آب را در داخل استوانه ایجاد کنند. شناور با یک لوله لاستیکی به مخزن آب متصل است. اگر آب، حاوی مواد معلق باشد، باید در مسیر مخزن به شناور و روی لوله لاستیکی فیلتر نصب شود مخزن آب همیشه باید محکم بوده و اشل آن رو به آفتاب نباشد. در استوانه تا علامت ۱۵ سانتی متری آب ریخته می شود و پس از برداشتن وسیله ای که برای جلوگیری از تخریب ساختمان خاک به کار رفته، شیر مخزن باز گردد. در حفره اطراف استوانه داخلی نیز، باید تا عمق ۱۵ سانتی متری آب

1 - Auger
2 - Can

ریخته شود و این ارتفاع آب باید در تمام طول آزمایش حفظ گردد. مخزن آب اضافی و شناور اضافی نیز به این منظور به کار برده می‌شود. وقتی تمام وسایل نصب و تانسیموترها از آب پر شد، زمان و مقدار آب مخزن ثبت می‌شود.

مخزن اصلی آب باید ۲ یا ۳ بار در روز، بسته به شدت نفوذ و هدایت هیدرولیک بازدید شود و در صورت لزوم دوباره پر گردد. هر بار که محل آزمایش بازدید می‌شود، باید اطلاعات مربوط به ساعت، حجم آب موجود در مخزن، اعداد خوانده شده از تانسیموترها و پیژومترها، دما و هدایت هیدرولیک اشباع خاک ثبت شوند. هنگامی که تانسیموتر حدود عدد ۱۰۰ را نشان بدهد (مکش صفر)، و در نتیجه پیژومترها هیچ آبی را نشان ندهند، بار هیدرولیک با شدت ثابت از ۱۵ سانتی‌متر رو به کاهش می‌گذارد. در این حالت، تقریباً شرایط قانون داری ایجاد شده و نتیجه‌های به‌دست آمده می‌تواند در محاسبه هدایت هیدرولیک مورد استفاده قرار گیرد. اعدادی که تانسیموتر نشان می‌دهد، در زمانی که خاک نزدیک شرایط اشباع و یا به‌طور کامل اشباع باشد فرق می‌کند و به سختی می‌توان به‌طور مداوم عدد ۱۰۰ را روی تانسیموتر ثابت نگه‌داشت. اگر تانسیموتر اعداد ۱۰۰ تا ۱۰۵ را نشان دهد، به احتمال زیاد، شرایط اشباع در خاک برقرار می‌باشد. همچنین لزومی ندارد که هر دو تانسیموتر یک عدد را نشان دهند؛ کافی است که هر یک، اعدادی بین ۱۰۰ تا ۱۰۵ را نشان دهند. اگر قبل از این که شرایط قانون داری برقرار شده باشد، آب نفوذ یافته از زیر استوانه به لایه‌ای با نفوذپذیری کمتر برسد، توده آبی در زیر ناحیه مورد آزمایش جمع می‌شود. هنگامی که این اتفاق بیفتد، گرادیان هیدرولیکی کمتر از واحد شده و سطح پایینی لایه مورد آزمایش تحت فشار بیشتر از فشار اتمسفری قرار خواهد گرفت که این شرایط توسط تانسیموترها و پیژومترها همراه با هم نشان داده خواهد شد. وقتی که پیژومترها توده آبی را در زیر استوانه نشان دهند، دیگر نتیجه‌های به‌دست آمده نمی‌تواند در محاسبه هدایت هیدرولیک مورد استفاده قرار گیرد. در این شرایط یا باید آزمایش متوقف شود و یا آب جمع شده از زیر استوانه خارج گردد. اگر خاک بین لایه مورد آزمایش و این لایه با نفوذپذیری کم از نفوذپذیری متوسطی برخوردار باشد، گاهی می‌توان با حفر چند چاهک در اطراف محوطه آزمایش (تا حدودی در فاصله ۲۵ سانتی‌متری استوانه) سطح آب جمع شده را پایین آورد. اگر این چاهک‌ها با شن پر شوند، مانند دیواره‌های زهکش معکوس عمل خواهند کرد و در بیشتر موارد، سطح توده آب را پایین می‌آورند. اگر چاهک‌ها نتوانند زهکشی لازم را انجام دهند، باید وسایل آزمایش را تا لایه با نفوذپذیری کم پایین برده و آزمایش را دوباره انجام داد.

۲-۲-۳ محاسبات

محاسبه هدایت هیدرولیک اشباع، با استفاده از روش استوانه به وسیله قانون داری و با فرمول زیر صورت می‌گیرد:

$$K = \frac{V.L}{t.A.H}$$

که در آن:

K = هدایت هیدرولیک اشباع خاک (برحسب سانتی‌متر بر ساعت)،

V = حجم آب عبور کرده از خاک (برحسب سانتی‌متر مکعب)،

A = سطح مقطع استوانه مورد آزمایش (برحسب سانتی‌متر مربع)،

$t =$ زمان (برحسب ساعت)،

$L =$ طول ستون خاک (برحسب سانتی متر)، و

$H =$ ارتفاع آب بالای استوانه (برحسب سانتی متر).

در جدول (۸-۱) داده‌های مربوط به یک آزمایش نشان داده شده و هدایت هیدرولیک اشباع قائم خاک محاسبه شده است. یک نمونه از برگه ثبت داده‌ها و محاسبات در مثال حل شده آورده شده است. هنگامی که تغییرات دمای آب به 2°C برسد، باید تصحیح لزجت صورت گیرد. این کار، سبب یکسانی نتیجه‌ها خواهد شد. برای تصحیح بده در دماهای مختلف می‌توان از جدول (۱-۲) بهره گرفت.

۲-۲-۲-۴ محدودیت‌های آزمایش

یکی از بزرگ‌ترین محدودیت‌های این روش، آن است که خاک زیر لایه مورد آزمایش، باید هدایت هیدرولیک بیشتر یا مساوی هدایت هیدرولیک لایه مورد آزمایش را داشته باشد. همچنین آب باید از لایه مورد آزمایش عبور کرده و به یک عمق مناسب در زیر لایه موردنظر برسد به طوری که یک جریان دائم برای سه دوره قرائت به طور پشت سرهم برقرار شود و قبل از اینکه آب شروع به جمع شدن کند، جریان برای مدت سه بار قرائت شده و آب انباشته شده مشکلی پیش نیاورد. مشکل دیگر وجود لایه‌های متراکم‌تر در زیر لایه آزمایش است. در این شرایط، هیچ‌وقت جریانی دائمی به وجود نمی‌آید و هدایت هیدرولیکی در هنگام آزمایش، کمتر از مقدار واقعی آن به دست می‌آید. همچنین زمانی که لایه مورد آزمایش درست روی یک لایه خیلی نفوذپذیر با عمق زیاد قرار گرفته باشد، نتیجه‌های غیرواقعی به دست می‌آید. در این شرایط، جریان دائمی برقرار می‌شود اما تانسیمترها هیچگاه مکش صفر را نشان نمی‌دهند. در نتیجه می‌توان گفت که در این حالت، شرایط قانون داریسی ایجاد نشده است. این آزمایش در خاک‌های سنگی یا سنگ ریزه‌ای نمی‌تواند انجام شود، زیرا بدون بروز پدیده نشت در امتداد فضای خالی سیلندر، نمی‌توان سیلندر را به درون اینگونه مواد برد.

جدول ۸-۱ - داده‌ها و محاسبات مربوط به هدایت هیدرولیک اشباع قائم خاک به روش استوانه

ابتدایی		نهایی		زمان (ساعت)	قرائتهای مخزن		اختلاف (cm)	Q ($\frac{cm^3}{hr}$)	درجه (۱) حرارت آب (°C)	لزجت آب (Centipois)	بده تصحیح شده ($\frac{cm^3}{hr}$)	K ($\frac{cm}{hr}$)	تانسیومترها		پیزومترها	
تاریخ	زمان	تاریخ	زمان		ابتدایی (cm)	نهایی (cm)							(۱)	(۲)	(۱)	(۲)
۷۴/۱۰/۱۳	۸:۰۰	۱۰/۱۳	۱۲:۱۲	۴/۲۰	۰	۵/۹	۵/۹	۱۴۱۲/۵	۱۷	۱/۰۸۲۸	۱۳۷۶/۵	-	۱۴۵	۱۵۳	خشک	خشک
۷۴/۱۰/۱۳	۱۲:۱۲	۱۰/۱۳	۱۶:۳۰	۴/۳۰	۵/۹	۱۱/۸	۵/۹	۱۳۷۳/۲	۱۹	۱/۰۲۹۹	۱۲۷۳/۳	-	۱۳۸	۱۴۲	خشک	خشک
۷۴/۱۰/۱۳	۱۶:۳۰	۱۰/۱۳	۷:۲۵	۱۴/۹۲	۱۱/۸	۲۸/۵	۱۶/۷	۱۱۱۹/۲	۱۳	۱/۲۰۲۸	۱۲۱۲/۶	-	۱۳۵	۱۳۸	خشک	خشک
۷۴/۱۰/۱۴	۷:۲۵	۱۰/۱۴	۱۲:۳۵	۵/۱۷	۲۸/۵	۳۴/۶	۶/۱	۱۱۶۶/۷	۱۶	۱/۱۱۱۱	۱۲۱۲/۶	-	۱۳۱	۱۳۳	خشک	خشک
۷۴/۱۰/۱۴	۱۲:۳۵	۱۰/۱۴	۱۶:۳۵	۴/۰۰	۳۴/۶	۳۹/۳	۴/۷	۱۱۷۹/۹	۱۸	۱/۰۵۵۹	۱۲۲۲/۵	-	۱۲۲	۱۲۷	خشک	خشک
۷۴/۱۰/۱۴	۱۶:۳۵	۱۰/۱۴	۷:۵۰	۱۵/۲۵	۳۹/۳	۵۴/۸	۱۵/۵	۱۰۱۶	۱۴	۱/۱۷۰۹	۱۰۷۱/۷	-	۱۱۷	۱۱۷	خشک	خشک
۷۴/۱۰/۱۵	۷:۵۰	۱۰/۱۵	۱۲:۱۵	۴/۴۲	۰	۴/۶	۴/۶	۱۰۴۲/۲	۱۶	۱/۱۱۱۱	۱۰۴۲/۲	۱/۹۷	۱۱۱	۱۱۳	خشک	خشک
۷۴/۱۰/۱۵	۱۲:۱۵	۱۰/۱۵	۱۷:۱۰	۴/۹۲	۴/۶	۹/۶	۵	۱۰۱۶	۱۹	۱/۰۲۹۹	۹۴۲/۲	۱/۸	۱۰۸	۱۰۹	خشک	خشک
۷۴/۱۰/۱۵	۱۷:۱۰	۱۰/۱۵	۷:۳۵	۱۴/۴۲	۹/۶	۲۲/۷	۱۳/۱	۹۰۶/۲	۱۲	۱/۲۳۶۳	۱۰۰۹/۴	۱/۹۷	۱۰۳	۱۰۵	خشک	خشک
۷۴/۱۰/۱۶	۷:۳۵	۱۰/۱۶	۱۲:۱۰	۴/۵۸	۲۲/۷	۲۷/۲	۵	۹۹۴/۷	۱۵	۱/۱۴۰۴	۱۰۲۰/۹	۱/۹۷	۱۰۵	۱۰۴	خشک	خشک
۷۴/۱۰/۱۶	۱۲:۱۰	۱۰/۱۶	۱۶:۵۰	۴/۶۷	۲۷/۲	۳۲/۱	۴/۹	۱۰۵۵/۳	۱۸	۱/۰۵۵۹	۱۰۰۴/۵	۱/۹۷	۱۰۲	۱۰۲	خشک	خشک
۷۴/۱۰/۱۶	۱۶:۵۰	۱۰/۱۶	۸:۲۰	۱۵/۵۰	۳۲/۱	۴۶/۴	۱۴/۳	۹۱۷/۷	۱۳	۱/۲۰۲۸	۹۹۳/۰۵	۱/۹۷	۱۰۴	۱۰۲	خشک	خشک

(۱) درجه حرارت آب موجود در استوانه

(۲) بده تصحیح شده براساس دمای موردنظر، از رابطه $K_1\mu_1 = K_2\mu_2$ به دست می‌آید که در آن K_1 و K_2 به ترتیب هدایت هیدرولیک اشباع خاک در دمای t_1 ، t_2 ، μ_1 و μ_2 لزجت آب

در همین دماهاست. در این مثال، تصحیح بده برای دمای ۱۶ درجه سانتی‌گراد صورت گرفته است. بنابراین به عنوان مثال، بده تصحیح شده در سطر آخر از رابطه $917/7 \times \frac{1/2028}{1/1111} = 993$ به دست آمده است.

منابع و مراجع

- ۱- زهکشی اراضی، ترجمه و تدوین امین علیزاده، انتشارات دانشگاه فردوسی، ۱۳۶۶.
- ۲- مهندسی زهکشی، ترجمه محمدابراهیم بازاری، امین علیزاده و سعید نی‌ریزی، انتشارات دانشگاه فردوسی، ۱۳۶۷.
- ۳- اصول مهندسی زهکشی و بهسازی خاک، چاپ سوم با تجدیدنظر، محمد بای‌بوردی، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۶۰.
- ۴- اصول زهکشی و کاربرد آن، جلد سوم، مطالعات و بررسی‌ها، ترجمه حسین فرداد، نشر دانش و فن، ۱۳۶۵.
- ۵- دستورالعمل تعیین هدایت هیدرولیک خاک، ۱- روش چاهک، استاندارد مهندسی آب کشور، ۱۳۷۳.
- ۶- اندازه‌گیری ضریب آبگذری خاک در زیر سطح ایستابی به روش چاهک در مزرعه، محمدرضا شهریاری، اداره کل مهندسی زراعی، وزارت کشاورزی، تیرماه ۱۳۵۰.
- ۷- راهنمای آزمایشات زهکشی، مجتبی اکرم، پلی کپی درسی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، ۱۳۶۳.
- ۸- راهنما و دستورالعمل اندازه‌گیری ضریب آبگذری برای مطالعات زهکشی، شرکت مهندسی مشاور مه‌اب‌قدس، ۱۳۶۶.
- ۹- روش چاهک آزمایشی برای اندازه‌گیری تراوش هیدرولیک خاک، ترجمه مهندس آذرنیا، بنگاه مستقل آبیاری.
- ۱۰- زهکشی اراضی، لامبرت اسمیدما و دیویدرای کرافت، ترجمه و تدوین امین علیزاده، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد، ۱۳۷۰.
- ۱۱- دستورالعمل انجام لایه‌بندی خاک در مطالعات زهکشی، کمیته زهکشی طرح تهیه استانداردهای مهندسی آب کشور.
- 12- Drainage of Agricultural Land, USDA, SCS, 1973.
- 13- Drainage Manual, Bureau of Reclamation, U.S. Department of Interior, 1993.
- 14- Drainage Principle & Applications, ILRI, Wageningen, 1979.
- 15- A Reexamination of Constant Head Well Permeameter Method for Measuring Saturated Hydraulic Conductivity Above the Water Table.
- 16- W. D. Reynolds and D.E. Elrick Soil Science, Vol. 136, No. 4, 1983.
- 17- Drainage for Agricultural Land, ASA, Nomograph 17.
- 18- Auger Hole Method, Van Beer, W.F.J., ILRI, Netherlands, 1985.
- 19- Drainage of Agricultural Land, United States Department of Agriculture, Soil Conservation Service, Washington, 1971.
- 20- Drainage of Agricultural Lands, ASA, Nomograph No. 11.

Soil Hydraulic Conductivity

Test Manual

این نشریه

با عنوان « دستورالعمل تعیین هدایت هیدرولیک خاک به روشهای مختلف » است که در آن روشهای گوناگون اندازه‌گیری هدایت هیدرولیکی خاک مورد بحث قرار گرفته است. این روش‌ها عبارت است از: روش چاهک، چاهک معکوس، تزریق به چاهک سطحی، نفوذسنج گلف و پیزومتری برای اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک افقی و روشهای استوانه و تیوب برای اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک قائم خاک، هدف از ارائه این دستورالعمل، ایجاد وحدت رویه در میان دست‌اندرکاران مطالعات زهکشی در امر کاربرد روشهای مختلف اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک خاک است. این روش‌ها، اندازه‌گیری در آزمایشگاه و در محل اصلی (مزرعه) را شامل می‌شود. در این دستورالعمل به اندازه‌گیری هدایت هیدرولیک خاک در محل اصلی توجه بیشتری شده است. این روش‌ها، اندازه‌گیری در بالای سطح ایستابی و زیر آن را شامل می‌شود.

معاونت امور اداری ، مالی و منابع انسانی
مرکز مدارک علمی ، موزه و انتشارات

